

AUTHOR _____

NO. 1896

TITLE ב' עשר ספירות

RR _____

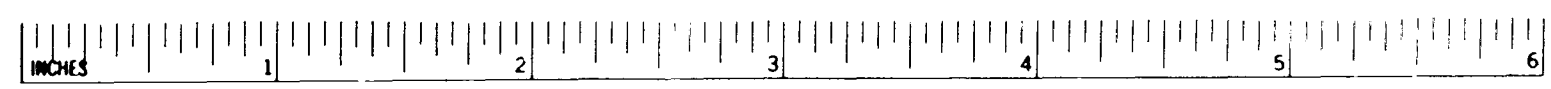
IMPRINT _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

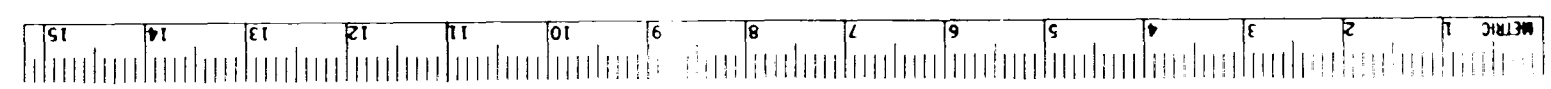
CALL NO. JTS 853 ; ACC. 13282

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

1-69. יאמר האשים
235, Bas... 403... Munich 112⁴

70-74 (2) תכלה אפוארה יפה³ 37³...
75-79 כלה רחוק אעין...
79-81 עאר עפירות צלום
112⁵¹

82-89a
91-10a
ג כתרס 90^b

112³³
112³⁵ }

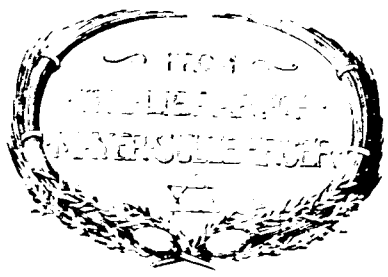
112³²

13^a

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י היים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

7/34

424

850

26^b

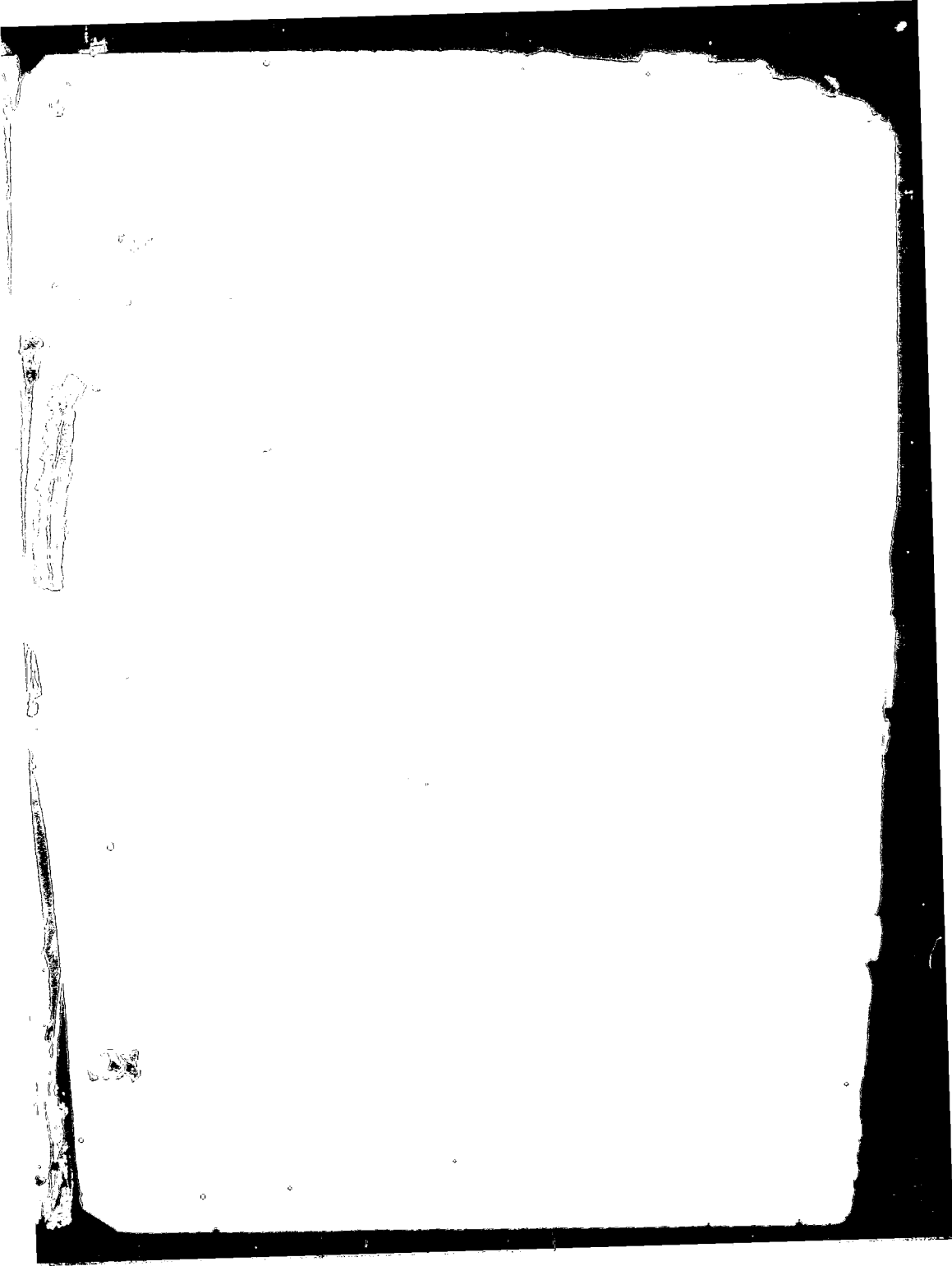
Handwritten text at the top of the page, possibly a title or header.

Handwritten text in the upper middle section of the page.

Main body of handwritten text in the middle section of the page.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

Small handwritten text at the very bottom of the page.

שיהיה לך הנהגה כבודך לילכתה ויגדלך הנהגה
 המעולה על מהך וגו' והנהגה זו יפה וכן
 יגדלך בזה יתברך על דרך זה והנהגה
 גדול גבוה מהך הנהגה ידבריה דברים היוצא
 בזה והנהגה הזאת והנהגה הנמשכה
 פה שם יתברך אינה כהנהגה בני אדם כי ה
 הנהגות ככני אדם הם קטנות אלו חוץ ה
 מנוה והנהגה השנה הם כאלוה כו מעצמו
 כי האדם יודע בדיעה שהוא חוץ לעצמו
 והנהגה יתברך אינו יודע בדיעה שהוא
 חוץ לעצמו כי הוא ידעה אחד וכן שאר
 המנוה וכן המנוה כפי כדאמר הרב רבינו
 משה בן הוימון ז"ל והנהגה אשר לא יתברך
 רבנועט לא נדבר עליו כלל ואסור להשווה
 בו ולהנהיג עליו וזה דעת חכמים זל באמרו
 אסור לשאל מה למעלה ומה לדעת מה לתת
 ומה לאמר וכו' ובמה ששכל להשיג עשיג

10

העולם בודאי הוא נשען יום הספרה קמן
היה לנו להקרה עליו מה הוא זמן כופה
קוצר דעתינו אין אנו יכולים להשיג בו
במחשבותינו ובדעותינו ידיעה אמיתית
למען אותנו פתחה גמורה מאשר יביר
האדם את חפציו לתי שדעותנו יש לה
גבול והשם ית' אין לו גבול ומה שיש
לו גבול אינו יכול לגלו מה שאין לו גבול
וגבול יהיו יתן הכח באומרו כי לא ימצא
האדם וחי... זמן שכל להכיר ממעשיו
גבולות ומדותיו והיו מה שאנו יכולים
להשיג ממנו כמו שנשיג דין האדם
העמוק במדינת היה שחבר ספר אחד
מחכמה וכל הוא הספר ומבינו ספרותיו
יואמר שהיו חכם וזה נאמר על אדם
שהוא גבור אע"פ שלא הכירוהו ולא
ראוהו לפני גבורותיו שעשה וכן שא

בגבול יקרא לו שינוי ויכתוב כי לך הנה שני
שינויים של זה ישיבה שנים לבנה יענין הן
היריבה החיצונית שכלם אין הקדמות שהקדמות
היא מנסת ויריבה נהיה לך והיו יענין ולכך
ישם כל היריבה ואז תלך לבנה דרכך וכן תרוץ לא
הפסול י"ו הביטע ואלמדה חוקך
י"ו שפתה תפתח ופי יגד תבלהך אמר
הנה עליון היריבה עגול אמר חצי שחור
וחצו לכן הרוב פליו אין סוף הנה
הדרכך כי מהשם יהי אין אט יכולים להשיג לא
חלק אמר קטן כגודל חרול כדוך היה יפחות
ועל כן מה שלא עכל להשיג כשכלל יקרא
אין סוף ולכן חצי העגול שחור כי השחור
מורה התעלמות ביותר כי הוא מורה השך הן
המחשיך את השכל ע"כ שלא יוכל האדם להאזין
בעין שכלו וכל ישכן בעין החומר ולכן נקרא
אין סוף ולפי זה הפירוש יהיה אין סוף לך
למשלה ע"כ יש מפרשים כי לזה נקרא אין סוף
ישן שמשפיע שפע למטה למטה למטה הנשאלות

והדבר יפוש יטבין דבר מתוך דבר ובקרה
בין אברהם אבינו יצא בספר יצירה באמרו
שש שנות היו וילדו רוח יהושכיל יפן ענין
ההיון והלידה כי היא רוחות באמרו רוח
ואתה פן אדם המענין בספרי זה הזרה
מאד פן החשוב בלבבך לאמר אחרי שימצא
הכמה בינה גדולה גבורה ושאר האחרות
לחלק כל אחד לאחד ולהפריד זה מזה פן
חס ושלוה תעשה כאלישע בן אבויר
ישקיצן בנטיעות ובזה הבין פי אמרו חכ
מחיים דל אחר קיצן בנטיעות ועליו וב
ובכונתו בו שאר ורגון מפרד אלוף יהו
והחכם המשכיל ירבונן כי כמו שאמר
בארם אחר גדול גבור חכם לבין בן נאמר
בלוין סוף גדול גבור וכן כולם ועל זה אמ
י ישלעאל כל מי שירדע שיעורו שליוצרים
לובטח לו שהוא בן העולם הבא לזה שיושג

פירוש ספירה לשון ספור פירוש שמורה לספר
בה כן באין סוף אין לדבר בלא באשר אמר
או עול לפירוש ספירה מלשון זכות ובהירוד
כמו ששאר דמחל דגלו כלעשה לבנת הספירה
או עול אמר כי ספירה הוא מלשון קצה דבר
וגבולו כאשר אמרו חכמים זל השיר השומר
על הספר ועל זה כיון אברהם אבינו עבר
בספר יצירה באומרו ספר ספר וספור ואם
ישיבו לו ויחמרו אהרן שאין את משיגים
כי אם חלק אחד קטן איך שאמר אשר עשית
כי כל דבר המושג בשכל יש לו גבול כאשר
יאמר האדם שכלי מניע עק חצי השמים וכל
דבר שיהיה לו גבול חלק לשלש חלקים דבר
ושכל ויגיעו וכל ישלשה כשתעשה ממנו
מרוכב כמו שהאמר ג פעמים ג יהיו השבע
היו לך השבע ספירות ואהרן ישיש לו השבע
יש לו אמר כי כל דבר המושג בגבול יהיה
בדבר הנניע וכל מה שיהיה לו ענה יש לו מקום

• • •
• • •
• • •

ואור השמע אנו כלה לעולם ולכן נקרא אין סוף
כלא מים שאין להם סוף ולפי זה הפירוש יהיה
פירוש אין סוף למטה ובאמת הכל דעה אחד
ובזה אין חולק כי כמו שאין לו סוף להעלה כך
אין לו סוף למטה אכן האשר יחטא האדם
יסרה המקור הוציא מאין סוף אל הספירות ואין
לא ישימו הספירות אל האדם זה רמז באומרו
הסדר אסתי פנ - וגם נקרא זה שילת העולות
עילה הוא שיה דבר החקים המעשים והוא
מלשון מעלות ולפי שהמציא כל דבר נקרא
עילת העולות והאמת כי העלול צריך לעולה
ואין העלה צריכה אל העלול וכן השם ית' כל
הברואים צריכים אליו והוא אית צריך להם
וכן פירוש סבת הסבות כי המסובב צריך אל
הסבה והסבה אינה צריכה מהמסובב - ולפי
סוף נאעלו כל עשר ספירות בני להשפיע ל
שפע וצריכה לעולה התחתון - ואותו החלק
אשר נשוג בשלש מהשם ית' נקרא ספירה

באימרו קטורים זה בזה כשלהבת כשלהבת והוא
למיון כאשר נאמר בזה האיש יש בו שלהבת
וגמלת והכל אהרן ואין נפרדת השלהבת מן ה
הגמלת כך נאמר מהשם אין סוף ית כי יש בו
הכלה בינה גדולה ונכורה הפארת והכל ה
למקום אהרן והכל בו בלי פירוד וכל קיצוק
זהו עקר אמונתנו ובוזה הזהירט הפסוק כ
באומרו שמע ישראל יהוה יהוה יהוה
אהרן וערה די לך כמה שצויריטך כזה
ונשוב לבאר הספירות

הספירה הראשונה ה המושגת כשכלות
העליונה על כולם

קראוה סתר עליון כבר שררהך כי לא טבל
להשיג מהשם ית כא כטפת חרדל מן היס
ופחות ממש אכן מעב הרבונט במעשיו
מכריכ את שהוא מלך מושל על העולם
ורוב לאל מושל כי תחלה למעלה הוא הכתר
וזאת הספירה היא עליונה במחשבתנו ובה

ואם כן הם תשע ועה המקום אשר יזרו כונן
כוננת אברהם אבינו עה בספר יצירה אשר
ולא תנוע ועל זה העשירי כוננו חכמים באור
באומרים ברוך המקום וכן רבים ואם תוסף
לומר זה כן יהיה המושג ארבע רוח ועומק
ומיניע ולקום ובעשורך מרובע מארבע יו
יהיו יו . כבר ידעת כי המקום אין ליצורה
ממנו הלוקה כי מקום מתפשט לפי העצם הע
השליך בו ואם יהיה מקום אחר או למארה
לא יקרא כי אם מקום אחר . ולזה כיון אברה
אבינו עה בספר יצירה באומרו אשר ולא
אחר אשר . והנה חכמי הקבלה זל לפי קב
קבלתם העלו להם שמות לאותם אשר ספירו
לכל אחד ואחד שם . ואל יעלה על לב האדם
לאמר אחד ישם לשונם בשמותם הם מוח
מוחלקים ומיערדים זו מוח כמו שהוקעתך
כבר בהקדמה כי זה קרא קוצץ בנטיעות
ועל זה כיון אברהם אבינו עה בספר יצירה

ואל תשוב שהו
שהמקום נקרא
מהם כאשר יקרא
האדם למקום אחר
ועתה אל מקום
אחר כי זה אומר
דומה למקום האדם
כי מקום האדם אין
לעצמו וזה המקום
הוא לעצמו כאשר
אמרנו במקום
אחר

מצלנו וזן יסרה הצניעו המשפיע אליו הרחמים
וישאר האדם תחת המורה - לכן גמור לפי
שקראו אור עה שאנו מודגש רק בוטל הרק
אל יעלה לבבך למד לא יתא ישל בשלה
כל כך רק יוק שכול להשיג לכן אמר לכן ג
גמור כי הוא עלה באמת ומושג וגם יורה
חלה לכן על הרחמים גמורים משפיעה
לכן כבר זכרתי לך כי אין לט השגה כי אמר
ער אין סוף ולמעלה חכה הוא אין סוף עלכן
אמר כי זה האור הוא הרגל גלוי דמיו השם
הנקראים לכן על כדמיו כי הוא אצילות ראשון
ששאל מאין סוף - יעקבה שליוך יהיה הנט
משירך כעבין זה כי היוך מורה על השם
יה שהיא העשירית והעשירי יהיה קודש לנו
והעוקן ילהיוך טעל מוטף היוך יהוא דבר
קטן ועראה בעיניו המשפיע למטה - וכן הספיק
הנקראת חכה היא טעלת מן השם אין סוף
יה להשפיע שפיע למטה ועל זה אמרו כיקוי

וכהו' ג' ש' על אן נקרא כתר ונקראת עליון
שהיא מושלה של הכל והמשפלה יתבונן
אורי קלמון נקרא אורי קלמון ישן שהוא נאצל
מאין סוף אל יעלה כלבבך לאחור אחרי שמועצת
בגבול שהיו גומע על כן הזכירו כלשון אורי
אורי צה קראו אורי צה לפי שהוא נאצל מאין
סוף שהוא אצל ואיט מושג קראוהו אורי צה
שאית מושג כי אם בשכל דק תך - אלק גדולה
הנה האלק ראשונה ולכן תורה על זה כי הוא
ראשון לכל הנאצלים ועליון על כולם רחמים
גמורים כי ברחמים הנאצלים כדי לבראת הישול
כי לא היה הישול ראוי לזה אם לא כי צה הרה
הרחמים גבר ואמרו גמורים כי אין בהם מלת
הקדויות כלל זהו מאמר הכלים זל אין דבר
רע יורד מלמעלה כי הרע הבא לעולם אינו
יורד מלמעלה כי אין שם רע כלל - אכן האדם
מוכן למקרים והשם ית' שומרו ברחמיו וכאשר
יחטא האדם יסיר השם השגחתו הטובה מע

ישר אל פירוש שששה כל ביושר וכן וידה על
שע הכניס הראשונים האעליה מסת שהכ
הכלה ובינה והכ מדת הקין ומדת החמיה
וישר וידה החמיה ואל הוא לשון חזק וכן והוא
מדת הקין והכל לול בכר וזהו וכנס ישראל
יכנה עקן הנה עקן מלית מורה זמן כמו
אחרו בלית היתה לי ענה ואומר כי הזמן
לול כי יהוא משנה הזמן ואין משנה
אין זאת הספירה נקראת אין יען כי אין לה
משימת יחוב התעלות ומנה האעליה
הספירה הנקראת הכלה והסוד והחכמה
מאין תמצא והוא זאת הספירה נקראת והוא
זהו מה שאנו אומרים אע והוא והשיעור טי כי
אע מורה אל הספירה הנקראת תבארת כאשר
יתבאר ואע בחדית השע הספירות בחד
מבקשים החמיה להשיעור מהספירה הנקראת
והוא כי השם ית נתן כח בתענות לעור
הכתות העליונים ודי למבין והוא סוד והוא טאור

שלוך מורה אליה - ומלכו עוקצה שליוך ולא
אלה היוך עצמה כי הוא מחובר לאין סוף כמו
העוקץ ביוך - והיוך היא התחלת השם יהודה
ית ואת הספירה היא התחלת הספירות וגם
היוך היא סוף המשכונות ומורה שהוא תחילה
וסוף כי כשתחשב ממטה למעלה יהיה כתר
הנשיירות וכשתחשב מלמעלה למטה יהיה
הראשונה - וזהו מאמר אברהם אבינו צדק בס
בספר יצירה נשון ראשון בתחילתן ותחילתן כזו
בסוף וזו למכן - ישראל סבא אעפ שהשם
יתבר אין בו שינוי ולא ישנהו הזמן מכל מקום
יש לו לחשב לפי קוצו דנבנית ולקריותו סבא
יען כי הוא נאצל ראשון וקומה שהוא אבי אבות
וזכו מאמר סבא כמו שאמרו חכמים דל ספר
ויבס שבאו לחלק בנכסי סבא שנינו לומו שיש
לו בנים ובני בנים - וכן כיט הספירו האחרות
בנים ובני בנים הל חכמה וכונה בנים גדולה
ובורה בני בנים - ולכן קראו לו סבא וזקן וע
ועתה ומה שקראו ישראל הם שתי מילות

הגדולות שבפעין הקלה ידוע לך כי הספירות
העליונות האדם נעשה כמדות זהו נעשה
אדם בעלמות כמותו כי יש כחות עליונים
נקראים יד ורגל ועין וראש כמו שתמצא כתוב
בהרבה מקומות יד יג ורגל רגלו ועיני יג
ראשו כתם פז וכן רבים וכן באדם יש יד ועין ו
ואכריס וזה מאמר קל באמרו דברה תורה
כלשון בני אדם ומלך הם כחות ולא אכריס ועל
שם הכחות נקראו איברי האדם ועל כן איברי
האדם נשכלו נרמה לספירות כאשר יתבאר לך
בכל ספירה וספירה ועל כן בהרבה מקומות
תמצא הרבה מקובלים קוראים לספירות אדם
העליון ואדם התחתון בהתקדשו באיבריו ולא
יעה אחר הבצע ושאר עבירות יהיו איבריו
קשורים ומחוכרים באיברי האדם העליון ויקרא
הוא בעצמו קדוש וזהו סוד קדושים תהיו כן
קדוש את וזהו סוד את יג אלהיך תדא ואותו
תעבוד וכן תדבק והוא מה שאמרט שהשם

וימי ישיבת יום הכיפורים יען כי זאת הספירה
העשירית ויום הכיפורים בעשור חזרה עליה
והוא סוף עשרת ימי תשובה שיש לכל אדם
לטהר עצמו יום אחר יום ולהכין עצמו לברוא
להכנס יום יום בספירה אחר לאחר וביום העשירי
יגיע לכתב והוא סוף כי בראש השנה יהיה דבק
במלכות ועל כן אט אומרים מלך על כל הארץ
שהוא חזק לארץ העליונה וביום הכיפורים אט
אומרים מלך מוחל וסולח והוא סוף דרשו יי' בו
בהמצאן אומתו בהמצאן הוי אומר בעשרת
ימי תשובה שבין ראש השנה ליום הכיפורים
ואיתם הימים חוליים לימי בראשית ולשבעת
ימי הסוכות כמו שידוע לכל מקובל ועתה אין
להוסיף בזה ובהצטע למקומו ארחוב לרבה ואל
יחך לאדונ' מחשבה עליה למרו דל כן עלה
במחשבה כבר ידעת כי כתב הוא התמלך
הכנין מלמעלה למטה והוא העליון והמחשבה
גם כן תמלך המעשה ולכן נקרא כתב מחשבה
והואיל ואתא לידן עמא לך מילתא וזהו מהסודות

נקראת רוב כי היא העליונה והתחתונה על כל ברכה
 וההילה והיא כתיבה כעקודת חולה באומרו רוב
 ירהו נשא . והוא מורה על נשיאות כפים כי הם
 מוציאים ידיהם למעלה לקבל שפע ברכה מן הרוח
 ועל כן נאמר ושמו את שמי על בני ישראל והשימה
 היא ככח היר . מוחו שלמה גם היא מוחו שלמה
 העליון על דרך שאמרנו במחשבה והוא השכל הע
 העליון כי נתן השכל בלוחיה . אור נעלה ופני
 גכהורו ועליוט הוא נעלה וקראו אור ונעלה
 הורה שהשם הוא גלה ונסתר לכן כשולג ענן
 ירעה עשן הלוכן כי הוא רחמים ושולג הוא נפיה
 וכבר אמרנו שהוא סוד יום הכפורים והוא מלכין
 מטאים כשולג והוא סוד לם יהיו מטאים כשעם
 כשולג ילכינו . עואר כבר הוריתך בסוד קדושים
 תהיו עניני האיברים והעואר ראוי להיות עלום
 מעל התורה ומוי שפורק מוט על הורה ומצוות
 פוגם פגמה בכתר ושאר העבירות הדומות לה
 כהן גדול גם נקראה זאת הספירה כהן גדול כי
 הוא היה עליון על פולס הכתום והקודש מכל אחיו

כִּלְאָה הִיא הַכּוֹרֵא הַרְאִשׁוֹן יַעֲבֹן הַיּוֹת הוּא הַאֲצִילוֹת
רֵאשׁוֹן הַמֵּאֵל מֵיָדֵין סוֹף וְהוּא הַתְּחִלַּת הַכּוֹרֵא
כִּי כֵלָא הַאֲצִילוֹת לֹא הִיָּה כִּבְרָא וְעַל כֵּן קָרְאוּ
כִּבְרָא וְהוּא סוֹף אֵתִיה אִשֶׁר אֵתִיה שׁוֹלֵל אִינְטֵי
מִשְׁנֵה וְהוּא שֵׁם לַהֲשִׁמוֹת יִסוֹף הַיּוֹסוֹדוֹת כִּי לֹא
הִיא רֵאשׁוֹנָה וְיִזְךְ הִיא רֵאשׁוֹנָה בְּסוֹף אֵתִיךְ בְּכֵר
וְהֵא אֲמַנְעֵת אֵל כִּי שֵׁם אֵתִיה מוֹדָה שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן
וְאִתְרוֹן כִּי אֵל רֵאשׁ הַחֲשׁוֹבֵת וְיִזְךְ הִיא סוֹף הַחֲ
הַחֲשׁוֹבֵת כֹּאשֶׁר בִּיאֲרַט וְהַעֲשִׂירוֹ הִיָּה קוֹרֵא
לֵיָּד וְהֵא מוֹדָה הִיָּה שֶׁהוּא אֲמַנְעֵ עֵבֶר וְעֵתִיךְ
וְהוּא כִּרְמֵז בַּעֲבֵד שְׁמוֹר מֵרֹב הַתְּעַלְמוֹת וְהַ
וְדַקוֹת הַנֶּה זֶה מִכּוֹרֵא לֵךְ אִיט עֲרִיךְ לְבִיאֲוֹר
אֲחֵר וְהִיא קָרְאֵת יִרְאֵת לֵיָּד יַעֲבֹן כִּי זֹאת הַסְּפִירָה
כִּי הִיא סוֹף הַשְּׁגָרִיט כֹּל תְּפִילוֹתֵיט וְהַתְּחִלַּתֵיט
מִנְּעוֹת לֵה וְהוּא סוֹף יִרְאֵת לֵיָּד הִיא תְּחִלַּתֵיט אֵילוֹ
הַשְּׁמִיּוֹת הַנְּעַלְמִים הַיּוֹעֲצִים לֵיָּד הַכֹּה אֵל הַקּוֹנֵעַל
יִהְיוּ הוּ אֲחֵר הִיָּה וְהוּוֹה וְיִהְיֵה כִּבְרָ אֲמַרְתִּי
לֵךְ סוֹף אֵתִיה כִּי הֵא מוֹדָה הַקְּדָמוֹת וְהֵא אֲמַנְעֵ

ויען היות זאת הספירה נקראת יום הכפורים צריך
שיעשו עבודות יום הכפורים כולם ככהן גדול
נשמה יחידה היא נשמה העליונה והיא נשמה לכל
האחרות כי כולם מקבלים נשפע דרך כתר ואין סוף
וגם נשמה האדם תורה עליה והוא הרפילה בסוד
קדושים תהיו ואעפ"י שהיא נשמה לכולם היד
יחידה אך מאצילותה האציל לאחרות מעין נק
נקראת מעין ומקור וכדוך כי הוא מעין השופע
והספירות מקבלות ממנה שפע ומשפיעות לה
לאחרים משל למה הדבר דומה לאנשים החולקים
למעין המים ומקבלים זה מזה המים והאחרון כ
משקה השדה והכל בא מן המעין וגם נקרא
מקור על דרך זה וכדוך לשון בריכה העליונה
והוא סוד נתנו הכרכות לאכרהם אכית עה כאור
והיה ברכה שלום פי בעלם כי כל תפי תהילות
וקילוסים מוצעים עריו זהו סוד אמרו חכמים
זל יושב מטטרון וקושר תפילת ישראל בכת
לקונו וכשתבין סוד מטטרון תרע כי הספירות
מקבלות זו מזו וכהצעי למקומו אכאריט בעה

יש לך לעשותו בזה הסדר איה והס כמעין הא
הא עם מעין אורנית איה . ובחשבך הא הא
במלואם והא פשוטה יהיו יך והוא שיה ביה
וסורו טוב יך לכל . ובחברך עמו א מאהיה
יהיה סורו הו והוא שיה ציה . ובחשבך הא הא
במלואם יהיו יב ואורניתהם שיהם ארבע ותה
ותחבר יעלה אורנית יך שיהם ג יהיה מעינם
יך והוא שיה ליה וסורו הטה אלו אונך ושמע
שועתי . ובחשבך מעין יך במלואה יהיה כ וש
ושמו היה וסורו היה עזר לו . ובחשבך איה
שעלה כא יבא לך שיה ייה וסורו אך טוב
לושרא . ובחשבך הא הא במלואם שיהם יב
ויך פשוטה יהיה כב ושמו ציה וסורו כך יך
חסיתי . וכמוסיפך האלק מאהיה עלם יהיה כג
ושמו היה וסורו החייע כ יך ויך . ובחשבך יך
במלואה ואורנית איה שיהם ד יעלה הכל כך
ושמו היה וסורו לא אמות כי אמה . ובחשבך
יך במלואה יעלה כ ומכר עלם הא פשוטה

אמצעות ייזר סוף וגב ויו מורה על האחדות כי
כי הוא מדברת השט חלקים יחד ולכן בעבור
שזאת הספירה יעשירית לט היזר מורה אליה
והיא מורה הוה אם כן יהיה ית ובהוסיף הוה
הו לחבר את האהל להיות אחד יהיה יהו ועל
זה כתב הו אחד יפירש אחריו לאמר היה נהוה
ויהיה והוא סוף אהיה אשר אהיה ועל כן ע
שט ההוין באמצע כי מורים על ההוה וגב
אילו השמות יוצאים מן הכתר יהה אהי הוה איה
יען כי יזר העשירי והעשירית כתר והא הוא
ההוה יצטרך להרחלה ביוז וכשתחלק היזר
להוה יבוא הא הא וזהו סוף יהה וכבר אמר
כי זאת הספירה נקראת אהיה וממע יתאעלו
שאר השמות ואם כן האלף ראשון יהוה סוף
והא מיצויע על כן שיה אהי מורה היה והוה
ויהיה וכמשכך הא הא כמלואה יהיה יב ועל
כן נאעל מהא אהיה שיה אחר והוא הוה וגב
כמשכך כסדר זה שיה הוא ראש וסוף ומצויע

כמה לך בשמי ובחשבך הא יוק הא כללואם יהיה
לכ חשוב עמו הא יוק הא פשוטי יעלה הכל
טב תחבר עליה מעין אורחות אהיה שהם
שולים לא יהיה הכל ענין תוסף עליו הנסתר
מאלף שהם שני אורחות יהיה ענין וסודו הנך
יפה דוקי ושמו סיה וכשתחשוב הו מאהיה
הא פעמים בתשלומו שהם ו פעמו ותחשוב
כאלו ההא מפרטת היוק יהיו ס החשוב עמו
הא פעמי הא יהיו כה תחבר עב הם יהיו פה
ושמו עיה וסודו נהלה בערך אלטה קדושך
ובחשבך ה פעמי יוק יהיו חמשים זה פעמים
הא יהיו עה תוסף עליהם מעין היה יהיו תנ
השעיה וחמשה ושמו פיה וסודו הנך יפה
דוקי ובחשבך ו פעמי הא הא יעלה הכל ה
זה פעמי א יעלה הכל קה ושמו עיה וסודו
עלה אהיה בתרועה וכשתחשוב ו פעמי
פשוטה יהיה ק תשים עמו חשבון הא הא פשו
יהיה קי תחבר עמו מעין אורחות אהיה ומעין

יהיה כה ושמו ייה וסורו ויאמר להם יהי אור
ויהי אור וכחשכך יור כמלואה ויור פשוטה זה
וחכרה עמה הא פשוטה יהיה לה ושמו כיה
וסורו הנה יל כצבור יצא וסורו גם לה נעל מה
למות נעצם וכחשכך השכון יור כמלואה שהיא
כ ויור פשוטה והא הא כמלואה יעלה הכל מה
הכה עצם אוריות אלה שהם ג יהיה הכל מה
ושמו ליה וסורו גמול יל ומהלל מהלך וכחשכך
יור כמלואה ויור פשוטה יהיו ל ושם ההן כמלו
כמלואה הרי מה המנה אוריותיהם שהם אלה
ג אוריות הא שנים אוריות יור ג אוריות הא
ב סך הכל החכרה עם המכ יהיו עב לסוף
מעין אוריות פשוטות שהם א' ה יהיו נה
ואין למטה כי אם פעם אחת הא ושמו ליה
וסורו הן ליה השמים וכחשכך היה שעולה
כ והמשכה ג פעמים יעלו ס וכחברך ע
עמה מעין אוריות הא יור שהם ה אוריות
כי אין למטה ככלל השכון אוריות כי אם פעם
אחת אור אחת יהיה הסך שה ושמו עה וסורו

עמו וזהו סוף ישראל אשר בך אתפאר וכבר
 ידעת כי ישראל הוא כתר כי מוטט נאעל ישר
 ואלו זהו המתפאר שהוא תפארת והמשטל
 יתבונן כי התפילות עולות לכתר דרך הפארז
 ולכן אין אומה ולשון יכולה לעלות לשם
 ולכן נאם אם תדביה כנשר ואם בין טוככים
 שים קיטך מעט אוריך נאם לו והמשטל
 יבין התבונן כי כל השמות האלו יוצאים
 מלחה ית שהוא שם הכתר ודי למבין

זאת הספירה שניה
 שנקראת חכמה

הנה ביארתי לך הספירה הראשונה
 הנקראת כתר ומטנה נאעל החכמה שהיא
 ספירה השטת ואז כי הספירה הזאת נקראת
 חכמה כבר אמרתי כי אין לחלק זו מזו כי הכל
 סוף אחד ואעפ שישתנה שם כל אחד הכל אחד
 אכן החלק השטט אט מכירים שהשם יתברך
 חכם בחכמת העולם שנעשה בחכמה כמו ש
 שמשולט משל בכפר האדם שנעשה הנעשה
 בחכמה כי רואי הספר יאמרו שהוא חכם אעפ

שכל מהאומות
 יחד בלי פירוד וכל
 קיטן יאין

התורה ושהיא אחת יהיה קיה ושמו כן הוא וסודו
והקטנה עליה חלבי השלמים וכשתשוב ו
פעמי יונק במלואה יהיה ל' תוסוף עליו מנין
הא הא פשוט יהיה ל' תוסוף עליהם אזהרות
איה וחסכון התורה יהיה הכל היה ושמו
כן הוא וסודו או מי ירה אכן פנה וכשתשוב
פעמי יונק במלואה שהם ל' יונק פעמייה
במלואה הא הא פשוטה יהיה הכל ש' המבר
עלה מנין האזהרות שהם ל' ומנין היוך פשוט
ימנין התורה יהיה הכל שיה ושמו כן הוא וס
וסודו יקרה היא מפעמים וכשתשוב מדובב
איה שהוא כא פעמי כא יהיה הכל תבא ל'
תסיר ו מוט שהוא המחר האהל למצוא
השם שלו היה ושמו כן הוא וסודו כי אראה
שמך מעשה אינבעתך י ירה וכוכבי אשר
טוננת ראה כי במעשה שהוא כתר סונט
שמים וכל הנבראי יאין תפילת שום אומה
מגעת לזה המקום כא ישראל שג כי חלק יא

לשוננו נשברה מאמרות השם הוין זאת כסיה
 חק אה ר' שמשון בראשית חק משיחו והוא
 חכמה רביה ארבויה עלמה התק ראשית
 חכמה יחיה לל' חתוך דבריו אנו למדן כי ב
 בראשית הוא חכמה ועל כן נקראת ראשית
 וזה המון רבותי זה באנו בשביל התורה שנק
 שנקראת ראשית בשביל הלה שנקראת ראשית
 בזכות מישה שנקרא ראשית שז' וירא ראשית
 לו וכולם יתבארנו במקומם זאת הספירה
 נקראת בכור יען כי נאעלו הספירות זומז
 נחמה נאעלה מכתה והיא הכן הראשון על כן
 נקרא בכור והוא סוד קרש לו כל בכור הלה
 הנה בענין הלה כהן ראשית עריסותיך ואת
 הספירה נקרא ראשית וזהו סוד אמרו רבותי
 זה בראשית בזכות הלה שנקראת ראשית הלה
 היא המצוה הקדומה בפת ועל כן נומזת זאת
 הספירה שהיא אע"פ ראשון הנאעל מכתה
 תרומה גדולה שאין שיעור אלה יודע כי ה

שאין מוכידין אותו. גם האצילות הראשון הנציל
הכתר הוא חכמה. ובה נברא העולם. הדה הוא
דכתיב: יי בחכמה יסד ארץ וגו' יש לפי שהיה
האצילות הראשון והיא מורגשת כשכל יותר
מכתר וכבר קראנו לכתר און והחכמה האון כ
המציא על כן נקראת יש והמשכיל יכון ראשית
זאת הספירה נקראת ראשית כי היא ראשונה
לאצילות מן האון שהוא הכתר ובה נברא
העולם והוא סוד בראשית שהוא ב השימוש
לאמר כי הוא ראשונה לאצילות מן האון שהוא
הכתר ובה נברא העולם והוא סוד בראשית
שהוא ב השימוש לאמר בספירה הנקראת
ראשית ברא ליהם השמים והארץ וכן הרו
הרבה היושלים בחכמה. והוא סוד שאמר
חכמי זל בפעודה מאמרות נברא העולם
והמאמר הוא לשון אה יי האמרת היום והוא
ספירה וכל מאמר ומאמר ספירה אחת וכן
פרש ר' שמעון בן יוחי בספר הזוהר זרה

הארץ העלוונה בה ואם לא תשקיעו אלה הארץ
לא יעלה בה כל ששכ והזרע בארץ כלאים
באלו פנים בארץ העלוונה והיא הרודה והוא
שחור יעקן בן יצויל מארצו יצאו מארצות
קלות נקרו וכו' למכין וזאת הספירה נקראה
הגדה כמו שיהבאר לך והיה בווינה וכשה
וכשעלה ערך הרודה נקראה ערך והיא
החכמה העלוונה שתיא חכמת אלהים יכרה
נברא העולם כמו שכן יי' בחכמה יסר ארץ
וזאת המדה הוא הדבר העורך ויען כי החלו
החלום העורך ישאמר רבותי ע"ה הוא קרוב
למחשבת העלוונה והוא הנבואה שבה טען
נתנבא חושה רבותי ע"ה והיא אספקלריה
המאירה ואחרי החלום עורך והיא החכמה
קראוה ערך וזאת המדה היתה כירושלם
זה רמז באמרו ודבר יי' לירושלם שהיא
התורה הקודמת שתיא חכמת ועליה אמר
העביר ערך ילן בה שכינה עלאה הנה בה

הדרושה היא ההכרעה האשונה שיהיה האדם
מפריש ולא היה לה שיעור כי לא מצאנו פה
בשום מקום שיעור להרומה וגם הספירה
הזאת היא אצילות ראשון השא על מכתב יש
שהוא כמזון אכי אכות לשאר הספירות
ואין לה שיעור כי אם כמו שמוקבל מן הכתר
והכתב מתיין סוף וגם אין אדם יכול לעמוד
על שיעורה ולכן אין לה שיעור הר השם
הנה הנה גבורה ונראה למדמוק כן חכמת השם
מושגת ומורגשת ככל הקברים שאנו רואים
וזמן מי יעלה בהר יי' נקראת ראש בית
קין כי ראש בית קין גדול בחכמה והוא ראשון
לכל הקיינים מלחמת גבורה מלחמת זו
מלחמתה שלחמה והוא גבורה עצומה הנה
השומרת לעולם והיא החכמה חכמת אלהים
זאת הספירה הנקראת חכמה טהרה שפני
ואצילות לכונה שהיא חזקת הרין על כן נקרא
חכמת אלהים ונקראת ארץ החיים כי חיי הא

לכ נתיבות ללכה בתורה הנקראת חכמה ומן חוק
אל תצמח אם לא חושמה בין המקבלי דגש כי
היא עשירית היא מקום לכל האמרות ומדוב
קטנותה מורה התבלמות רב וכמוז רתא דוח
דומעת יל כי חושמה כפיבות שלא תרדש
כמו להים אפרים מלאכים מושיעים וכן רביה
עור יש מקובלים מפרשים כי לכ נתיבות הדי
כב חיותה ופשוט נקודת שהם פתח קמץ שכת
גמי סגל שורק קמץ שורק גמול מולת חירק
והמוש הדי לכ והם לכ נתיבות התורה ונעגדם
לכ חוטין שבפיעות ועל כן היא מזכרת כל המ
המצוות כולם מלת לבוש זאת הספירה נקרא
מלת שהיא לשון מעטה וזהו שכן יצטה אור
כשלאה וזהו היא התורה שכן כי נה מעות וקורה
אור וזהו שאמר רבות זל נתעטף ה כשלות
עיבור ופיוש נכללה התורה עם החכמה וגם
הלפוש על דרך זה וזהו סוד שלא לקלקל כלפוש
ושלא להתגאות על דרך קיושי תהו והמבין

במדבר דות נתבאר לך כי שכינה הוא נפש בשר
באמרו ונקראנה לו השכנות שם ובהיותו בסוף
היבוב שם אמתה פי בשה ולמו בונתנו כי הש
השכינה הוא שם שמונה יתעלו הנמשות
ולכן נקראת שכינה עלאה שמה המקום נא
תעלו הנמשות למלאכים ולחיות עליונים וזה
אמרו עלאה ועל זה רמז הכתו באומרו מזה
רכו מנצחך וי כולם בחמה עשית ואם תתב
תבונן הרה כי דבר מן העליונים באמרו ע
ששה מלאכי חמות לב נתיבות חמה הנה
אמרנו לך כי זאת הספירה נקראת תורה ונקרא
חכמה ודרך זו הלא באורה החכמה על צדק
ללכת כלב נתיבות וזה רמז הנביא באומר
ונתתי לכה לב בשר והקדוים ישהם לב א
אילו הם יש שבעה אותיות מקבלות דגש וט
ונקראים כפולות והם בגד כפרה ואותיות אלה
כיהא הם כפ הדי כט תחבר יבלם ראש וסוף
ומי יב ששה חותם אמת יהו לב הא לך

התורה שהוא מחושבת האדם העליון וקדוה
התורה נכרא העולם ובעתכונותה אם כן היא
קדמה לעולם כי לא יוכל האדם לעשותה
כלו אחר ככלו אחר אם לא יקדים האחר ולא
כי לא יוכל האדם לבטל בית אם לא יהו קדמון
לכית כלו הכפין וזאתו שהתורה היא חכמת
ה ומכמתו והוא הכל אחר והוא קדמון אם כן הן
התורה קדמה אלפים שנה קדמה לעולם כבר
הקדמוןך שהשם הוא קדמון לכל העולם והן
והזמן הלו כי ומשנתו כרצונו והזמן איש
יושנה אפס והוא ית חן לו קץ וגבול והתלה
וכבר אמרנו כי הוא ומכמתו הכל אחר ולא ית
יהפרו אם אל יעלה לבכך לזכר באמנו לפי
שנה ונותן גבול שיהיה זה הכח הנקרא חכמה
מאעלת או נפרדת מן המעלה אלפים שנה ולא
יותר או שהיתה באור הזמן נכראת שאם
כן הן יהיה שינוי כבודו ית ועוד יש לישאל

יבין ראש בדיקה כבר אמרת לך כי היא תחילת
האצילות ומענה נכראו שלמים ואין שהם
ראש לכל הכרומים. ענה הוא הנדר הנדרל הן
היוצא מן הספירה הנקראת עין שהוא כתר
וסודו ונהר יוצא מעין תורה קדומה כבר
אמרת לך שהספירה הזאת נקרא חכמה להיות
והוא השכל העליון והיא התורה והספירה
הזאת נקראת ראשית כמו שהודעתך בסוד
בראשית שתרגומו יושלמי בחכמה והיא התורה
שנקרא ראשית כמו שאמרו רבותי זל בראשית
בשכל התורה שנקראת ראשית שנ' יוקנט
ראשית דרכו ופי' רבותי זל בשכל על דרך
שכלו שזה לשון נתיבות וזהו אמרו בספר
יערה כלב נתיבות חכמה חקק והוא הנתיב
העליון אשר לא ישגהו רעיון והוא רמז כד
באמרו נתיב לא ידעו עיני ועיני לשון עי
ענה כמו שנ' בספר דניאל עשה וטעם וזהו
סוד מאמר רבותי זל שאמרו על ענה מן

ההו כי החדש הלוטך בתורה הר שימה אעליט
הלא כפי נשמתו נקשרת עם זאת הספירה
זהו שאמרנו חכמי זל אין העולם מתקיים אלא
בחבל פיהם של התשוקות שלכות רבן ונקט
אמרנו רבותי זל על שלשה דברים העולם עומד
על התורה פי באת הספירה הנקראת תורה
העבודה היא כתר שהוא כהן גדול והוא
יום הכפרים וגמילות חסדים היא כינה שהיא
נגמלת מן החסד מלשון בהגמל את יעריק
אור מופלא הוא בצבע אדום הנמשך מן הכ
הכריכה העליונה קראו אור כמו שני כי נר
לענה ותורה אור וקראו מופלא מלשון כי ע
יפלא ממך דבר כי הוא נפלא והנה הוא כ
בצבע אדום יען כי נאצל מן השחר שהיא
כתר וימי מופלא לשון הפרשה כי יפלא
לגדור לפי שהוא נאצל מן הכתר שהוא כר
כריכה העליונה כמו שפירשנו למעלה בס
כסוד הכתר קדוש אמן אמן אמן הנה קדוש

והמנוח הנה ידוע ומושכל כי היום והלילה הם
לפי המיד והמושך והשכונע לפי היום ששם ז'
ימים והחודש ק' שבועות והשנה י"ב חדשים
ולזה לפי מלאך המזל או הירח וקודם שנכרא
העולם שלא היה שמש וירח ולא יום ולא לילה
איך יתכן לימור שנה או חודש או שבוע וכל שכן
לימור לפי ולכן מפני שיש ספיקות רבות ודגו
וגדולות כדבר הזה הנני כא להעריך בדבר זה
כבר אמרנו כי אין לנו מקברים בענין האלות
כא כפי השערה והנה הודעתך כי הספירה
נקראת יום בסוף יום הספורים והנה אמרנו
כי הספירות הם נקראו מאמרות כמו שאמרנו
רבותי זל בעשרה מאמרות נכרא העולם
ועוד אודיעך כי שכעת הימים הם גדולה
לבורה הפארת נטח הוד יסוד מלכות ולכן
אילו הספירות שהם סתר חכמה ובינה נקראו
עלם העליון והשלשה האחרות נקראים עלם

הספירה השלישית

דרך האמת

כמה בארתך לך

הספירה הששית הנקראת השמה והנה שאל
 מטעם אחרת הקרא כי אהיה המכמה
 יבוא הבינה והחכב לכן יקראת זאת הספיר
 להיות כי שאל והיא מרת הדן וזהו מה שאמר
 רבותי אל וכל עבא השמים מימינו ומשמאל
 וכי יש שאלנו לנו יתן להעלה עליו מלכות
 לזכות ואילו נשאלנו לחובה תפון כי אמרו
 חובה לער שאל שהיא מרת הדן וככה ידעת
 כי להיות ית מרת הדן לכן נקראת גם כן כי
 משפט וזהו סוד אלה המשפט הא הששית
 משפט יהיה הנה ידוע כי היות הא האט וסו
 פאטר אחרט בסוד כתר והא היא מלכת ההות
 טהא בין הדאש והסוק והנה היות מורדה
 אפרת והא היא הבינה ובחברך הכתר עם
 הבינה יהיה הטוב יה והיו שיש לך יה והא
 והמשוכ פאלו הך מפרטת הא האמרי פענ

כי רפחתי בקרב הים
 שדוהתי בלתי קול
 על ספינת חקק
 במים יאקל

ג פעלו בפסוק רומן לג הספירות העליונות שהם
 שלש וג אמן ג פעלו מורה אליהם כי הטק
 מורה אל הכונה והמה אל התכונה והאלף אל
 כתר שהיא ראשונה וגה ג פעמי אמן מורה
 לשלשה רוחב זאת הספירה קראה רחב כי
 היא תולת האצילות המתרחב דרך הימין קרב
 פרטה ראשונה שלרמון רומות אליה שבעה פה
 בכור יען הפרשיות ארבע רומות לרבע ספ
 ספירות שהיא חכמה בינה גבולה גבורה תפוח
 ראשונה על כן הפרטה ראשונה מורה אליה
 יכרל כה בכור לרמון כי הוא הכבור וכל הקודמ
 קדימת שמע כלל הפולן כאלו פוגם פעמיה
 כאלו הן ספירות וזהו סוד אמרו רבותי אל כל
 הקודמ קדימת שמע כלל הפולן כאלו מעי
 יצרות שקר בעצמו ועצמו הוא כישו אל הסת
 הספירות וכן פירש רש"י כי הוא כפונה בארבע
 הספירות וזה כיאורו כי תמצא בכור כתר
 כפרטה יהיה כי יבאך זה כרמתי ישיג אל

ישבעו כהן שהיא כבוד ליהודה ושכבתך הנקרא
 הן השם וזהו סוד במשך האכל המה יצאו
 כהן וזהו מאמר רבותי אל שאמר התורה
 היתה דומה לקופה שאין לה דגים כאו הכ
 חכמי ויצאו לה דגים שמים עליהם זאת
 הספירה נקראת שמים כמו שנבראשית ברא
 להים את השמים כבר העירתיך כי בראשית
 היא חכמה ושמים היא בינה וזהו סוד שאמר
 רבותי אל קבלה על מלכות שמים וכן נמשך כל
 כנסוק ואתה תשמע השמים מן השמים לא
 נאמר כי אם השמים נמצא כי השמים שם ה
 ית והוא הבינה וקראם העליונה כי יש שמים
 לשני השמים למטה האל השמים והוא המעלה
 וזהו סוד ויקרא לרקיע שמים ותחילה אמר
 את השמים וזהו סוד וכעצם השמים לטהר
 וזהו מאמר רבותי אל ברחם מקומות מורה
 הכך כמורה שמים הקוקב יצירה זאת הספירה
 נקראת הקוקב והוא מלשון מק כי היא מלידת

ה והפ המשיב שיערי בינה וגם היוק תורה
על חכמה כי הוא ראשית הטעם והספירה
נקראת ראשית. אך זאת הספירה הנקראת
בינה שהיא שעת תורה עליה הא מהשנה
וגם נקראת מולך כי היא מרת הרין ומולך
במשפט יעצור ארץ והכוונה בכרכות. כי כ
כרוך מורה אל הכתר שהיא כריכה השלישית
ואתה יי אל החכמה ומולך העולם אל הבינה
ועל כן צריך להכרך לחבר שלשתן כיתר
זה כי מאמר רבות זל באמר כל ברכה שאין
בה מלכות אינה ברכה. שבת הגדול הוא
היכל שהוא הגדול שהוא שבע שבתות
שנה והוא שנת המשיב וזאת הספירה
יש לה המשיב שיעריה ונקראו המשיב ש'
שיערי בינה וכולן מסרן הקכה למטה רב
עה חוק מאחת ולכן נקרא זאת הספירה
יכול והוא שבת הגדול והוא רמז לתורה

נאמרות אלהינה וכלו שיהראת ועל כן הנ
 הנדר חל על דבר מצוה כי הוא נדר כחיי
 מלך וזהו סוג כי הנדר לא יעטרך להזכיר
 בטענת הנדר השם כמו שיעטרך בטענה
 שני ואטכיעך כול השכנה לא כלהיה הנה
 וזהו סוג מאמר רזל נדרים כנטבע כחיי
 מלך כי מי האדם ומי המלך נקשרה
 ביחד ועל זה סוד והייתם קדושים קד ירוק
 המקיף העולם הארץ והחשך בהדבקה
 יתק יהיה מראהו ירוק והנה נאמרת זאת
 הספירה מן הכתר שהוא חשך ומן החמלה
 הכאה כעכב אדום ועל כן קראו ירוק יה
 ומקיף העולם כי היא תורה שבעל פה וע
 ועליה נכרת ברית שני כי על פי הדברים
 האלה כרתו אתך ברית ואם לא בריתו יומם
 ולילה חקות שמים וארץ לא שמתו תשובה
 זאת התשובה קרמה לעולם שני כטרה הרים
 יולדו ותחולל ארץ ותבל תשכ אטש ער קמ

הדין ומק שאין להרהר עליו והוא כמו ללבישת
שעטנז וכלאים ודומיהן וקראו גם כן יצירה
מלשון יצר שז"ל שיצר הרע ואמונת העולם
משיכון עליהן וזהו סוד וייצר כשע יודין שדרש
רבות זל שע יצרון יצר טוב ויצר רע ויצר
רע הוא המעורר את הדין וזהו סוד גם כן
אמרו חכמי כשע שאדם גדול מחכיו יצרו
גדול מחכיו חמט אם הבנע הנה נתבאר
לע כי הנקבה היא מרת הדין וזכר הוא מרת
רחמים ועל כן נקראת בינה אם שהיא מרת
הדין והבנע הם גדולה וגיבורה שנאמרו
מחכמה וכינה וזהו סוד כי אם לבינה תקרא
וזהו שז ואל תטוש תורת אמך זו תורה
שבעל פה וכבר אמרתי לך תורה שבעל
פה היא בינה וזהו שקמתי אם כישראל וכבר
הוריתך כי אל הוא הכה ימורה מרת הדין ועל
זה הדרך תקרא אם העולם נדר זאת הספיר
נקראת נדר כי הנדר בפעש יפיש האדם נאז

שלט עב צבר. להחזירה כגוף לזכותה זהו
 סוד היסוד כי ישבו שני אחים יחדיו בשולח
 הזה אשר שלחם ה' ית' להמציאם לזכות ולע'
 ולעשות קרי וימות ערירי בלא בנים ובא
 גאלו הקרוב אליו ממשפחתו להקים לו שם
 להחזירו בשולח הזה זה לשון שם גזר
 משמים שהיא הבינה וזהו סוד המכנינתך
 יאמר נץ והוא מלשון ישל אבר כנשרית
 ונץ מלשון והיא כפורחת עלתה נצה ואולם
 אם לא יהיה לו אח ילך אל מקום אחד מזמן
 לתפשות נקרא ציה ושם יהיה עק יתעורר
 לצאת על יד אחד מי שהוא ואז יקראו הנז
 הנפשות העמדות שם תקראו שכינות
 לאותן הנפש העמר ביעהם ללכת אל המקום
 הידוע לחזור לימי עלומיו והוא סוד ישוב
 לימי עלומיו להשיב נפשו מע שחת ליאור
 כאור החיים ואז האדם החי יתן אל לבו ואז
 נחמו ונשמחו אליו יאסוף וזהו סוד בענין

והיא לא קדמה לשלך רק אלק אחר שהיא ספירה
אחת שבמדת למעלה וזהו סוד שובה ישראל
עך וז' אלהיך וזהו סוד גדולה תשובה שמוע
למעלה מכסא הכבוד ולזה כונן דול שאמרו ה
מקום שבעל תשובה עומדין צדיקים צמורו
אינם עומדים גם נקרא תשובה כי ממנה
נאצלו הנפשות והיא יסוד הנשמות ושם ישבו
וזהו והרוח תשוב אל הלהים אשר נתנו וכל
מקום שתמצא להים הוא פועל כבינה נורה
סוד להים הבין דרכה אז ראה ויספירה הכינה
וגם חקרה וזאת הספירה היא הקבה יושב
על כסא רין שהיא מדת הדין העליונה ככל
מקום ונקרא נפש אדם שנפש אדם נאצלת
ממנה נפש שכלית הנתונה באדם כמו ש
ויפה באפיו נשמת חיים וזהו סוד ונשמות
שקי תבינה ובה נתנה באדם אב תעמוד
כטהרה ובקרוטה תחזור למקום אצילותה
ואם לא תבדיל והכרת כמי שכורת ענף
האילן משושנו אכן כל אלה יפעל אל פעמיים

כבת זוגא מבאשה אחרת וזהו סוג אמרו רבו
 זל זוג ש"ע קשה לזוגה יחד בקריעה ים סוף
 ואולם אם האשה תקבל תיקון באחותה יש פ
 פנים לסאן ולכאן יש צד לומר שאינה מקב
 מקבלת תיקון אחרי שלא הוצרך האיש לקדש
 אחות אשתו עכ"ל ויש צד לומר שמקבלת
 תיקון אחרי שהותרה לו אחות אשתו אחרי
 מות אשתו ולפי דעת קצת המוקובלים
 מקבלת תיקון ומה שלא חייבה תורה האיש
 לישא אחות אשתו כמו שהכריח האשרה
 להנשא לבכ כי בקין האיש שורר בביתו
 וברו לתקן אשתו או להניח כי אשתו כגפו
 דמי והאשה מוכרחת תת כעלה ובאמת
 יהיה דאיה לזה מה שאמרו רבותי זל ומכשר
 אל תעלה זה הטשא אחות אשתו והא זה
 הטשא בת אחותו ממ לרברי הראשון כראה
 כי האשה יש לה תיקון באחותה לחזור למקום
 אשלותה שהוא הבית וה יראיע נפלאותיו

היה ותקראנה לו השכנות שכ ושכנותיה
היו הנפשות העומדות בארץ ציה ושכנותיה
ונגזר מלשון שכניה ושכ הוא היה נפש המת
ונגזר מלשון שמים שהיא הכונה וזה היה כי
כושן לא היה אחי המת והגאל הקרוב כי היה
גואל אחר קרוב ממנו ולכן הוצרך לקריאת
השכנות אבל מי שמת והניח אח איתו צריך
שיקראו אליו השכנות כי מעצמו אחיו המי
רוחו ונשמתו אליו יאסוף ודוקא אחיו מן האב
כי לו רין הגאולה וזה תועלת המליצה כי כל
זמן הינת הנפש בארץ ציה מקוה להגאל על
יד אחיו או גאולו הקרוב ואז לא יקראו לו הש
שכנות אף יהיה עמר ומקנה ובחלוץ הנעל
אז יורה הנחת עסקיו ממנו ואיך מתעסק
בקיומו ואז יהיה לו חלק עם השכנות ואולם
היות הדיקון לארץ ינתר באשתו מכאשר אחות
נאמר כי בהאכל הנפש יתאכלו שנים זכר
ונקבה והיא בת זוגו ובמותו יתחבר ינתר

וזהו סוד שני ימים על ימי מלך תוסף. וזהו סוד
 מה שאמרו חכמי דל צדיק וטוב לו צדיק בן צ'
 צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע פיוש בן
 צדיק שנשמתו היה כפעם אחרת בצדיק ועל
 בן טוב לו ואולם מי שחטא והוצרך למוות
 פעם אחרת בטוב העון ושחטא לא יהיה לו כ'
 כפרה כי אם במיתה משונה ואעפ שיהיה
 צדיק ימות באותה המיתה וזהו סוד רעקיפה
 וחכיריו והאמת ידוע כי נשמתו היה נשמת
 עשרת השבעים והוצרכו למות בטובל עון
 שמכרו יוסף ואעפ שראובן לא היה באכרתו
 מלך היה לו למחות ולא מוחה ואעפ שכתו בו
 ולא ימות ומתרגמיטן ומותא תנינא לא ימות
 שחטא בטובל עון חילול יצועי אביו מת פעם
 שינית זה יראיט נפלאותו וימ כי העשירי
 הוא יוסף שמת פעם שינית יען התנכרו אל
 אחיו ויש פעם לכאן ולכאן יען כי בזה לא היה
 חייב מיתה יוסף וזה ראובן לא היה חייב בטוב

סֹךְ גִּלְגָּל כְּפִסוֹת הֵנָּה אָמְרוּ חֲכָמֵי אֵין מִיִּדְרֵי
חוּבָה לְאֶרֶץ חַיִּים אֵלֶּה בְּעֵצֶר לְגִלְגָּל מַחֲלוֹת הָעֶרֶץ
הִיא מְלֻכֶת שֶׁהִיא הַשְּׂמֵנָה וְכֹה יוֹתֵי בְמִקְנָמָהּ
אֶפְרַסְנָה כְּעֵה וְעַל כֵּן הַנֶּפֶשׁ שְׂאִינָה רִבִּיקָה
בְּאֶרֶץ הַעֲלִיּוֹנָה לֹא יוּכַל לְהִצֵּעַ לְמִקּוֹם אֲצִילוֹתָהּ
לְחַיִּית חַיִּי עֲלוֹהֶ אֵלֶּה אִם כֵּן יִתְגַּלֵּל בְּגִלְגָּל הַעַל
הַנֶּפֶשׁוֹת וַיִּחְזֹר בְּאֵרֶס אַחֵר שִׂידֶבֶק כֹּה וְאֵין
יְהִי מֵאֲתֶכּ אֲשֶׁר יִקְרָבוּ וְאִם חֹן בְּשִׁלְשִׁיִּת
נִמְשָׁל כְּכַהֲמוֹת נִרְמָה יִכְרֹת מִמִּקְוָמוֹ וְתִגְלַע
וְתִגְלַעְתֶּכּ לֹא תִמּוֹת יוֹשֶׁב לֹא תִכְפֶּה וְהוֹנֵה
סֹךְ בְּאֵמְרוֹ אֵל הָאֵרֶס מוֹת תִּמּוֹת שְׂמֹשְׂמֵב
לִיִּתָּה שׁוֹיִתָּה וְגַב נִרְמָת בְּפִסוֹק יְהִי רְאוּבֵן וְאֵל
יִמּוֹת וְתִרְגָּן וּמּוֹתָא תִּנְיָנָה לֹא יִמּוֹת וְזֶהוּ סֹךְ
כְּעַלִּי הַקְּבֵלָה אֵמְרוֹן נִשְׂמֵתוֹ שְׁלֵמָה הַרְאִשׁוֹן כֹּה
כְּרוֹד וְנִתְנָה רִמָּת אֵלֶּה אֵרֶס דּוֹךְ מוֹשִׁית וְזֶהוּ
שְׂאֵמְרוֹ חֲכָמֵי עַל מַלְמֹךְ שֶׁהוּאָה הַקְּבֵה דּוֹךְ וְזֶהוּ
וְזֶרֶשׁוֹ כִּיּוֹן שְׂרָאָה דּוֹךְ וְשִׁלְשִׁיִּם יוֹם חֲקוּקִיִּם
עַל לְחַיִּי בִּיקֶשׁ רַחֲמֵיִם וְנִתֵּן לּוֹ שְׂכָעָה מִשְׁעָתָהּ

שערי בינה ואל תתמה אם אין את יודעיה
האחת כי את למשה רבינו עה לא נחסרה
והוא שאמרו חכמי זל המשיה שערי בינה
שכולם נפתחו למשה חוץ האחת שנ ותחסר
מעט מלהים מלהים כל ותחסרהו מעט מן ה
הבינה שנקר להים וזהו סוד והיא נשלמה
מעט כל ה וזהו סוד שאע אור כיוצא טוב
יער ככך טוב ככך כגה מט גב שטעם
מורה עליה כי יש מט ימים חפסח לטכועות
וכיון החמשים טכועות עשרה נסיכי
נעטו בשטיי גב עשרה נסיכי שנעטו
במצרים נעטו על ידי בינה וזהו סוד וידבר
להים אל משה בסדר וארא ואמרו בשטיי כי
הוא רומן למדת הרין שהוא בשטיי טבע וכבר
אמרת לך כי בכל מקום שנא להים פועל
בבינה גב פירשה שניה שאתקילן מורה על
זה שנ היה כי הקשה פירעה יהיה נקראת
יהיה שקראת להים כי הוא רומן למדת הרין

שלא מיחה וקב כי הכטיחו משה רבינו ע"ה בא
באמרנו ולא ימות זה יטלנו משנאנות גם אמרנו
יבנת זל שנ כו ומשה היה רועה ואמרנו כלמי
שנ כו היה טע עולמות ראה ואמרנו שמשה
היה לו נשמתו שלהלל ועתה אין להאריך כי הו
המאריך לומר מדוע נענש הכל ודברים בזה
יכלה הנמן והס לא יכלו אך בספרי המקובלים
תמצא הרבה ספקות ועתה אשוב לבאר
הענין יח הספירה הנזאת נקראת יח כי יש לה
חמשים שערים כי היא סוף חמשים שנה
היכל ובחשבון פעמי הא הס חמשים וזהו
סוף כי ביה יז צור עולמים חמשים שערי
בינה כבר ביארתיך בספירה השנית סוף לז
נתיבות התורה ואתה יודע כי הבינה היא
מדת תורה שבעל פה שהיא פי התורה שכתב
והתורה שכתב נרדפת בשלש עשרה מדות
אם כן כשתחבר יג ולב יהיה מה תחבר עמה
אותיות בינה שהיא להים יהיו מט והאחרת
לא נמסרה לו והס חמשים וזהו חמשים שני

הודעתך כי אין לט מהשם רק דרך משל כאשר
נאמר על האדם שהוא מרחם מצד ראותו
צד הרחמים שבו על אנשים אחרים וכן אמר
אובי ביה ית מצד ראותו הוא מרחם עליו
אמ אובי שהוא חסיד וחסדו עליו תמוז ולכן
נקראת זאת הספירה חסד וזהו סוד וחסד
ה על יראיו וזה נקרא זאת הספירה גדולה
ט היא הגדולה ומועלת לט יותר מכל המדות
והגדולה היא עב החסד כאשר אמרו רבותי
זל כל מקום שאתה מוצא גדולתו שלהקבה
אתה מוצא עטרתו וזהו סוד לך יג הגד
הגדולה ונקראת מים מצד היותה מקור
רחמים והיא מים חמים שנאצלת מן החכמה
שהיא מים ונקראת כסף כי הוא לבן ומורה
רחמים צמורים כאשר ביארט בסוד הספירה
הראשונה וקראה רחמים גדולים כי לפי גון
גדולתה הם רחמים שלא כמדת בשר ודב
ונקראת צבע לבן כי היא מדת רחמים ונקרא

רוח השב זהו סוד ורוח אלהים מרחפת על פני המים
וכבר אמרנו כי הרוח נאצל מן הבינה אשר נא
נאמרה בה והרוח תשוב אל הלהים אשר נתנה
שהוא מדת הדין. אל עליון כי א הוא לשון כח
כמו יש לל ידו והכח בא במדת הדין ונקרא
עליון שהיא עליונה בכל אותו הקצה שכל הכ
הכחות נאצלות ממנו. דה יען כי ראש השנה
יוב הדין וזאת הספירה מדת הדין דה רוממת
אלהי. דב נקראת זאת הספירה אש ממים
כי היא נקראת אש שהיא מדת הדין והיא תר
תורה שבעל פה הנאצל מן החכמה שהיא
דממים שנקראן מים וזהו סוד אמרו רבותי זל
אין מים אלא תורה והחכמה היא צד ימין וז
וזהו סוד מימית אש דת למן פי מן הימין נא
נאצל האש שהיא התורה שבעל פה והב
והמבין יבין הספירה הרביעית
היא חסד כי חסד
זל על בני ארץ המיחלים לחסדו והנה כבר

פירושו ישיע עליט כחסרו ויכפר עווננו וזה
 שנ כי כחסר יכופר עון ראש הכנין כבר אמר
 אמרנו כי השלש ספירות ראשונות הם עולם
 השכל ועולם העליון וזאת הספירה היא ראש
 לשלש הספירות האחרות ועל כן נקראת ראש
 הכנין כי היא ראשונה לבנין עולם וזהו סוד
 עולם חסד יבנה אברהם זקן כבר אמרנו
 בסוד קדושים תהיו כי האדם המתקדש אינו
 איבריו נקשרים באיברי האדם העליון כאשר
 אמרנו בסוד ובן תרבך ואברהם הזקן נדבק
 בזו המדה שהיה למל חסד ועל כן נקראת
 זאת הספירה על שמו והוא סוד אמרו רז"ל
 האבות רגלי המרכבה והוא סוד שנאמר נתן
 אמת ליעקב חסד לאברהם ולפי שזאת
 הספירה נקראת אהבה נקרא אברהם אבינו
 עה על שמו שנ זרע אברהם אהבי חלב
 עמר נקי אמר נקי כל אילו השמות מוניים
 על הרחמים וטהרה וכפרה וזאת הספירה

זרוע ימין כי היא שומרת לצד ימין ונקראת זרוע
מן הארץ העליון והיא אחת מזרועות עולם
וזהו סוד זרוע ימין ארץ התחתון בסוד קדושים
תהיו ונקראת אהבה כי האהבה באה מרוב
חסד שאינה כאהבת הארץ לחכירו שהיא חמדת
ויש בה סיבה אבל אהבת ה' לנו אין לה סיבה
כי הוא ית' סיבת הסכות וזאת האהבה מושבת
עמה חסד והוא סוד אהבת עולם אהבתך
על כן משכתך חסד פרשה שלישית של
שלתפילין רומזת אליה שכתב בה ואהבת יוס
שלישי כי היא שלישית מן הקטנות המקבלות
שפע מכתר שכתר מקבל מאין סוף והוא
והאחירות מכתר וכבר אמרתי לך כי הספירו
נקראות יוס ונקראת מים טהורים שהם
טהורים מכל דבר ומטהרין והכל מים אחת
כי הם נמשכו ממקור אחד ונקראו מים על
דרך רחמים ומים טהורים לטבר על טומאת
העון וזהו סוד וזרקתי עליכם מים טהורים

המרה ועל כן הקריב קרבנות מבכורות עאנו ו
ומחלבהן כי היה נדבק בסוך החסך והיה יודע
טיב הקרבנות ככהן ומרוב התדבקותו בחסך
הציץ ונענש ועל כן משה רבינו עה שהיתה
לו נפשו שלהבל הסתיר פניו כי ירא מהיט והסו
גדול כמו שהוריתך בסוך הגלגל ונקראת עולב
כי בה נברא העולם כמו שאמרת עולב חסך
יבנה וכהן כי בחסך יופר אולם הכהן הגדול
היה מוצע לפע לפע שהוא הכתר ולכן הוזה
הזקרה הטומאה לכהנים כי חסך מים טהורים
ואין להקריב טומאה לטהרה ושלשים ושנים
שרים נמשכים מחסך ונקראים ימין הכ מלא
מלאכי רחמים ואינם יוצאים מן הכה אל הפ
הפועל כא על ידי תפארת ובהצעי לתפארת
אפרשם בעה מיכל זהו השר הגדול העומד
במחנה שכינה לצד ימין והוא נאצל מן החסך
ועל כן מבקש רחמים על ישראל והוא כהן
לא עליון כי אין דבר למטה שלא יהיה דוגמתו
למעלה וזה מפורש בפרשת ויהי ביזם השמיים

היא מדת רחמים וטהרה וכפרה כמו שנ' כי בחסד
ואמת יכופר עון יהגדל הוא סוד קדיש שם
שמתחילין יהגדל שהיא גדולה ואט מתפללים
שתשפיע מדת הגדולה אל השם הגדול וזאת
הספירה היא נקראת גדולה ומושה רבינו ע"ה נתב
נתכוון בתפלתו לזאת המדה להשפיעה למידת
הדין הנקרא כח השם באמרו ועתה יגדל שם כח
וזה אמרנו שהיא נקראת גדולה מים
עליונים אינם מים מועים ממין המים התחתונים
שהם מי ששון וישועה ולכן נקראו מים עליונים
אכע שיש עהור זאת הספירה נקראת אכע לשון
רכים שהיא הסך ורחמים ושיש הוא לכן שהוא
מדת רחמים וטהור וכפרה ובחסד יכופר עון
ויגל כן כל הזואות ככהן שהוא מדת החסד
ולכן יש שם מי טהרה ומי רחמים וכפרה וזרה
הזהיר ר' יעקב אית חכידיו באמרו כשתגעבו
לאכע שיש עהור אל תאמרו מים מים שלא
תאמיט שיהיו שני חלוקות כי הכל בחסד הכל
נה עעלו במדת חסד והיה רועה ונדבק בזאת

יש עמוד מחזיקו וכל עמוד ככה יש לו וקצ
 קצוות שהם ל' צדדים ורוב ושפל תמנה ו
 פעם יב' יהיו עב' וזהו שכ המפורש שלעב
 שמות בכל קצה וקצה שם והם בגמטריא
 שלהם כל כשתחסוב האותיות הנעלמות
 מהשמות הם שבע וכך עולה שלהם בל
 ואו והוא רמז בפסוק ויקרא לו וגו' שלה
 והוא חסר ואו וי"א כי היא עם הוא חס' צריך
 לצרף עם השבע אותיות הנסתרות מהשכ
 ויעלו שבעו כמו שעולה שלוש מלא והשנ
 עשר עמודים הם שמות יוצאים מיהנה
 השם הואשון יהוה והוא נסתר וסודו לו מה
 שמו מה שם השיע יהוה והוא נגלה וסודו
 יתהלל המתהלל השכל וידוע שם השלישי
 יהוה והוא נגלה וסודו יהוה ולעלע המטע
 השיע שם הרביעי יהוה והוא נסתר וסודו
 ארצה וישליכהו ארצה ויהי שם ה' הויה
 והוא נגלה וסודו הסכת ושמע ישראל הויה

באמרו כי היום נא נראה אליכם כי רומז אל מיכאל ו
ואל אהרן . נראה בהפך אהרן . אליכם בהפך
מיכאל . והם המלמדים זכות . זרוע מלפני הוה
המצנן על אברהם בכה זרוע חזו סוד אנכי
מאן לך . ולפי שהיו שבעים שרי ישמעאל
יונקים ממרכבת אריה הוצרך אברהם אבינו
ענה לעמ . והוא דגל ראשון כי הראשון המ
המחזיק במרכבה הוא אברהם והוא שוכן לצד
מזרח . חזו סוד מה שכתב העיר למזרח
צדק ודרשוהו ר"ל על אברהם . והוא אריה
שעומד במרכבה טפנו פע אריה . והנה
הודיתך כי חסד הוא בעין העולם . ואם כן יש
לך להתבונן כי הוא קיומו . והעולם תחלקהו
לארבע חלקים שהם צפון ודרום מזרח ומ
ומערב . והם כנגד שם יהוה שהוא כן אל
ארבע אותיות וכל חלק יש לך להתבונן כי
יש בו רוב ושמל ומינע . אם כן יהיו כל הק
הקצוות יב . וצריך לך להתבונן כי בכל קצה

נ וסודו מי ללג וילי ושמו ילי . עור תחשוב :
 פעמי הא במלואה הרי ס תשיב עמו : פשוט
 הרי ע תמנה עמו ה פשוט הרי עה תחבר
 עמם ל אותיות הרי עט וסודו עט סופר
 מהיר ושמו סיט . עור תחשוב : פעמי ו הרי
 ק ונ פעמי ו הרי לו תחבר עמם אותיות יהוה
 יהיה קמ וסודו המכיתך יאבר קן ושמו
 עלם . ובחשבך : פעמי יור במלואה הס
 ה ו פעמי : פשוט הרי ק נמצא הכל ש תע
 תעשה עוד ה פעמי ה הרי כה יהיה הכל
 שכה תחבר עמם יור במלואה יהיה הכל
 שמה וסודו שמה שבר רשפי קשת ושמו
 מהש עור תחשוב ה פעמי הא מלאה
 וה פעמי ו יהיה הכל ה תחבר עמם ה פשו
 יהיו סה וסודו ומלאו ימיה ושמו ללה הא
 לך ששה שמות יוצאים משם הראשון ע
 שהוא יהיה כמו שכתבת לך . ואלה שמות
 על הסדר " " " " " "

שֶׁכּוּ הָיָה וְהוּא נִסְתַּר וְסוּרוֹ עִירָהּ וְלִשְׁוֹרְקָהּ
 בְּעַ אֲתַנּוּ שֶׁכּוּ ז' וְהִיא וְהוּא נִסְתַּר
 וְסוּרוֹ וִירָאוּ אֹתָהּ שְׂרִי אֹתָהּ שְׂרִי פְרַעַר
 שֶׁכּוּ שְׂמִיטָה וְהִיא וְהוּא נִלְלָה וְסוּרוֹ וְרַב־שׁ
 הַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה שֶׁכּוּ ע' וְהִיא נִלְלָה
 וְסוּרוֹ וִירָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי שֶׁכּוּ
 הַעֲשִׂירִי הִיא וְהוּא נִסְתַּר וְסוּרוֹ לִיְהוָה אֲתִי
 וְנִרְוַמָּה שְׂמִיטָה שֶׁכּוּ הִיא הִיא נִלְלָה
 וְסוּרוֹ הַמֶּר יִמְרִינֵנוּ וְהִיא הוּא שֶׁכּוּ
 הַיּוֹם הָיָה נִסְתַּר וְסוּרוֹ וְצִדְקָה רַב־הִיא לֵט כִּי
 הִנֵּה בִּי אֲרַט כִּי הִשֵּׁה יְתֵי שְׂהוּד
 יִהְיֶה מִתְּלָלָל לֵב שְׂמֹת חָבוּ מֵה שְׂאֲמוֹר
 כִּסְפֵי יִצְרָה אַרְבַּע אֲכַנֵּס בּוֹטֵת שְׂטֵנֵס עֲשֵׂר
 וְכָל אַחַר מֵה שְׂמֹת מִתְּלָלָל לִשְׂשֵׁה חֲלֻקִיב
 לְמִינֵן הִשֵּׁה רֵאשׁוֹן יִהְיֶה תַחֲסוּב וְפְטוּט
 וְהֵא כְּמִלּוּמָה הִרִי יִז' וְסוּרוֹ טוֹב וְשְׂמִיטָה וְהוּ
 עוֹר תַחֲסוּב וְפַעַל פְּטוּטָה פַעַל אַחַר
 וְנֵן פַעַל הֵא פְטוּטָה הִרִי מ' וְהִשֵּׁה הֵינֵן הִרִי

לִי הִשֵּׁה לִי הִשֵּׁה
 וְהֵא כְּמִלּוּמָה הִרִי יִז'
 עוֹר תַחֲסוּב וְפַעַל פְּטוּטָה
 וְנֵן פַעַל הֵא פְטוּטָה הִרִי מ'
 וְהִשֵּׁה הֵינֵן הִרִי

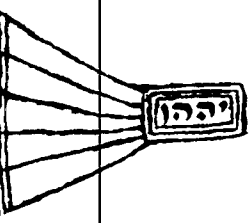
במלואה ונאן במלואה הרי לך . תחבר עמך
 מעין אותיות הש שיהי ק יהיה הכל לך וסודו
 ואל יחר לארע ושמו לאו ובתשכך ו כ
 פעמו הא במלואה יהיו ס חבר עמך יוך
 מלאה הרי פ וסודו יג ימלוך לעלם ועך
 ושמו ההע . הא לך ו שמו השש השיט וזהו

סודו

אכא סודו עולה ונשמחה בך

כהת סודו

יהי סודו אשרי כל חוסי בך
 אלק סודו הכי אחי אתה
 לאו סודו ואל יחר לארע
 ההע סודו יג ימלוך לשע ועך

טס השלישי יוהה וממע יתכרשו ששה
 שמות בזה הסדר תחשוב השכ במלואו
 עולה מזה חבר עמך חלקי השכ שהי כ
 יהיה הכל לך וסודו אשר כהם רוח להיכ
 ושמו יזל ועור תחשוב מעין השכ כל
 נאן יהיה כ חבר עמו נסתר מהואן שהוא
 א נ יהיה כז תחבר עמו יוך במלואה הכל

והו' וסודו טוב הו' לקווין

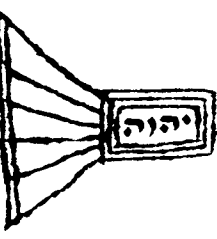
לה' וסודו מי' לנג' אלה

סיט וסודו לשוני עט סוכר מהיר

עלה סודו המכנתך יאבר נץ

מהש סודו שמה שבר ושפי קט

ללה' וסודו וימלאו ימיה

שכ השיט יהו' וממונו יתפרשו ששה שמו

אמריכ בנה הסדר תחשוב הא הא במלוא

ו' פשוט יהיה ככ וסודו נגלה ונשמחה

כך ושמו אכא וכמשכך יוק פעמי' במלון

יור במלואה יהיו ל מאות תחבר עמה יור

כמלואה והא פשוטה יהיה הכל תכה וסודו

ושמו כהת וכמשכך יור פשוט והא

במלואה וו פשוטה יהיה הכל ככ וסודו

אשרי כל חוסי כך ושמו הדי תמנה יור

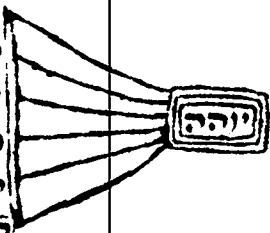
במלואה שהיא כ ואותיות ואו הרי ככ תחב

עמם מעין הא הא במלואה הרי לה וסודו

הכי אחי אתה ושמו אלק וכמשכך יור

[Faint handwritten notes in the right margin, including the word 'אמר' and other illegible characters.]

יֵאָסֶדוּ אֲשֶׁר בָּהֶם רוּחַ הַשֵּׁקֶט
 מִבְּהַ סוּרוּ בְּמֵה אֲרֶעַ
 הָרִי סוּרוּ מִדְּכֹו פִּרְעֵה וְחִלּוּיָהּ
 הַקֶּסֶס סוּרוּ קִמָּה אֱלֹמִתִּי
 לֹאֻ סוּרוּ וַיְהִי הַבַּל דּוֹעֵה יִגָּן
 כָּלִי סוּרֵן מִיֵּם חַיִּים אֶל כָּלִי

הַשֵּׁקֶט הַרְבֵּעֵה הוּוִי וּמִמֶּעַ יִתְפָּרְשׁוּ שְׁשֵׁה שָׁמַי
 בְּזֵה הַסֶּדֶק תַּחֲטוּב הַ פִּעְמֵי ז' הָרִי ל' תוֹסִיף
 עֲמֹם הָאָ הָאָ בְּמִלּוּאֵם הָרִי מֵלֵב וְסוּרוּ תוֹלֵה
 אֲרֶץ עַל כָּלִי מֵה וְשָׁמַי לֹוֹן וּבַחֲשֶׁב יִפְעֵמוּ ו'
 יֵהִיָּה ק' וּוְאוֹ בְּמִלּוּאֵה הָרִי קִינָּה תַחֲבֵר עֲמֵר
 הַנִּסְתֵּר מִשְׁעֵי הַהִיץ יֵהִיָּה הַכֵּל קָטָן וְסוּרוּ וּכ'
 וּבִיעֵר עֲלֵיָּה הַכֵּהן וְשָׁמַי פֶּהֶל וּבַחֲשֶׁבךָ ו'
 פִּעְמֵי ו' יֵהִיָּה הַכֵּל ק' וְסוּרוּ וְתִתְפָּלֵל חֲנֵה עַל
 יוֹ וְשָׁמַי נֶלֶךְ וּבַחֲשֶׁב חֲשֶׁבֹן הַשֵּׁקֶט שֶׁהוּא כו'
 וְתֵבֶר עֲמֹן מִשְׁעֵן הָאוֹתִיּוֹת יֵהִיָּה ל' וְסוּרוּ כִי לֹוֹן
 הַמִּלּוּכָה נִשְׁמֹן יי' נִצְהוּ סוּר שֹׁאֵעַ כְּנֹתְבִין הַעַ
 בְּשִׁלְשֵׁה יוֹדִין וְהַסֹּדֶק לְבִטְמִין אֲמֵר יִדִּיד יוֹ וְיִשְׁכּוּ

מזן וסודו ויאמר יי' להים במה אדע ושמו מכה
ובחשבך יוד במלואה ו פעמי יהיה הכל מאתים
תחבר עמם ראש השם יסופו שיהוא יה יהיה
הכל היה וסודן מרכבות פרעה וחילן ירה ביה
ושמו הרי ובחשבך פעמי יהיה ק תחבר
עמם ה פעמי ו שהם ל יהיו קל תמנה ה ה
שהם עשרה יהיו קמ תשיב עמו ה אחת פשו
יהיה קמה וסודו והנה קמה אלומתי נכב נכב
ושמו הקס ובחשבך יוד במלוא יהא הא במ
במלואם יהיה הכל לב תשו עמה ה פשוטה
יהיה הכל לן וסודו ויהי הבל רועה באן ישמו
לאן ובחשבך פעמי יוד פשוטה יהיה
הכל ס וסודן מים חיים אל כלי ושמו כלי
הא לך ששה שמות יוצאים משם השלישי
שהוא ינה וזאת יצרתו " " " " " " " "

ושמו נתיב ובחשב ה ינסתר משג
 האין יהיה ז' וסודו או יחזק במעני ושמו הא
 ובחשב יוד פעמי יוד מלאה הרי מאתה תמנה
 אותנו יוד פעמי יוד הכל תר חבר עבם י פשיטה
 יהיה הכל הרי יסודו ושמו ירת ובחשבך
 י פעמי יוד מלאה יו פעמי ה ה יעלה הכל ש תר
 תחבר עבם י יהיה שו וסודו ונתנו איש כופר
 נפשו ושמו שאה ובחשב פעמי יו פעמי ה
 ה הרי ר תחבר עבם יוד מלאה יהיה הכל רכ
 וסודו הנט הים דך ומשוח מלך ושמו ריי ובחשב
 כל השב במלואו יהיה טלו מה תחבר עמו ב חלקי
 מהשב בזה הסדר הו יה יהיה הכל מזן וסודו
 במה יזכה נצר את ארתו ושמו אש אוכ הא
 לך ו שמות ינצחיה משם חמישי שהוא הויה
 וצאת תורתו

נתה סודו

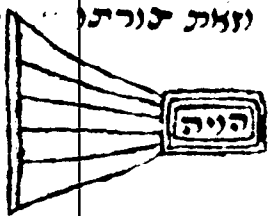
האא סודו או יחזק במעני

ירת סודו

שאה סודו ונתנו איש כופר

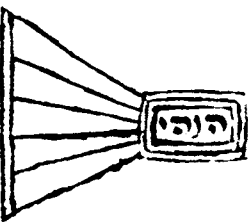
ריי סודו הנט הים דך ומשוח מ

אוכ סודו במה יזכה נצר

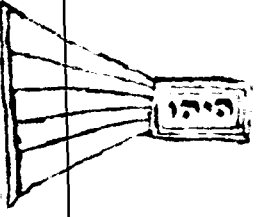
לבטח עליו חופף עליו כל היום ובין כתפיו שכן נ
 שהוא ביטמון שלם בג' יודין . והמבין יבין ובה
 ובחשב . פעמו . ו יהיו ס' תחבר עמה . פשוטה
 הרי ע' זה פשוט הרי עה . וסודו למה ז"ל תעמו
 ברחוק . ושמו מלה . ובחשב השם ראשו וסופו
 שהוא ט"ו חבר עמו אותיות הוהי . שהם ל' יהיו
 י"ט . וסודו וירא ישראל את ה' הדרולה . ושמו
 חהו . הא לך ששה שמות יוצאים מטעם הרב
 הרביעי שהוא הוהי . וזאת תורתו

לזו סודו תולה ארץ על כלי מה
 פהל סודו וביצר עליה הכהן
 טלך סודו ותתפלל חנה על ז"ל
 י"ג סודו כ"י לז"ל המלוכה
 מלה סודו למה ז"ל תעמוק
 חהו סודו וירא ישראל את ה'

השם התמישי הויה . וממנו יתפרשו שש
 שמות בזה הסדר . בחשב יוך פעמו במלואה
 יוך במלואה יהיה הכל ת' תחבר עמו . פעמים
 ה' הרי תנ' תשיב עמו ה' יהיה הכל תנ' וסודו

לכב סודו יולד בן לנעמי
 ושר סודו
 יחנ סודו אנה ירי יסרה ארץ
 להח סודו
 כזק סודו
 מנך סודו

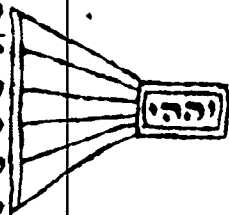

השם השביעי והיה וממט מתפרשים ו שלו
 השם הראשון בחשבך ו פעמ ו פשוטה יהיה
 ס תחבר עמו המלה שיהא א יהיה הכל סא
 וסודו אע י"ג להיכב ושמו אע ובחשבך ו
 פעמ ואו כמלואה יהיה נח ו פשוטה הכל
 פח תחבר עצוב יוד כמלואה והא הא פשוט
 יהיה הכל ק"ח וסודו ומשה יקח את האהל ו
 ושמו חעב ובחשבך ואו מלאה ואו פעמי
 מלאה יהיה הכל קסט תחבר עמו ו פשוטה
 יהיה הכל קעב תחבר עמו ה פעמים יוד
 מלאה יהיה הכל רעה וסודו ועל ושמו
 רהע ובחשבך ויה יהיה כא תחבר עמו הא
 כמלואה יהיה הכל כז וסודו כי בכה ארוץ ארוך

השם הששי יהיו . וממט יתפרטו ששה שמות
על זה הסדר בחשבך ה פעם : יהיו נ ומטין
ב חלקי אותיות השם הרי נב . וסודו הנה יולר כן
לנעמו ושמו לכב . ובחשבך יוד פעם במלואה
יוד מלאה יהיה ת וי פעם ה ה הרי הכל תק ת
תחבר עמו ו פשוטה יהיה הכל תקו וסודו
ושמו ישר . ובחשב יוד במלואה שהוא
כ חבר עמו מטין האותיות שהם ק יהיה הכל כך
וסודו אק ירי ~~שמה~~ יסרה ארץ . ושמו יחו .
ובחשבך הא הא במלואה שהם יב . ויוד במלואה
וי פשוטה הרי מב חבר עמו המלה שהיא
אחד הרי לך . וסודו ושמו להח
ובחשבך חשבון השם שהוא כו וי פעם : פשו
יהיה קכנ וסודו . ושמו כוק . ובחשב
ה פעם יוד פשוט יהיה נ ויה פעם הא מלאה
הדי . שמעם . תחבר עמו מטין האותיות שהם
ק וחשבון ה ה פשוטה יהיה הכל תשעס וארבע
וסודו ושמו מנך . הא לך שם הששי יח
וממט יוצא : שמות וזהו סדרם .

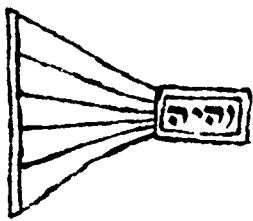
תחבר עמם יוד במלוא יהיה הכל מה וסודו וא
 ואלה העאן מה עשו ושמו ולה ועו בעשות
 ופעם יהוה ופעם ה הכל תחבר עמו ה
 הנסת מיהא יהיה הכל מא וסודו ועט כל העב
 ואמרו אמן ושמו סאל ובחשבך ואו פעם מלא
 ואו במלוא יהיה קסט תחבר עמם פעם פעו
 יהיה הכל רסט תחבר עמם ה פשוט יה מלאה
 יהיה רפ וסודו יער וכרמל ושמו ערי ובחשב
 יוד פעם מלאה יהיה הכל ת וסודו כי לשמך
 תן כבוד ושמו עשל ובחשב ופעם יה יהיה
 ל נה פעם ה יהיה הכל נה וסודו אנה הלך
 דורך ושמו מיה הא לך שם הטמיע תומע
 יוצאו ושמו מהו סדרב

ואל סודו והריקותי לכה ברב ערבלי די
 ילה סודו ואלה העאן מה עשו
 סאל סודו ועט כל העב ואמרו אמן
 ערי סודו יער וכרמל
 עשל סודו כי לשמך תן כבוד
 מיה סודו אנה הלך דורך

ושמו ייז ובחשבך ואו במלואה יהיה יג וזע
 וחשבון איתות הנסתרות מימנו שהם שניכ
 יהיה הכל טו וסודו כי יד על כס יה ושמו הה
 ובחשבך ופעמי הא במלואה יהיה לו חבר
 עמו ופשוט ניוך במלואה יהיה הכל סו חבר
 עמו אודות הטכ שהם ק יהיה פו וסודו
 בסוד ישריה ועדה ושמו מיכ הא לך
 ששה שמות יוצאי מטה שביעי וזהו צורתו

אט סודו אט יג להיכך
 חעב סודו ומטה יקח אית ה
 רהע סודו
 ייז סודו כי בכה ארין גרוד
 הרה סודו כי יד על כס יה
 מיכ סודו בסוד ישריה ועל

הטכ השמיני וההי ומימנו יוצאי ו שמות
 על הסדר בחשבך ופעמי ה פשוט יהיה
 שלשים והא הא במלואה יהיה מב וסודו
 והריקותי לכם ברכה ער כלי קי ושמו וול
 ובחשבך ואו במלואה והא הא במלואה יהיה כה

והו סודו כי כיוס הזה יכפר עליו

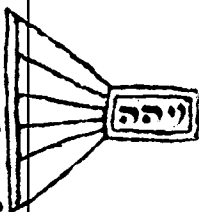
דני סודו

החש סודו

עמם סודו ורחמיו על כל מעשיו

נמא סודו כי מויל ימא הדבר

נית סודו יתן לך כלבבך

השם עשירי יהוה וממט יוצאו ושמורת

כזה הסדר בחשבך ה פעם ה הרי כה וזך

מלאה הרי מה ושט אוריות הנשארות הרי

מז וסודו חדלו לכה מן הארץ כי כמה נחשב

הוא ושמו למה ובחשבך ה פעם ו הרי

שלשים חבר עמם ה פעמי פשוט הרי פ

תחבר עמם הנסתר מיוך והא מלאה סך הכל

ינו וסודו ינו את אהרן ושמו פוי ובחשב

פעמי הרי ק זה פעמי הא מלאה הרי קל

וסודו כי על פי הדברים האלה כרתי עמך ברית

ושמו נמם ובחשבך ה פעם ו יהו נ וסודו את

כל הדברים אשר אנכי דובר אליך ושמו יל

ובחשבך פעם פשוטה ו פעמי הה פשוט

השם התשיעי הוא ניהה ויוצא מימנו ושמור
על זה הסדר תחשוב ופשוט נהא במלואה
יהיה יב תחבר עמה ה פשוטה יהיה הכל יז וסוף
כי ביום הזה יכפר עליכם ושמיו והו ובחשבך
ופעם י יהיום תחבר עמה חשבון השם שהוא
ד אורחות יהיה הכל סך יסודו ושמיו
דנ ובחשבך ופעם במלואה יוך יהיו ד ופעם
הא הא פשוט הדי ש חבר עמה ואו במלואה
יהיה הכל שיג וסודו ושמיו החט
ובחשבך פעם ופשוט ופעם ה פשוטה
יהיה הכל קנ וסודו ורחמיו על כל מעשיו
ושמיו עמה ובחשבך ופעם ה פשוטה
ונעלם מן ההא יהיה הכל קא וסודו כי
מיו יצא הדבר ישמיו ננא ובחשבך מלאה
יוך פעם מלאה יהיה ת חבר עמו ופעמים
ה יהיה הכל תנ חבר עמו הנסת מן היוך
יהיה הכל תם וסודו יתן לך כלבך ושמיו
נת הא לך ו שמות יוצאים מן השם התשיע
וזה סודו

פעם ו יהיה ק תחבר עמם מעין השם שהוא כו
 הרי קכו וסודו הנני עט כי ושמו עט ובחשב
 ה פעם ו יהיה חמשי חבר עמם ו ומעין שאר
 השם שהם ב אותיות יהיה הכל נח וסודו ויתן
 יא את חן העב ושמו מחי ובחשב מעין הש
 שהוא כו חבר עמו הנסת מיוור יהיה הכל לו
 דב תחבר עמו הנסת משע האין ונסתר ואו י
 יהיה הכל מה חבר עמו מלת השם יהיה הכל
 מו וסודו וטבל הכהן את אעבש בלש ושמו
 דמב ובחשב ו פעם ו יהיה ק ויה פעמי ו הרי
 קל ו פעמי הא במלוואה הרי ס נמיא הכל קע
 ושמו מנק הא לך ו שמות
 וסודו
 יוצאים משם אחר עשר זהו סדרם

וצב סודו ואמרתם כה לחי
 יהיה סודו היה דבר יא אל לאמ
 ענו סודו הנני עט כי
 מחי סודו ונתתי את חן העב
 דמב סודו וטבל הכהן את אעבש
 מנק סודו

השם השעם עשר ההו ומוט יוצאו ו שמות
 על זה הסדר בחשב ה פעמי ה הרי חמשי ה יה

וחבר עמם ואן מלאה סך הכל ל' ו' וסודו והוא
 גרה לא י' ו' ושמו הרח ובחשבך פעמים
 יוק מלאה יהיו ר' ו' פעמי ה' ה' ו' פעמי ו' ה'
 של וסודו של נעלך מעל רגלך כי המקום א'
 אשר אתה עומד עליו ארמת קודש הוא ושמו
 מצר הא לך ו שמות יוצאי מן השם
 העשירי ואילו שמותב על הסדר

מכה סודו כי במה נחשב הוא

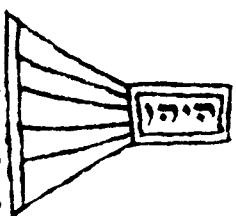
פני סודו צו את אהרן

נמך סודו כי על פי הדכריה

ייל סודו את כל הדכריה אשר

הרח סודו והוא גרה לא י' ו'

מצר סודו של נעלך מעל רגלך

השם אחד עשר הינה וממנו יוצאי ו שמות
 בזה הסדר תחשוב הא הא במלנאכ ויוך במלוא
 הרי לב ון פשוט הרי לת חבר עמם הראש ו'
 והסנה שהוא ה' פשוט הכל מח וסודו ואמ
 נאמרתם כה להי ואתה שלוב ושמו ומב וכ
 ובחשבך ה' פשוט ו' פשוט יהיה כ' וסודו
 היה דבר יג אלי לאמר ושמו יהה ובחשבך

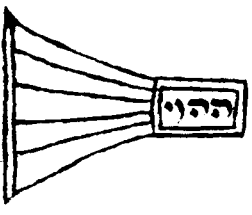
משכ יהוה ית בזה הסדר שהזכרנו וגב כשתחשו
השם במלואו עולה מזה וחשבהו פשוט עולה כו
חכרם יחד יהיו עבא חכר עמם המילה הרי עב //
סך אותיות ר"ן . וסודו אר"ה שאג מ. לא ירא
ושמו יר ונהמז בפסוק ראה יהוה והביטה וז
והמבין יבין ועל כן זאת הספירה היא פט אר"ה
והוא אכרהב אביט שהיה אכזר כאר"ה לעשות
רצון אביו שכשמים והוא סוף ויחבוש את ה
חמורו והוא החמור הנוצר בלילה במשמירה
הראשונה שהוא ימי הילדות ועליו ירכב הענ
השלב זה יזכינו לחבשו ולרכב עליו

הספירה החמשית

נקראת פחד כבר הוד
הודיתך כי אין לנו מה
ית כי אם לפי השגרת
שכלינו בראותנו חכמתו וגבורתו ובינתו וכ
וכחמדו עלינו להשגח בנו וזה קיומנו ואם הו
עליה ענין השגחתו מעלינו נכלה באפס תקוה
לכן יש לרא ממנו וזהו מצות עשה הכתובה

פעמיו וְהָרִי פִּי תִשִּׁיב עִמּוֹ נִסְתַּר הָאֵל הָרִי קָא (סודו)
 אֲנִי עֲשִׂיתִי אֲרִץ וְאֶדָּב עֲלֶיהָ בְּרֵאשִׁית וְשִׁמּוֹ אֵינִי
 וּבְחֹשֶׁב סוּף הַשָּׁב טְהוֹא וְיִי יִהְיֶה יוֹ וְסוּדוֹ מוֹרֵב
 וְחִיִּים בֵּינֵי לְשׁוֹן וְשִׁמּוֹ חֲבוֹ וּבְחֹשֶׁבְךָ פְּעָמֶיךָ
 מִלֵּאָה יוֹדֵי יִהְיֶה לְ חֲשׂוֹב עִמּוֹ הָאֵל מִלֵּאָה יִהְיֶה
 הַכֹּל רֵן וְסוּדוֹ אֵב רֵאָה תִּרְאֶה בְּעַנֵּי אֲמֹתֶךָ וְשִׁמּוֹ
 וְשִׁמּוֹ רֵאָה וּבְחֹשֶׁב הָאֵל הָאֵל בְּמִלּוּאָה וְהָאֵל פְּעָמֶיךָ וְאֵל
 בְּמִלּוּאָה הָרִי מוֹב חֲבֵר עִמּוֹ הַכֹּל כֵּב וְסוּדוֹ דָּרֵר
 מִזָּה וְדָרֵר מִזָּה וְשִׁמּוֹ יִבֵּב וּבְחֹשֶׁב יוֹדֵי מִלּוּאָה וְהָאֵל
 פְּשׁוּט יִהְיֶה הַכֹּל כֵּה וְסוּדוֹ אֵת הֵי לְאֵלֶיךָ רִבְבָה
 וְשִׁמּוֹ הֵי וּבְחֹשֶׁב הָאֵל פְּעָמֶיךָ יוֹדֵי פְּשׁוּט וְהָאֵל פְּעָמֶיךָ וְהָאֵל
 פְּשׁוּט הָרִי פִּי חֲבֵר עִמּוֹ הָאֵל בְּמִלּוּאָה הַכֹּל פֶּן וְסוּדוֹ
 וּמִיָּא אֶפֶה וְיִאֲכֹלוּ וְשִׁמּוֹ מוֹב הָאֵל לֶךְ וְשִׁמּוֹת יוֹ
 וְיִצְאֵי מִן הַשָּׁמַיִם עֲשֵׂר וְאֵילֵי שְׁמֹתֶיךָ מִסוּדְרֵיכֶם

אֵינִי סוּדוֹ אֲנִי עֲשִׂיתִי אֲרִץ
 חֲבוֹ סוּדוֹ מוֹת וְחִיִּים בֵּינֵי לְשׁוֹן
 רֵאָה סוּדוֹ אֵב רֵאָה תִּרְאֶה
 יִבֵּב סוּדוֹ דָּרֵר מִזָּה וְדָרֵר מִזָּה
 הֵי סוּדוֹ אֵת הֵי לְאֵלֶיךָ רִבְבָה
 מוֹב סוּדוֹ וּמִיָּא אֶפֶה וְיִאֲכֹלוּ
 אֵב כֵּן נִמְצָא כִּי הַשְּׁבָעִים וְשִׁתִּים שְׁמֹת יוֹצְאֵי

שמל יש להם עונש לפי שהיא מדת הדין והאמת
 כי אם מרצושים בבורות ה' שהוא סובל כל
 ועל כן יש לו לפחד ממוט וזהו סוד מיצונת
 לא תעשה שיש להם עונש ואולם מיצונת
 עשה הם מאהבה והעובד ה' מאהבה הוא
 מקיים מיצונת עשה וזה מיצונת לא תעשה
 ומי שאיננו מקיים כי אם מיצונת לא תעשה
 אינו עובד כי אם מפחד העונש וזהו סוד
 גדול אמר שמשון בן יוחי בספר הזוהר מאן
 דפלא קב"ה מן רחמיה דרחיב ליה קב"ה רחיב
 ליה וקרית ליה רחמיה כמה דקרא לאברהם
 אבינו דקרא יתיה רחמיה הה"ל זרע אברהם
 אהבי ומאן דפלא קב"ה מן קדכ דחילו דרחיל
 מינה דלא יית עליה קב"ה מכתשיה קב"ה לא
 רעי ביה ולא אשנח ביה וכדיל כך הקה"ל לו
 קב"ה למדבר פיקודניה ולמעבד יתהון לאשתמד
 למעבד חובי לא איתמד אלא למעבד יתהון
 הה"ל וזכרתב את כל מיצונתי ועשיתם אותם

בתורה את יי' להיך תירא ויב את מרגשיה שיה
ית סובל עולם כגבורתו אעפ שאין את יכולין לה
להשיג אותו מכל מקום כמו שאט מרגשיה כמו
שהשליך האבן שהוא גבור אעפ שאין את מכירי
אותו כן את מרגשין כה ית ודיעת אילו הו
הדברים הם מעות עשה שח וידעת היוב והט
והשכות אל לבבך כי יי' הוא הלהיה ולזה כיון
הנביא באומרו נדעה נרדפה לדעת את יי' וא
ואחרי שאנו יודעים אילו הדברים יש לנו ליראה
ולפחד מהשם ית ולשמור מצוותיו ובזה הזהירט
השם ית ויראת מלהיך ואולם היראה יש מי
ממנה שני חלקים יראת העונש כאשר ירא האד
את חבירו פן ירע לו ויש יראה שירא האדכ
את חבירו מלהכעיסו מפני שהטיב עמו או ר
מפני שהוא גדול בחכמה וזאת היא היראה
שיש לנו ליראה מהש ית והיא נמשכת מן החסד
כי מפני אשר הגביר חסדו והטיב לנו את יראי
ממט והוא סוד מעות לא תעשה שהירא את
חבירו נזהר מלהמרות את פיו ולפי שהיא מצר

ההך כי נר מיצוה ותגרה אור ושלחן הוא השל
השלחן אשר לפני השם . ומה שאמרנו כי
הרוצה להעשיר יתפלל לעז עבון . אין כוונ
כוונתו לומר לעבדים . כי אחר כונת הלב הם
העבדים . כי האדם העושה המצוה ודערתו
וכונתו לזכות לחיי העולם הבא השם יתזכה
לחיי עולם . וישים חלקו עם העבדים . ומוי
שלא שנת לבו לזאת רק להוסיף חיים ואורך
ימים בעולם הזה וממון הנה השם יתן יפיר
לו שאלתו ויאריך ימיו וישים לו שכרו בעולם
הזה . וכן כי הדמ בר נחמן בפסוק וחי בהם .
ובעולם הבא שמוא יהיה לו או שמוא לא יזכה .
וזהו שכן יושלם לשונאיו אל פטו להאביריו .
והעבדים צמוד יש לו זכות בעולם הזה ובעול
הבא . וזהו שאמרו רז"ל הטו והעשיר והכבוד
נאה לעבדים . וזהו כונת רבותי אל שיכונן ה
האדם בעשיית המצוות לזכות לעולם הבא .
ויכונן עצמו להזהר שמדת הדין לא יקטרך ע

והיית לכה לאלהים. מתוך דבריו אנו למידין כי גל
גדול שכר מעות עשה משכר מעונות לא תעש
והמבין יבין. וגם הזהיר גם לעובר מיראה
שלא יעבור מיראת העונש רק מיראת האוהב
גבורה גם נקראת גבורה שהפחד היא מגבורה
שור הכר נקראת שור כי השור יש בו כח גדול
כמו שז' ורוב תבואות בכח שור. ונקראת כר לז'
לשון טהרה ונקיות. וגם נקראת כר שהיא מן
הקצוות העמדות חוץ מאף האילן. והוא הנכר
כי הזכר הוא הגבור ולו הגבורה. זהב הזהב
נמשך מצד זה כי האדום מורה הרין והוא
לצד שמאל שהוא הצפון. וזהו שור מצפון זהב
יאתה. וגם אמרו רבותי זל הרועה להעשי
יעפין פי. יכון תפילתו לצד צפון. ולהחכים
ידים פי. לצד דרום. כי החכמה בימין שהוא
דרום ובה החכמה. ואמרו רבותי זל וסימן
לדבר מנורה בדרום ושלחן ביצפון. והמנורה
רמוז אל התורה הקדומה שהיא אור עליו

ודומיה לו גם זמיר עריצים יענה ואחרי הכ
 הפנות המקום ונכרתו האויבים אז תלך התב
 התפילה בלי פגע והחיו לא יתן אל לבו לאה
 לאמר בשלי הרעה הגדולה הזאת אכן יקצ
 יקצוף ועל הש יזעק לבו לאמר חו מבלי ה
 השגחת הש עליו לא ענהו ואינו מרגיש
 כי סכלותו עשה לו כל החיל הזה הקמים עליו
 לרעה ואמשול לך משל למה הדבר דומה
 לסת אחת מלאה כסף וזהב ומוני מאכל
 ומוני משתה והאוצרות סגורות במפתחות
 ולפניהם עקרבין ובורנת שחין ומערות ויש
 דרך אחד טוב מטעל מכל רע ובא אדם
 אחד רצה כסף וזהב ומאכל או משתה
 או דברים אחרים אם יודע באי זה מקום
 עומדים האוצרות ויודע הדרך ללכת בהם
 לך בכל דבר שירצה יכנס בשלום יבא
 בשלום ימאא חפצו ואם לא ידע האוצרות

עליו וזהו סוד אמרו רבותי זל בעתי נמזוני לטר
בזכותא תלוא מילתא כי הכ הדברים התקפשו
תחילה בעון אביהם ובעליהם ואם לא ירע לע
לשאול שאלתו על אילו העניינים יחשוב בלבו
כי ההמנע בא לו שאלתו כיצד מעלה שאין
מרחמים עליו והרבר אינו כן אכן עוונותיו
ומיעוט שכלו מנעו הטוב מימנו וזהו סוד
עוונותיכם מנעו הטוב מכם כי תפילת האדם
היוצאת מפיו הולכת אל מקומו אינולת הנפשו
ואם טהרה ונקייה בלא הרהור תלך לשלום
ותביא צורך השואל ואם ימצא בה דופי כמה
לפטיה וכמה מלאכי חבלה יקומו לנגדה ויך
ירחפו אותה כי אין לבוא אל שער המלך בלא
בלבוש שק ילכן אגג רגלין לנח פסוקי דזה
דומרא קודם התפילה כי הפסוקי הולכים
למעלה ומפנים הדרך מן המשחיתים וממל
וממלאכי חבלה ועל כן נקראו זמירות מל
מלשון הכרתה כמו וכרת הזלזלים במזמרות

מה לי להרבות תפילה ותחננה גם כי אזעק
 ואשוב סתם תפילתי ולא שתי לבו גם לזאת
 לאמר איכה אילך לפני מלך בכגריה צואיה
 אשר עליו ובה הארכת מעט כי בעוטתי ה
 הרבים ראיתי הדור מעט פרוץ כענין התג
 התפילה ואתה אל תלך בדרך אתה מנע רג
 רגלך מעתבתה ועתה אחזור למכון הראשון
 והספירה הזאת נקראת לה כי הלו משמש
 לפני השם בקול והקול הוא הנשימה הבאה
 מרוח הנפש וזאת הספירה יונקת מן הבינה
 שהיא מקור הנפשות ולכן הלו בהיות לו חמט
 חמטים שנה ישוב מעבוד עבודת אוהל מועד
 כי הם כנגד חמשים שיערי בינה והיא מדרג
 הדין כי הדין עבודה והיא נקראת מדרג קשה
 יען כי היא צריכה לשפע כי מרוב חומה היא
 יבשה וזהו סוד וילך אברהם הלוך ונסוע העבה
 ה' שהשפע שפע הרחמים לנגד העבודה הע
 הנובה על כן נקראת אש והסוד אש אולה

והדרך אשר ירצה ללכת בה ילך לו כעור ממשש
באפילה . יפול כפי החיות וכבודות ואחר יאמר
לכל רואיו כי הבית ההיא אין בה טוב דק רע
בורות שחין ומערות חיות ושרפים . בעלי א'
אדם ולא ידעש כי אם היה הולך בדרך הטוב
היה מצע לחפצו . כן זה המקוב הנזכר הוא
השם ית' שהכל בו כלול . ובו אוצרות כסף וזהב
וחיים . וזהו שאמ' הכתו להנחיל אנהבי יש ואו'
ואוצרותיהם אמלא . והנה עיונות האדם וה'
והרהורי לבו הם הבורות שחין ומערות . והן
והדרך הטובה היא עטיית הטוב . וזהו אמרו
חכמו' דל טתעב לפטנ שני דרכי אחר טוב ואחר
רע . החכם שינו בראשו ידאנ' מן העבירות ינ'
ישוב לבוראן יבחר הדרך הטוב . ואנ' ימיט'
חפצו . ולא די שמיא חפצו אלא שהקבה חפץ
בו ומתפאר בו כמו שנ' עבדי אתה ישראל א'
אשר בך מתפאר . והכסיל בחשך הולך . ואמר

שהוא כנגד חסד שהוא מזרחי כמו שביארט מי
 העיר ממזרח צדק והגבורה שהיא כנגדה
 היא לצד מערב ולכן היה נר מערבי תמיד
 כולק ליתן חלק למדת הדין שלא תקטרף שמה
 הוא צד שמאל וזהו סוד אמרו חכמי זל לעולם
 תהא שמאל רוחה וימין מקרבת זרוע שמאל הוא
 מכואר מזרוע ימין וסודו סוד קדושים תהיו
 יצחק יען היות יצחק צדיק בן צדיק הורה
 דבק במדת הדין ממש ולא היה מזיקו והיו א
 אבריו קטנרים במרכבה ולכן נעשה עולה
 כליל שהוא ממדת אש ועל כן נקראת זאת
 הספירה יצחק וזהו סוד אמרו רבותי זל כי ה
 האבות הם רגלי המרכבה תהו סוד וישבע
 יעקב בפחד אביו יצחק ויצחק האביל מחמת
 המדה לעשו בנו כי בזכות יצחק השיג מה
 שהשיג וזהו הברכה שבירך אותו על מרבך
 תחיה והוא שרו שלעשו גבריל הוא מלאך
 נאצל מצד הגבורה והוא מעצמך הדין וזהו
 סוד חזק כשעה שעשה ירבעב העגלים ירד

הוא ועל כן היה האש על המזבח יומם ולילה כדו
שאל תרד מדת הדין שהוא אש על הכלה שהוא
תדבק באש ולא תדבק בט כי מיא מין ארץ
מיט וטעור וזהו סוד מיתת בני אהרן בהקריבת
אש זרה וימותו יען כי האש העליונה הוא אש
אוכלת אש ובהדבק בו הכהן ומשורר הכהונה
העליונית צריך שיהיה אצלו להקריב דבר שו
שידבק בו האש העליונה והם הקריבו אש זרה
אשר לא יוכל לעמוד לפני האש הגדולה ובקרת
האש האש העליונה ולא מיא מקום לקח נשמת
שהיא היתה נאכלת מצד האש שהיא נאכלת
מן הבינה שהיא אש ועל כן אמרו רבותי זל
טע חוטין שלאש נכנסו כחוטמין ועד תדקדק
בפסוק שאש יקריבו לפני ז' אש זרה תמצא
אש מלפני ז' כי בהקטיר הקטורת היתה הכלה
יוצאה עם האש לקבל חלקה מן העשן ואם
לא תמצא עשן תאכל לו וזהו סוד מדוע היתה
הקטורת עוצר המזיפה מערב הוא ער מערב

הזרוע הנטויה וקין היה ראשון שהציר כודת
 הדין כהורג את אחיו והוא מזכה הזהב אשר
 האש תסיר עליו וארצמן שהיה ארום ומעורב
 מן הזהב והוא היה מחלק מדת הדין ולכן היה
 הכהן טשא אותם כמלכושיו כרי שלא יקטרף
 עליו מדת הדין יזכ רביעי כבר אמרתי
 כי הספירות שהם קצוות הם וכתב וימי
 השבוע וזאת הספירה היא הרביעית מן הק
 הקצוות ובה נתלו המאורות ומאורות חסר ואן
 לשון מארה גם פרשה רביעית שלהתגילין היא
 מדת הדין שכתב בה ומה אף ומו שאיט
 מעת תפילין פוגם באילו הארבע ספירות
 מראה מראות הלילה הנה ידוע כי הלילה היא
 מדת הדין והמראות הלילה שהיו כנביאים
 היו מצד שמאל מחריב הוא לשון טבוב ויב
 ויכשות ומרוב יבשותו מיכש ומושך השפע
 אליו והשפע הנמשך לשלם איט נפסק והוא
 נחב ולכן נקרא מחריב והוא סוד השולחן הו
 השומר כצפון ולחם הפנים עליו שהיה חס

צברילו ותעץ קנה כיה ועליה נבנת רומי ונקר
ונקראת קדושה שהיא קדושה וזה רמזו הקל על
ענין פן תקדש המלאה פן תוקד אש הר נקרא
הר הוא ההר הכוער באש אשר ירד עליו השב
ועל עשט כעשן הכבשן והוא אחד מן ההרים
אשר סביב ירושלים הגדולה וכל העם רואים
את הקולות ואת הלפידים וגם ויעמדו מרחוק
והוא הקול אשר לא פסק כמו שני קול גדול ולא
יסף והוא היה מצד הפחד וזה כונת רבותים
זל באמרה וקול השופר שהיתה אותה השופר
מקרט אילו של יצחק ואילו לשון כח ועל כן
ויאמרו אל משה דבר אתה עמט ועשמיצה
ואל ידבר עמט להים פן נמות משמע שלהים
שהיא מרת הדין היה מדבר עב והקול היתה
מלהים וכבר אמרנו לך כי בכל מקום שני
להים פועל בבינה שהיא מרת הדין ויאמר
משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסורת
אתכם בא הלהים ועל כן נקראת עסיין
והוא כתר מושיע כי בה טישע ישראל והיא

ג נמצא הכל תשעה ואותיותו הנעלמות נ הרי
 טו וסודו יה והוא כי יק על כס יה וכו נכח
 העולם שז כי ביה זא צור עלמים
 השם השיב יתן יוצא משם האה
 בחילוק אותיות ה תהפך לזכ בחילוק אז כו
 א תהפך לה בחילוק את בש ה תהפך לז
 בחילוק את בש ומייט תק ונעלם שדי הוא
 תק וסודו יושב בסדר עליון ככל שדי פי ככל
 בנסתר שדי השם השלישי קדע
 יוצא משם אהי בחילוק אותיות א תהפך לה
 בחילוק אק כן ה תהפך לה בחילוק אכ דה
 ו תהפך לע בחילוק אה דה וחשבוט שש
 וסודו ורב יעבור געיר השם היביש
 שטן יוצא משם שנות בחילוק אותיות שין אין
 לה הפוך ו תהפך לט בחילוק אנ כס ת ה
 תהפך לז בחילוק אה כל וחשבוט שנט וסו
 אשר שם הזהכ כי מצפון זהב יאתה
 השם החמישי נגד יוצא בחילוק

ומדת הדין יורדת וטעלת חלקה ואל השאר יורה
שפע ומשפיע וכל העולם מתכרך והוא פט
פשתן שהקריב קין כמו שאמרו חכמי זל נ
ויבא קין לפני האדמה מן הרומה לאדמה זה
והוא הפשתן שהוא חס בחורף וקר בקיץ ט
כטבע האדמה והוא אמרו לפני האדמה והוא
היה המשרר הריב והמשלה מרעב בין אחים
הגל שיע כי הוא מרגלי המרכבה שהרי יצחק
את מן האבת שהם רגלי המרכבה והרי ט
בן מב אותיות מצר שמהל שהוא הפחד והוא
יוצא מכראשית בחילוף אותיות כי מכראשית
יוצאים שמות קדושים כסדר ואילו הם
ברך דאה אהי שות יעה תרת באה רהו אה
אאכ לזה המו יין ממת ומאילו השמות
יוצאים שמות אחרים בחילוף אותיות ונקרא
שמה טכ מב השם הראשון אכד יוצא
משם ברך א תהפך לב בחילוף אכ גת ו
תהפך לב בחילוף אש בר ג תהפך לג כ
בחילוף אר בק וחטטע ו וחטבון אותיותיו

תהפך ק בחלוקה אף בך ו אינה צרכיכה הפך
 וחטבות קיר וסודו עמור וימורר ארץ
 השם העשירי טנע יוצא משם אהב
 בחלוקה יזכות א תהפך ט בחלוקה אט כח
 א השיבת תהפך נ בחלוקה אנ ככ ב תהפך
 ט בחלוקה אי בט חטבות קכט וסודו פלט
 בן ליש ולמה נקרא שמו פלטי אמרו חכמים
 שפלט מן העבירה והבן
 השם אחד עשר יגל יוצא משם לזה בזה הס
 הסדר לתהפך בחלוקה אש בר ו תהפך
 ג בחלוקה אח בז ה תהפך ל בחלוקה אע כס
 וחטבות פג וסודו יגל לבי כישועתך
 השם שנים עשר פזק יוצא משם המון בזה
 הסדר ה תהפך פ בחלוקה אותיות אש בר מ
 תהפך ז בחלוקה אותיות אף בג ו תהפך ק
 בחלוקה אותיות אב גה חטבות קפז וסודו
 הנסתר מעליון עם רוספת היור לל סתמסו
 היור עלה ונסתר והסוד בסתר עליון
 השם שלשה עשר שקן יוצא

אותיות משש יצה כי יור תהפך לטן בחילוף אל
בת וצר. תהפך לג בחילוף אר בק. וה תהפך
לר בחילוף אח כז וסודו נגד יל ונגד משיחו
השכ השישי יבש יוצא בחילוף
אותיות משש תרת ית תהפך י בחילוף אותיות
אט בת ית תהפך כ בחילוף אותיות אח כן
ות תהפך ש בחילוף אותיות אר בק ומשכונ
של הוא הנעלה מעלין והוא עלין שמת משוך
שהוא חסר ומשכונ של במלואו
השכ השביעי בטר והוא יוצא משש אבה א
תהפך כ בחילוף אב גת כ תהפך לט בחילוף
אי כט ה תהפך לו בחילוף אכ גת ומשכונ
היא וסודו והר סיט עשן כולו
השכ השמיני צדג יוצא משש יהו כי ר ה
תהפך לע בחילוף אותיות אה כן. וה תהפך
לת בחילוף אר בג. ותהפך לג בחילוף אח כן
ומשכונ תצד וסודו וילאו למצוא הפתח
השכ התשיעי חקן יוצא משש
ארת בחילוף אותיות א תהפך ה בחילוף אח כן

אב	דג	רט	הר	יז	זע	הפ	טע	יס	כג	לכ
אד	דת	הש	ור	זק	הז	טה	יע	כס	לג	מב
אר	כד	הה	וש	זר	הק	טז	יפ	כע	לס	נא
אה	כז	ות	זש	הר	טק	יז	כפ	לע	מס	נד
או	כה	דג	זת	הש	טר	יק	כז	לד	מע	נח
אז	כו	דה	חת	טש	יר	כק	לז	מק	נע	סו
אח	כז	ה	דה	טה	יש	כר	לק	מז	נה	סע
אט	כח	גז	רו	ית	כט	לר	מק	נע	ספ	שה
אי	כט	גח	דז	הו	כת	לש	מז	נק	סז	שג
אך	כ	גח	דח	הז	לת	מש	נז	סק	עז	פו
אל	כא	ג	דט	הח	וז	מת	נח	סר	עק	פז
אם	כב	גך	די	הט	וה	נת	סח	שר	פק	צז
אנ	כג	גל	דך	הי	וט	זה	סת	שש	פז	עק
אס	כד	גז	דל	הך	וי	זט	שת	פש	עז	קח
אע	כה	גג	דמ	הל	יז	זי	חט	פת	עש	קך
אה	כע	גס	דנ	המ	ול	זך	חי	עת	קש	רט
אז	כה	גע	דס	הנ	וכ	זל	חך	טי	קח	דט
אח	כז	גכ	דע	הס	ונ	זב	חל	טך	רת	שי
אז	כז	גז	דפ	הע	וכ	זג	חכ	טל	יד	שר
אש	כז	גז	דף	הפ	וע	זס	חט	טכ	יל	תך
את	כט	גז	דק	הץ	וק	זע	חס	טז	יס	כל
אל	כט	גז	דו	הק	וע	זפ	חצ	טס	יג	כב

משכ יין בחלוק אותיות : תהפך ש בחלוק אותיות
אח בן היוז השניה תהפך בק בחלוק אז כה
ו אינה צריכה חלוק חטובת ינו וסודו
הטע ארבעה עשר צית הוא
יוצא משכ מומח בחלוק האותיות מ תהפך
צ בחלוק אח בן מ שניה תהפך כי בחלוק
אותיות את כש ח תהפך י בחלוק אז בן
חטובת תק והוא הנעלה משקי וכבר הור
הורינו בגל שדי מנין אותיותיהם מוב
וסודו יגל לבי בישועתך ואל תתמדה
על חלוק האותיות כי כך קיבלט איש מפי
איש ער אברהם אביט עה וזהו מאמר
אברהם אביט עה בספר יצירה צופה ומ
וממיר כל היצוד ואת כל הרבור צוף אחר
וסימן לרבר עשרים ושתיים חפציה שש
אחר ויען כי האלפא ביתות אינה
מוצויות הנע כותבם לך על הסדר
ואילו הם

אלהים והשאר כגוֹלֵיִן כמו יהוה חַטָּן קָמָה וְאֵל
 וְאֵהֲרִיבֵהּ כִּי כִטִּיב אֵל הַשְּׁמֹות הַקְדוּשִׁים כְּמוֹ
 רְחוֹב כִּיט לְשָׂרֵי קָמָה גְבוּר כִּיטִּי לְאֵלֵהֶם עַד
 שְׁתַּמְעֵמָה כָּל הַגְּבוּרָה כֹּלֵה שְׁמֹות וְכִיטוּיָהּ .
 וּפְעִילוֹ עֲעֲרֹות וְדִיבֹן יֵאחֹות לִטָּן תַּמְעַע וְעַל
 כֵּן אֵין סוּף פְּסוּק בַּסֵּפֶר תִּירָה . וְלִכֵּן חֶפֶז תִּירָה
 שְׁחַסֵּר בּוֹ אוֹת אַחַת פְּסוּל . וְכָל אוֹלוֹ הַשְּׁמֹות
 יִהְיִיטוּיָהּ נִמְשָׁכִים מִשֵּׁה ה' שֶׁהוּא נֶאֱמָר הַאֵלִין
 יִהְיִיטוּ נֶאֱמָר מִשֵּׁה אֵהִיָּה . שֶׁהוּא הַכְּתָר הָעֲלִיִן
 וְסוּדוֹ הִיָּה יֵהִיָּה כִי בַחֲכִירָךְ זֶה עֵבֶר אֵהִיָּה
 יִבֹּא הַכָּל אֵהִיָּה הַזֶּה . פִּי שֶׁהַשֵּׁב יֵהִיָּה וְיֵהִיָּה
 וְיִקְרָא הַתְּיַחֲסוּת הַשֵּׁב אֵהִיָּה יֵהִיָּה וְהַשֵּׁב הַשֵּׁב
 הַשְּׁלוֹשִׁי אֲדַע בְּהִיּוֹתִי בַּמְקוֹמוֹ אֲדַבֵּר בּוֹ זֶה
 וְסוּדוֹ ה' ה' מוֹלֵךְ ה' מוֹלֵךְ ה' יִמְלֹךְ לְעוֹלָם
 וְעַד . וְנִקְרָא זֹאת הַסְּפִירָה מַכְרִיעַ רֵאשִׁוִן
 שֶׁזֹּאת הַסְּפִירָה מַכְרִיעַת בֵּין מַדְתֵּי הַרְבֵּן לַמַּדְתֵּי
 רַחֲמִים . וְהִיא רֵאשִׁוִּנָה לְאַחֲעַע שְׁחַסֵּר מִיִּמִּין
 יִפְחַד מִשְׁמָלָה . וְהִיא מִטָּה לִכְרִימִין כִּלְפֵי חֶסֶד

הספירה

הששית נקראת תפארת ככר
הקדמונה מה הם הספירות
ולמה נקראו הספירות האחת חכמה והאחרת
כינה וגדולה וגבורה ואנחנו אנון שלא ראוי
האדם נאמר שהוא חכם גדול וקדושה נאמר
שהוא גבור מצד האותיות גבורתו נאמר ש
שהוא חכם מצד האותיות חכמתו שחיבור ספר
חכמה וכו' כן אנו משיגים מהשם ית' וכבר
הקדמונה שהשם ית' הוא סכה כל דבר א"כ
כל דבר תלוי בו ואנו רואים תפארת בעולם
ואותה התפארת המצויה באנשים נאמרת
מה ועל כן קראו זאת הספירה תפארת וזאת
התפארת אינה כתפארת האנשים כי תפארת
האדם קטנה לו מצד אחר ותפארת ה' מועצמו
ואל הספירה הזאת היו רומזים בגדי הכהונה
שכרוך בהם לכבוד ולתפארת נקראת זאת
הספירה י"א כי יהוה הוא שורש כל השמות
והוא קומה לגוף האילן אשר בו ענפים מרוב
מתפשטים לכאן ולכאן כמו ענפים שרי יהוה

כח כתיבתו נעם לעורר הכחות העליונים . זה ברמז
 יבולט מהרהורים רעים . ונקראת זאת הסכ
 הספירה אדום כי היא האדום העליון שנ' במראה
 שלחזקא ורמות אדום מלמעלה . וזה רמז כפסוק
 כתפארת אדום לשבת בית יעקב הנה כבר
 פישתוך כי האבות הם רגלי המרכבה על דרך
 קדושים יהיו וגם יעקב קדש עצמו משנ'
 נדרים . ובעטין התשמיש ולקח לו זאת המדה
 ונדבק בה לכן נקראת על שמו תפארת יעקב
 וזה רמז הכתב באמרו ויעקב איש תם יושב או
 אוהלם . והם מלשון תומת הלולב שהוא קו או
 אמצעי . ואמרו אוהלים שחבר שני אוהלים יחד
 שהם מדת הדיון ומדת רחמים . ובלעב הדשע
 בדאנתו כי מדת הדיון לא קטנה באנתו הזמן
 אלא מה טובו אוהליך יעקב . והם האוהלים הנ'
 הנזכרים . והם האוהלים אשר נטע יי' . וזהו
 שהזכיר בארזים עלי מים . פי עלי רחמים כי
 נהפכה מדת הדיון למדת רחמים . נען כי זאת

בריה התיכון בריח התיכון שהיה במטכן מורה
עליו כי הוא האמצעי ומחבר הקדשים להיות
האהל אחד וכן תפארת מחבר האהל במטכן ה
השפע מחסר ופחד הוא קו האמצעי שהעולם
תלוי בו וקראו אמצעי שהוא באמצע הכל והוא
חתן המלך הוא חתן המלך אשר בתו כל והוא
השכינה ובהצטי למקומו אבאר ענין הכלה
והיא הכלה האמורה בשיר השירים ולפי שזה
משפיע שפע אל הכלה הכלולה שהיא בת אבר
אברהם שהוא המלך שמקבל שפע מחכמה
הקרא מלך העולם על כן נקרא חתן המלך
וזהו סוד אמרו רבותי זל ויז בירך את אברהם
בכל בת היתה לו לאברהם ובכל שמה ואברהם
הוא העומר בקרית ארבע ולמה היא בת אבא
אבאריט במקומו והוא זכר כי הוא משפיע אל
הנקה השפע וזהו סוד העבור בסוד קדושי
תהיו כי הארבע המקדש עצמו בתשמיש רומז
לתפארת ואם תו יעשה ההפך מטויל כי נתן

היא האספקלריא שבה נתנבא משה רבינו ע"ה
וממנה הבא כל הדברים מן הכח אל הפועל
והוא סוד וקבר י"ג אל משה י"הבין הדברים
על סודו והיא תורה שבכתב אמת כי חכמה
שהיא תורה קדומה לא היתה כתובה ופה היא
כתובה כתובה בכתב אמת והוא מאתרה
עין רואיה וממנה יקדק האדם בתורה שב
שבעל פה על דרך שלש עשרה מדות שהם
שהתורה נדרשת בהם והיא מצות עשה שהיא
העובד מאהבה אע נקראת אע וזהו סוד אע
י"ג על הטובה והרעה שהוא כלול ממדת הדין
ומדת החסדים והוא משפיע אל הכלה הטאה
וזהו סוד אע י"ג עושה כל שהוא בת אברהם
הגדול והנה יעקב נשא שתי נשים שהם
דומים לגדיק ומלכות והנה החל עקרה כי
הרג הנקפה ולאה מורה אל השכינה שהיא
עם ישראל והוא סוד וירא י"ג כי שטאה לאה
אל תיקדי שטאה אלא שנאה ובמסורת ה' א"ע
לעזר הגדול מצאתי כי שנאה חסר ו והיא

המרה נקראת אמת נאמר בפסוק יתן אמת ליעקב
וגם נקראת איש כי יעקב נקרא איש תם וזהו מה
שאמרו רבותי זל שיעקב טול מהיל כי אבר המ
המילה הוא הומז לקו האמצעי וזהו מאמר אבר
אברהם אבינו עה בספר יצירה כרת לו כדירת
בין עשר אצבעותיו ידיו ורגליו ועל כן המילה
היא חותם אמת ולכן המקדש עצמו מאונסו
האבר טוב לו ודבק בדבקות יעקב ומעורר
רחמי ה' עליו כי עתה כח בתחתונה לעורר
כחות העליונה ומוי שפוגם בה נקרא איש מ
משחית וזהו סוד מדוע האיש אשר יצא ממנו
קרו יתחייב טבילה אעפ שלא חטא מדעתו
כי אחרי אשר הכחות התחתונה מעוררות
העליונה אין להביא טומאה במקום קדוש ור
יהנה תמצא שני עגרות שופעות לתפארת
אחד מוכיזן ואחד משמל והסוד נאצי איש
חלק שהוא טול חלק מיצר זה ומצר זה והוא
סלע המחלקות אספקלריא המאירה נקראת
אספקלריא המאירה מרוב זכותה נתפארת

והוא נקרא שלב הבא יען כי השלב הזה לא יע
ישגהו רעיון כמו שאמר הכתוב כי לא ידע האל
וחי אכן אחר פטירת האדם מזה השלב יהיה
לו חלק לפי מעשיו בתפארת ואם כן הוא כאלו
אחר זה השלב חכמה זה נקרא חכמה שני
שמקבלת מצד הימין מן חכמה קדומה וזאת
החכמה היא נגלית לטו יותר מן הראשונה כי ה
הראשונה היא נעלמות מעיני כל חי תורה שכל
שבכתב אמת היא התורה שנתנה לטו שהיה
הקפה קוים ומושה כותב ולכן נקראת כתב אמת
על סוד התן אמת ליעקב כי היא התפארת
לויתן זאת הספירה נקראת לויתן מלשון לויתן
חן והוא לשון חבור מלשון אך הפעם ילוד
מישי אלו והוא שני בצוארו ילון עץ וענן
הוא תפארת כמו שני תפארת עוזמו אתה
והוא סוף חמיו יאיר נעם והוא התפארת
ה עב הצדיקים לעתיד והוא הזכר אשר יע
ישפיע אל הנקבה והיה השלב ראוי להשתמש
בזה האור לולי הט שחטא אדם הראשון ואז ע

מקבלה שפע מיעקב . ונקראת לבנה כי הוא מטה
לצר הרחמים שהוא לבן . תאומים מורה על זרה
שהם שנים מחוברים ביחד והם האוהלים המיוח
המיוחדים שהם גדולה וגבורה . משה הנה מ
משה רבינו ע"ה קדש עצמו בזו הצד יסן
שפירש מאטתו בעת אשר דבר אליו השם ית
ולכן נרבה בזאת הספירה . והוא קירון פעם
שלקח מן התפארת . ונתרמה לתפארת שמקבלת
שפע מן הכתר ומשפעת אל הכלה הכלילה . ו
ומשה קיבל מהשם יהשפיע לישראל והמובין יבין
רקיע הוא הרקיע העומד על ראשי החיות אשר
נראה ליחזקאל . והוא הרקיע המבדיל בין מים הע
העליונים למים התחתונים . המים עליונים הם
רחמים גמורים ומים תחתונים מערכים עם
הדין וזה מבדיל ביניהם . כי הוא ההבדל שעל
ידו הערוב . עולם הבא תפארת נקרא עולם
הבא וזהו סוד אמרו רבותי זו בהרבה מקומן
מלך יש לו חלק לעולם הבא ואמרו כל ישראל יש
להם חלק לעולם הבא . והוא סוד כי חלק לו עמו

שני האוהלים יהא סוך המשכן שכן ויהיה אחד
 דיו פריצותן כבר הקדמנו שזהו ארבע העליון
 ובכריאת הארבע נאמר זכר ונקבה בראש ויא
 נאמרו רבותי זה דיו פריצותן נבראו הם הסך
 ופחד והוא כלול משניהם ונקרא פועל העליון
 כי הוא פועל בעליונים בהשפיעו שפע לכלה
 הכלולה העליונה ונקרא פועל אמת כי הכלה
 הכלולה פועלת על ידו והוא סוך תקע חכמים
 זה בכרכת הלבנה פועל אמת שפעולתו אמת
 אמת והנה כבר אמרנו כי הוא סוך השמש
 והכלה היא הלבנה שאין לה אורה כי אם בס
 בסדר קבלת מיסך השמש וגם הכלה לפי קבל
 קבלת השפע משפעת מים מווגה זאת הם
 הספירה נקראת מים לפי שהיא מדת החמים
 והיא מטה כלפי חסד וכבר הודעתך כי מים
 מדת החמים ויין מדת הדין וזהו סוך כי עו
 טובים דורך מין מראה מדת יוס ונקראת
 מראה מדת יוס שהיא מראה סודו לבני ארבע

צִיָּן הַזִּכָּר וּמִלֵּחַ הַתְּקֵבָה דַּל צִיָּן הַזִּכָּר שְׁלֵמַת הַתְּ
הַשְּׁפִיעַ יַעֲשֶׂאֲרָה הַתְּקֵבָה מִלֵּחַ לֹא תִשָּׁב אִכָּן
בִּיּוֹכ הַהוּא יִהְיֶה יוֹ אַחַר וְשִׁפְעַת הַזִּכָּר אֵל הַתְּקֵב
וְאִזּוּ יִהְיֶה אֹרֶךְ הַלְּבָנָה שֶׁהוּא הַכֹּלֵל הַלְּלוּהָ כִּי אֹרֶךְ
הַחַמָּה שֶׁהוּא הַזִּכָּר וְאֹרֶךְ הַחַמָּה יִהְיֶה שְׁבַע עֲשָׂרֵי
שֶׁהוּא הַכֹּתֵר שֶׁהוּא אֹרֶךְ מִזְכָּל וְיִהְיֶה הַתְּחַכְרוֹת
הַשֵּׁשֶׁת וְשִׁיגוֹ הַשְּׁלֹשׁ בְּזֶה הָאֹרֶךְ כִּי כֹּלֵךְ יִדְעוּ אֵת
יֹא לִמְקַטְנֵה וְעַךְ גְּדוּלֵךְ כִּי מִלֵּאֵה הָאָרֶץ קִיעָה
אֵת יוֹ כְּמִיֵּךְ לֵיֵךְ מִכְסֵיכָ וְכֵל הַשְּׁלֹשׁ יִהְיֶה מִן
הַרְּבִיעִית שֶׁהוּא אֹרֶךְ הַחֲכָמָה יִאֹרֶךְ הַחַמָּה וְזִרְדוּ
סוֹךְ זִרְחָה לִכְסֵי יִרְאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ צְרָקָה וְיִמְרָא
בְּכַנְפֵיהָ וְתִקְרָא מִלֵּךְ יוֹם שֶׁהוּא מֵאִיר וְיִמְרָא
כִּלְפֵי חֶסֶךְ וְהוּא סוֹךְ הַשְּׁלֹשׁ שְׁכֻלֵוֹ אֹרֶךְ וְזִהוּ
סוֹךְ וְיִרְאֵה לַהֲיֵיךְ אֵת הָאֹרֶךְ כִּי טוֹב וְזִהוּ סוֹךְ
וְיִקְרָא לַהֲיֵיכְךְ לְאֹרֶךְ יוֹם נִהוּא מִלֵּךְ רַחֲמֵיכָ וְזִהוּ
סוֹךְ לְשֹׁלֵךְ שְׁכֻלֵוֹ טוֹב וְהוּא יוֹם דְּאֲשָׁן שֶׁכֵּן
פֶּן וְיִקְרָא לַהֲיֵיכְךְ לְאֹרֶךְ יוֹם וְיִהְיֶה עֶרֶב וְיִהְיֶה בִּקְרָ
יוֹם אַחַר דְּאֲשָׁן לֹא נִאֲמַי אֵלֶּךְ אַחַר שְׁחִכְרָ

רחמים והוא סוד ויקרא להים להקיע שמים והוא
 הכסא הכבוד שטא כיחזקאל והוא כי יר על כס
 יה לל בתפארת והוא השבועה הגדולה שהז
 שהזכיר משה רבוט פה באמרו אשר נשבעת
 להם כך והוא סוד כי נשבעתי טאם יל ונקר
 ונקראת אנכי בסוד אנכי ארץ עשיתי והוא
 עשה ארץ העלוונה כמו שנ כי בושליך עונ
 עושיך ונקראת אספקלריא המצויצחת פי
 שהיא מצויצחת ובהירה והוא אור לבן הטטה
 אל האדם כבר הודעתך כי הלבן מדרת רחמים
 וארום מדרת הדין וזאת היא מצויצעת בין לבן
 לצורם פי בין מדרת הדין ומדרת רחמים וממ
 הלובן העקר ויקרא על שמו והואו משה בן
 ל אותיות מורה עליה שהיא פשוטה שהו
 הקן האמצעי וזאת הוא הושמה כשם ולתי
 יעקב שם לתי אברהם לתי יצחק ולתי יעקב
 וכבר אמר שזאת הספירה נקראת יעקב
 והוא שנ וזכרתי את בריתי יעקב מלא בואו
 יהנה הספירה הזאת נקראת ברית והוא ברית

הוא סוף פה אל פה אדבר בו כמראה ולא בחירות
וכבר הודעתך כי היא האספקלריא המאירה
וכבר הודעתך סוף יום ידיעה כבר אמר
הרבה פעמים כי זה הוא הזכר המשפיע אל
הנקבה הכללה והשפיע והרביק ידיעה וזהו
סוף נראה להים את בני ישראל יודע להים והוא
לשון יודע ארץ את חיה אשתו וזהו האורת
אשר ביטט ובין הקבה שנן אות ברית וכל
דבר שנן בו ברית כלל משנן דברים ארון ה
הברית היה עץ זהב שבת דתני ביה זכור
ושמור מילה כללה מפריעה ומילה ולכן נת
נתן באות מילה ונאמרו חתם באות ברית
קודש פי היא המילה שהיא רומזת לתפארת
ישראל והיית חתם אותה בזה האות ונקרא
משפט כי היא מעמדת הארץ העליונה שהיא
הכלה הכללה והמלך במשפט יעמיד ארץ
ונקרא שמות שהם שמות אש ממים והוא
כללה ממים ומאש שהוא מדת הרין ומדת ה

ירושלים שלמטה והוא סוד כי ירושלים שלמטה
 באמצע התחתונה וירושלים שלמעלה באמצע
 העליונה והוא סוד בעשר שמברה לה יחדו והוא
 סוד ערך ילון בה גליון ספר תורה שהוא לבן
 ושחור ולבן היואה שנשרף קורע שתי קריעו
 אחד על הכתב ואחד על הגויל שהוא כולל כל
 מלכות דין ומדת החיים אילן הוא האילן שכל
 ששרשיו מרובין וענפיו מעטין שאפילו כל
 הנחות שבשעיל באות יושבות בו אין מזיזות
 אותו ממוקדו ערן הוא הערן שבו היה מעט
 מעמיד ארס וחוה והיו נהני מאור זה לילי הא
 החטא ערור החיים מקור חיים כי שם חיי עו
 עולם וזה כונת רבותי אל באמרו חיי עולם
 והוא סוד והיתה נפש ארע נרובה בערור הה
 החיים וזה הוא סוד אותי עצמו מקור חיים
 חיים השם הגדול נקרא שם הגדול על שם
 שהוא מטה כלפי חסד שהיה גדולה ונקרא
 שם המיוחד בשביל שהוא מיוחד הגדולה והנ
 והגבורה שופר השופר מורה על תפארת ישראל

יעקוב שהוא עבד ואו שמש השמש משפיע א
אורו לכוכבי מעלה והוא באמצע הגלגלים
ועל כן מזרה השם עליה ויאמר זאת הספירה
נקראת אמירה לשון אהבה כמו שש את י"א הא
האמית היוכ והיא התפילה כי התפילה מנעת
הנה וממציאים אליה השפע מלמעלה ועל כן
צריך שתהא התפילה נקיה וזכה ואז תעלה
אל הכתר והשפיע שפע לתפארת ישראל ועל
כן אט אומרים הגדול הגבור והנורא שהוא
גולה גבורה תפארת ועל כן יאו בתפארת
צדקה נקראת זאת הספירה צדקה וממנה נא
נאצל הצדק והיא הצדקה אשר תצול ממנה
שהיא עולם הבא שאין בו מות והיא נקראת
כעל הבית שבעל הבית עומד ומשפיע לאח
לאחרים הצריכים ממה שהשפיע לו הכורא וג
היא משפעת למטה ממנה שפע והאיש הנותן
צדקה מעורר מדה זו להשפיע והוא בסוד קדושי
תהיו ירושלב שלמעלה שהוא המקום הנבחר אשר
בחר השם לשכן שמו שם והוא מכון כנגד ירו

וכתר על ראשו. והוא הקנה המטה תפילין. כבר
 הודעתך כי הל ספירות הם הל פרשיות שלה
 של תפילין. והם על הראש כמו התפילין. גדר
 מקום שמוחו של הנוק יופך שהוא האמצעי
 וכנגדו האדם התחתון המטה תפילין. ומי שא
 שאיט מטה איט עזר אל השפע וטה לו שלא
 נכרא. והוא סוך אמרו רבותי לו אילו שאין להם
 חלק לעולם הבא. ומונה קרקפתא דלא מנח
 תפילי מעלמא. פי ראש שאיט מטה תפילין
 כרוכ ראשון שהוא כמראות יחזקאל. והוא סוך
 וירכב על כרוכ ויעק. והוא כנגד איתו ששעה
 משה רבינו עה שאין דבר למעלה שלה. והוא
 דמיוט כמין. רוכ בשורך גב נקראת רוכ
 שהוא בעולם הבא כעורך כתר לעולם הקדמון
 ונקראת שורך מורה עליה שהיא יחידה והוא ליה
 למטה מנקודת חולב. ולפי שהספירה נקראת
 ואו מולתי. עקב והערא והפארט על כן נקראת
 שורך עכ. ונה שלש נקודות מורות עליה שה

כי התקיעה מורה מדת רחמים ותקיעה מרת הדין
והשופר מיוחד שרתהם ועל כן תפארת היום
שופר ועל כן את תוקעין כראש השנה שנקרא
ראשון שנ' אך ביום הראשון תעבירו ותקיעה
מורה עליה שהוא מטה כלפי חסד נורא כבר
הודעתך כי נקרא טרא בשם הגדול הגבור
והטרא יהוא סוד מה טראים מעשיך על דה
דרך את יג עושה כל זכור כי זכירה הוא ל
לשון זכר והוא מדת זכור את יום השבת שה
שהוא מצות עשה והוא ממדת רחמים ומט
ומעורב עם מדת הדין באמרו זכרהו על היין
שהיין מדת הדין רחום חטן חזק אמין אריר
חסין כל אילן השמות נקראים על שם יג שהוא
מדת רחמים ודין רוח נקרא דת החיות שנ' כי
רוח החיה באופעב כי הארבע החיות מקבלות
שפע מן הכסא ראש הוא הראש אשר בו המוח
שבו השכל אשר ממנו נאמלת הטפה המשפעת
למטה אל הנקבה ואולם המוח הוא למעלה

וצוה לכהן שהוא מזמרת החסד לברך ישראל. וזו
 נפתח בלשון כה תברכו. והברכה כבר אמרנו
 שהוא ממשא שפע ואיילות מן הבריכה העל
 העליונה שהוא כתר עליון. וזהו סוד ואברהם כ
 מברכך והיה ברכה ולכך נאמרה על יד הכהן
 שהם מזמרת החסד כדי להשפיע מלת החסד
 לתפארת שהוא שם הגדול השמימי אותו על
 ישראל. וכבר אמרתי לך שהשימה ביד וזהו
 טעם נשיאות כפיים. כלו ענין בספר יצירה
 כרת לו ברית בין עשר איבעיותיו וזהו סוד
 ושמו את שמו על בני ישראל ואני אברכה—
 וכבר ידעת כי אני הוא שם הספירה ואילו
 השמות הנזכרים יוצאים מן אותם הפסוקים
 הנזכרים שהם קבועים מאת ה' יהי שיהי יב
 יברכך יאר וישא כבר אמרנו כי ה' מורה
 הספירה העשירית שהוא כתר והאלף מורה
 אליה ולכן תתחילת היום לאלף יום הנ' תהיה
 כמקום אלף בסדר הזה תחלק אלף ביתא לי

היא

מחוגה מגדולה גבוהה והפארת ושלשיתם בכח א
אחר כנקודת שורק עלן השלש נקודות תטענת
כתטענת שורק ואם ישתט כמראה השומע ישנו
וישדוק והכל יבוא ממוצא אחר מינה המורה
באה בין פסח ומדור ופסח מרת רחמים שפסח
המקוב עליט ומדור מרת הרין ומינה בינה
והוא דומה לברזל הלבן ומעורב עב חלודתו או
אדומה וממנה לא ברזל צביר שחלודתו אדומה
ממש אכן הוא מעורב וכו' כסף ועלן נקרא
כסף ולא ברזל כי הוא מטה כלפי חסר דרום
כי הדרום לצד ימין שהוא מרת רחמים והיה
המיה אשר פשה פני ארץ יזו ביקש משה באמרו
אם אין פתך הולכים אל תעלינו מזה אהיה ה'
הראשון כי הוא ראשון לקשר הקשר המקוויים
והוא גלגל הסובל כל העולם כי שם יז סובל עג
עלם אילו הם השמות המוצאין מן התפארת
והם אנתקתה פסתה פס פסיס ריוכסיס תג
תפארת ישראל אילו השמות יוצאים מכרכת
כהעב ה ית שמו הפלא חסרו על ישראל עמו

התפארת השם האחר פסוק יוצא מנישמוך
 כשתחטוב מעין ישמוך הוא תקעו חבר עמו
 איתנו יהוה שהוא קו האמצעי הרי הכל קצף
 וזהו חטובו והוא מיצר החסר במשך הפכר
 כמקובל כי היא העשירית והראו ל הרי חסר
 ותנו מה הוא סוף יעקב תב וסורו חסר ואמת
 יקדמו פתך השם השלישי פס פסיב יוצא
 מפסוק אך כי חטובו של החטוב יהודה
 פנו אלך ויחך עולה שול של הוא חטוב
 השם וגו הם אותיות אמת שהם ג השם
 הריעי דיונסיב יוצא מפסוק שלישי שהוא
 ישא כי חטובו השם קפ ובמשך יהודה
 פנו הרי קעב חבר עמו מעין אותיותיהם
 שהם ה הרי הכל קפ והוא חטובו השם וכבו
 הודעתך סוף פנה כפי הספירה השמות
 האחרים תפארת ישראל אמת ידוע פיושם
 כי כבר פדשטוב ונקראים לב שריב ישן
 היות בהם לב אותיות ורעלתם ידוע לשמירה
 ואשרי מי שאיט משתמש בכתר התורה

לשני חלקים ועשה כך א כ ד ה ו ז ח ט י והוא
חלק אחד ואחר יבוא מילך שהוא כלל והוא
מילך בהפך תכתוב החלק השני יהיה
נ ס ע פ צ ק ר ש ת נמצא שהטן ראשון
ראשונה הרי אנו תחשוב גם הקוף שהיא רא
ראשונה במקום אלה כי היא גם ראש המספר
הרי אנך תשיב עצמו סוף האלפא כיתה שהיא
תו יהיה אנך תשיב עמו האמצע כרי ט
שיהיה תותב שלב יהיה אנך תב והיא תב
התפארת הנקרא אמת כמו שאמרנו בפסוק
תתן אמת ליעקב וחשבון השם הוא תתבא
וסורו הוא אמת בחכרך עמו הנסתר מן אלה
ונסתר מלפס והכהנים שהם ממדת חסד מע
משפיע מן הבריכה העליונה שהוא כתר ט
שסורו אה ובעשאתך ההא לעשריות יהיה
נ ועשה האלה קוף בסוד איה בכי יהיה קנ
כאשר אמרנו וסורו וישמע אהים את נאקתם
ויזכור דהים את בריתו את אברהם את יצחק
ואת יעקב וכבר הזכירנו לך סוד הכרית בענין

ובהנדיחו השפע לנצח פתח פיו ואמ' ויהי טעם מיצר
 הנעצמות בזמיר ונקרא שוק הימין כי השוק
 סומך הניק' והוא סוד קדושים תהיו תופס הוא
 נקרא תופס כמו תופס הכתב כי כשאדם לומר
 הוא דומה למעתיק מספר לספר וגם הוא מע'
 מעתיק מחסר לעצת והאדם כשמועתיק אינו
 מומעט ההעתק וכן זה אנפ' שמושיפע אינו
 מומעט השפע ונקרא תלמיד חכם שמקבל
 מן החכמה ונקרא עונה שהיא השביעית
 והיא עונת תלמיד חכם מערב שבת לערב
 שבת ונקרא זמן שהוא הזמן ונקרא זרע
 לבן שהוא מיצר האב שהוא הזכר והוא מדרת
 רחמים ועמוך שהכל תלוי בו והוא יום חמישי
 שנאמרה בו ברכה לרצם כי השש קצוות כמו
 ששה ימי השבוע והשביעי הוא יסוד עולם
 וזהו סוד קצנה החמישי כחשבך חכמה בינה
 גדולה גדולה נבחר והוא אחר מענפי האילן

הספירה

השביעית נקראת נצח והיא מימי
מימין וצדו נמשך מחסך
אליה להשפיע לה מדת רחמים

והוא מן הספירות המקבלות מחסך ותפארת שפע
להשפיע לעולם הזה ובקבלה שפע מן החסך חז
יהי נועם לו על כדיוותו כי כל השדים והכחות
אינם פועלים כי אם על ידי התפארת והעטרה
ועל כן נקראת העטרה להי הלהים ואדונו הא
הארוכה תהו סוד נשימות כימינך נצח והוא
סוד למנצח שאי רבותי נצחונ בני אל ש
שהשפיעו שפע עך נצח והנני דבק בו כ
כביכול וזה השפע הוא על ידי התורה כי היא
מצד ימין ורמז מימינו אש דת למזן ועמור
שהיה במקדש ששמו ימין רומז לו כי הבית
מיוסד עליו והוא כצד ימין ומשה רבינו עה
השפיע שפע דרך חסך ותפארת לנצח ו
והוא סוד עלית למרום שבית שבי לקחרת
מתנות בארס וכבר הודעתך סוד הארס

השור שהוא יבש וכשל יבש והצטן בהשפעת
לה דרך עטר מתכארת ונקרא כוֹעַץ כי הוא
העמוד העמוד כער שמו. וגב שוק שמו
חמת אלון בסור קדושים תהיו וגב הוא ענף
ונקרא תפוח שהוא דשן השלה שהיה במקום
אחר והוא המותר מן מרת הדין תלמידים
חכמים שמפילין זה את זה ומחדרין זה את
זה בהלכה והם המבינים מצד הכינה זרע א'
אדם שהוא כא מצד האב וזהו מאמר רבות
זל במסכת נדה אביו מזריע לבן ואמו מזריע
אודם וכבר ידעת סוד האב והאם והוא עמוד
שמו כי השמואל מרת הדין וכבר הודעתך ס'
סוד עמוד והוא יוב ששי כבר הודעתך כי
הספירות שהם קצוות נקראו יוב ולכן נקרא
יוב ששי ולפי שהוא מצד מרת הדין שבו
תטא אדם הראשון מצד התאוה גדולה ע'
שהיה בנקבה השפיע מרת הדין והוא שאמ'
בא נחש והטיל בה זוהמא וזהו סוד אמרו ח'
חכמים הוא נחש הוא שטן הוא יצר הרע וכולם

ונקרא מלאך והוא המלאך אשר אמר למושה של נ
נעלך מעל רגלך ונקרא נביא להים כי הנבואה
משפעת אליו שפע ונקרא הר שהוא הר החכמה
והוא אחד מן ההרים אשר סביבות ירושלים הגדולה
ונקרא שנה כי היא לשון יחיד באמרו ואם בגבו
בגבורות שמעם שנה ולא אי שפע שאל
הכא גם הוא מהעולם הכא והוא סוד כי לא
לנח ישכח אביון והוא דל רביעי מן המיד
המרכבה

הספירה השמינית היא הוד והיא נאמרת

מן הגבורה שהיא סוד הבר
וסודו בכור שורו הדר לו פי הככור הנאמל מן
שורו שהיא הגבורה היא הדר וזהו סוד הוד
והדר פעולו ואותו העטר מגלה התאווה מן הו
הגבורה ואלמלא הוד הנקבה מן לוייתן שהוא
התפארת היתה תאוה גדולה וחזקה להשפיע
ממדת הדין אל הכלה הכלולה שהוא מדת הדין
ואלמלא לא עיין הנקבה מבהמות בהררי חלק
היתה בעלת תאוה מפני היתה מקבלת מן הו

וכן תרכך ובשמו תשבע . ואילו הכ השמות
 אאע תרב אוש לתת העו יככ כדש טוב
 יכך רוב אתך יהוה . ולפי שהם מפורשת
 היראה הכ יוצאים מיצר הרין השם
 הראשון אאע משכונ עב . והוא רחוק לעב
 לשם עב . והוא סוק . השם השני
 תרב משכונ תרב . וסורו בתת יל לככ
 השם השלישי אוש משכונ ילן וסורו שאן
 מרום עינכ . השם הרביעי לתת
 ומשכונ תרב . וסורו לתת לככ את חרין כ
 כנען . השם החמישי העו חש
 משכונ עא וסורו וחרה אה כי הוא לכך
 הרין . השם השישי יככ משכונ
 עב . וסורו אה אין פתך הולכים אל תעליט
 לזה . השם השביעי כדש משכונ
 שכך וסורו . השם השמיני טוב חש
 משכונ תמ וסורו זבת טות ורחון לא הנעל
 כי המתענה הוא מיצר הרין השם

מצד מדת הדין בפרוץ בו פרוץ ונקרא עבאנת
כי מוט יונקים כל שרי עשו וישמעאל וזהו
משפיע שפע הבטח וזהו סוד אמרה חנה לו
עבאות אם ראה תראה בעני אמריך והם בע
הנביאים כי הנביאים מקבלים מתפארת וי
ואילו הם כחות הנבואה והוא אחד מן ההרים
העומדים סביב ירושלב כאשר אמרנו והוא
מלאך הלהים ההולך לפני מחנה ישראל ונ
נקרא שנה בסוד הטנה והם השתי שנים
והוא הכל ששם גמר שפע הבינה יום כבר
פרשנה והוא אלה אחרון שהוא חרב ויבש מ
מצד הדין העומדת עליו אילו השמות יוצ
יוצאים מן הכח אל הפועל על ידי ההוד והם
יב שמות והם כנגד יב שבטים שהם
כרמות יב עטרות אשר על ידם הכרכה ונמ
ונמשכים מתפארת להוד והם יוצאים מן
מפסוק את יג להיך תרא ואתו תעבנך

כמו שז' ויחיתתם כאוהל לשבת עך שאמר
 להם די' וכבר ידעת האש והמים ונקראת
 ברית מילה שהוא קו האמצעי תפילין ש'
 שלך שהם כנגד הלב שהוא באמצע וי'
 ומינת האדם תליו בו והוא סוד קדושים ת'
 תהיו ומה העעב מעמים תפילה שלך קודם
 לשלראש כי היא קרובה לט יותר וזה סדר
 האדם המתפלל ולבקש בקשתו יש לו לט
 לשהר עצמו מצד מטה ולכוון לספירות הת'
 התחתונות זו על זו משל כזה תחילה מלכות
 יסוד הוד נצח וכו' ובהצנע לבתר יש לו לבוץ
 להשפיע שפע אל הספירות התחתונות
 וזהו סוד נתתפלל חנה על יוג ולא אל כי
 המטאה השפע מיצר עבאות לשרו ולאדע
 נהיא שבת שהיא סיוס העולם וכן נאמר
 ויכולו השמים כי בקבלה שפע נגמר כל
 ונקרא ינס שביעי וכבר ביארתי לך סוד
 ינס והוא מכריע שיני שהוא שיני אל הת'

התשיעי יבק. וחשבונ קייב וסודו ויעבור אית
מעבר יבק. השם העשירי דוב חשבונ
רז וסודו לה יבחק שהוא מלת הדין
השם אחד עשור אחר חשבונ תה וסודו קשה
כשאויל קטנה. השם טעה שר ידוע ואין
למ לו חקר.

הספירה
התשיעית נקרא יסוד הנרה
הדעתך כי אין למ מה דק לפי
האית שכלט. ואט מרגשים שיה ית ברא הני
העלב וסולטו כמדת חמים אכ הוא יסוד
הכל. והוא יתר טהכל רלני בו עליו. ועל כן
נקרא יסוד. ונקראת א הו כי הוא כח חיוורת
האדם. ונקרא א משום שהוא מקבל טפע מן
הזק שהוא להיות ותי בשביל שהוא מקבל מ
מנעם. ונקרא הו העלמים שחיות העלמים
בו. ונקרא שרי שאמ לעולם די. כמו שאמ
רבותי זל שלקה הקבד שט קופלאות אחר
שלאש ואחר שלמים. והיו הולבים ומתפשטים

צדיק צדק שוט הכתו כפסוק צדק צדק ית
 תבדוק ול כשתרדוף צדק ראשון תתורה
 וכשתרדוף צדק ראשון שיהא עטרה וצדק
 שוט שיהא יסוד תמוה העולם הבא וירשת
 את הארץ העליונה שיהא עטרה כמו שג'
 שאמרט וזהו אמרו צדק צדק ב פעמיה
 והוא עולם הטהרה שהטהורים עצמדי ב
 ועולם הקדושה המקדיש עצמו זוכה בו והוא
 עולם הנפשות אשר שם ימצאו מרגוע ושם
 ינחו והוא העולם הבא אשר בא אחר זה
 העולם אשר אין שם לא חף ולא גויה לא
 צורך ולא עיפו אלא צדיקים יושבים ועט'
 ועטרותיהם כראשיהם והוא הגא' ישראל י
 ישראל מצרתם וזה רמז יעקב באמרו ול
 שרי יתן לב רחמים והוא קץ הסתוב והחלוק
 אשר בו הנאולה ובה יקינו שיט עבר
 וזה סוד עץ קץ היסוד וגב הוא יהיה ית
 שהוא קו אמצעי והוא שם יה פי יסוד
 העולם וזהו סוד וצדיק יסוד עולם והוא

התפארת שהוא מכריע ראשון ונקרא עץ ה
הקצת כי בו דעת טוב ורע שהוא מדרג
הדין ומדת החיים ואדם הראשון כאכלו
מלנו נלכע השפע היורד יצליח ואז נשאר
ערוב וזהו שכ כי ערוך אנכי ואחבא והוא
אור הגגן שגגו הקבה לעדיקים כי הוא
ממדת צדיק כאשר יתבאר והוא הנקבה
מלוייתן כבר הודעתך סוד הלוייתן בתפארת
וסוד זכר ונקבה והזכר מן הנקבה מבהמות
בהררי אלה שהוא משפיע לשכינה שהיא
הנקבה לתת לה חלקה יהו השם הגדול ש
שהוא מורה סוף וראש ומצוה אמת חור
חותמו שלהקבה שהוא הברית שחתם בפי
בכשריו והוא ראש וסוף ומצוה יבצע ה
הטעה אל האנדרג ואל הלובן הטעה אל האורג
כי הכל כלול זה בזה יסוד הצדיק כי בצדק
יכון כסא והוא צדיק יסוד עולם כמו שאמ
חכמי כל העולם עומד על עמוד אחר הנקרא

והוא על לשון לעטר ירושלה בפירות שהוא ל
 לשון תכשיט והעלה מעט יום בב למנה
 ונקרא ארץ שהוא סוף כל העולם והוא מל
 מלשון ארץ המושב שהיא כל העולם
 בזרועותיו סוף סוף ארץ לכל הנפלים
 ונקראת ארץ שמדבלת שפע כמו הארץ
 המקבלת שפע כי הזכר היא סלילה ממדת
 הדין ומכל המדות ועל כן נקראת מינות עשה
 ימנות לא תעשה והיא תורה שבשלה פה
 שמקבלת מתורה שבכתב ונקראת אספולמי
 שאינה מאירה כי אינה מאירה מעצמה
 ונקראת תמונת השם טבל התמונות בה יה
 והוא סוף ותמונת וי יבית ונקראת אחור ו
 והוא סוף וראית את אחורי שמסר ל בחיי זאת
 המדה יהיה רבך בה כדבקית רב בעורו בחיוב
 וזהו מאמר חכמים בספר הזוהר תלתא ע
 עריקי היו יעקב יוסף משה יעקב ויעקב

טלוב שכו כירך ה ישראל שזן זן עוז לעמו יתן זן
יברך את עמו בטלוב משכ זן טעלוב טמות
יכבר פישתים במרת החסך

הספירה

העשיריות נקראת מלכות

וענין אחד נמשך מנעו

למלכות יהוא סוד אסתר

אירקרקת היתה חוט שלחםך משוך עליה

וכי אסתר היא היתה מלכה ויזמקת למלכות

כראית במדרש אמשודוש יהוא שאני הפסוק

ותלבט אסתר מלכות וממרו רבותי זל מלכות

בגדי מלכות מבשי ליה אלא שלבשתה רוח

הקודש יהמבין יבין מלכות כבר אמרנו כי

הכרתנו בטלוב הזה לפי מה שאני רואים

ומרעשים והוא המלך המיוקר על כל הארץ

ובכל הברואים והוא סוד ומלכותו בכל מע

משלה והוא סוד מלכותך מלכות כל עול

עולמים ורבים כזה והוא נקראת עטרת

שהוא עטרת העולם והעולם מעוטת ברה

עשיר

מתרפאים ונקראת להים כי הוא הדין האמיתי
 והיא הא אחרונה שלשם שהיא קרובה לטו בהו
 בהיות הירך למעלה והיא שיה העלם שהשלב
 מתנהג ליעוט והוא המלאך הגואל ישראל
 מצרתם ועל ידו נעשת גאולת מצרים ובה
 כיון יעקב אבינו ע"ה בכרסת הנערים והוא
 סוד ולא נשמעת ער כה כה אמר וג כחצות
 והיא בת קול לטון בת היא מרה כמו אפיס
 בת יכיל והוא מדת הקול וכל מקום שתה
 שתמצא יטאה בת קול ואמרה דבין טי הווי
 מצד השכינה והוא בכל שהוא בתו שלאברהם
 אבינו דחקן כבר הודיתוך טי היה דבק בה ו
 והוא היתה מדתו והיה דבק בה ועל כן נקרא
 בתו והסוד וזו בדרך את אברהם בכל וכבר
 פרשתו והיא הנבואה שנתנבאו בה כל הנב
 הנבואים מתוך אספקלריא המאירה והוא
 כלל ופרט שהוא כוללת כל וגם הוא פרטית
 ונקראת הדין שהוא מקבלת שפע מן הזכר

גרמיה יוסף גרמי ולא גופיה מושה לא גרמיה
ולא גופיה כי מושה ירש הכלה בראי וכוונתו
שב אל המקום אשר נאצל מטע כי היה מן הבניה
וערב נקבר בה כי בראי פירש למטה ונרבוך
ברחל יבלאה יוסף לא כי אם גרמיה שהם הע'
העצמות והם העבדות והם טע שבטע שיעא
ממנו רומזים אל העצמות המשפיעים אל הכלה
יוסף הוא הצדיק ודי למבין היא תכלת שהיא
חשיבה ולה רומז תכלת שבניניה ועמו הלבן
וגם שהיא תכלית כל הצבעים והוא ראשית
ואחרית שהכל תלוי בו והוא סוף טוב אחרית
דבר מראשיתו פי הדבר טוב לפי שהוא מקבלת
מראשית ונקראת נשר שהוא הנשר הגדול
ובזמן שמקבל שפע אז טוב לו ואם הוא אינה
מקבלת שפע כל פירותיו יהיו טשרות והוא
העולם הזה שעל ידה יהיה מותוקן העולם ונקרא
צדק כי הוא מקבלת מצד הצדיק והוא סוף
צדק ילן בה ונקרא הפל שעל ידה החוליק

כתפילה ארכתא דמיוא וקפצוהו עם דתפילה ולא
 עם הגאולה וסוד הסמיכה להאמו ולהוויית
 כי ה' ית' משעה עלינו והוא והשגחתו הכל אשר
 ולא כאשר הסכימה דעת רבים שאמרו שהגדול
 אינו משועבד בקטן רק על ידי מיטע והנה איטע
 כן אכזיב טעה כזה הטעם ואם טמא חס וט
 ושלוה שתי רשויות הן ועל כן נקרא קוצב כל
 כנטיעות (ועל זה השו' טורק' ופרטאו גרס
 יענה לעצמו ולאחרים ששרפו זכוות ישראל כי
 בהשפיע מדרת הרין למטטרון יהוא סוק אמרו
 רבותי זל אפקו למטטרון ומרוו מאה פולני רנ
 דנרא ובהתבוננך מה הוא האש תבין הדברים
 כשמקם וברוך השם אשר גילה סודו ליהואו
 ונקראת הרב נקמת בקבלה ממדרת הרין ועל
 ידה נקם השם יסודו ונקיט דמוס לא נקיט נארע
 יהוא הרב המתהפכת ונקרא כן לפי שהיא מרה
 מתהפכת לפעמים בלשון זכה ובלשון נקברה
 צדק ראשון הכתו בפסוק צדק צדק תרדקרה

ומעצבת ההריון ואחר יולדת וכבר ביארנו כי הבע
הבעה מיצר הכינה שהוא צר יצחק ובתג לרה
יצחק שפע אז היה הרה והסוד בהולד לו את יצחק
שול בהשפיע לה יצחק והוא מדת שמוה כי הוא
כילת עשה ולא תעשה כי בהתכונתך שמוה על
עיוו והוא גם מיצית לא תעשה כי כל מקום
שנ השמר פן ואל אית אלא לא תעשה והסוד
הסומך גאולה לתפילה כי הוא לסמור זאת הס'
הספירה ליסוד והסוד זו שפתי תפתה שהוא
התחלת התפילה והסוד כי התפילה מזאת
המדה כי בבקשיוג בתפילתו יכריטו מה ית
אנ מוהים שהשגתו עליו והאמת כי זאת
המדה הנקרא שכינה היא אשר יקראו לה הפל
הפלוסופים השגת והער ושכנתי בתוככי
ובאילו הדברים תוכל להבין כי השגתה על
כיוצא בקודמו אותה לקמן המשגת על כט אור
נזהו סוד באומדיו בתחילת התפילה זו שפתי
תפתה ואמרו רבותי זל הואל נתקן בתפילה

לצרה וזהו השם הנכבד שבו כל הכבוד פתח
 שאינה מאידיה שהוא טבלה החשובה כשמקב
 מעד הדיו וכל הנבואים לא זכו לקירין מעד
 הייתה מקבלים מאותה הפעה יהוא מנקה
 להטק התטק וסודו כאשר ישא האומן את
 היינק יהוא שפחה שהוא משרדת לתפארת
 להשפיע והוא סרסור שהוא סרסור לשרל
 ולכן נקרא אעמון פסקון סגרון אדריכל נק
 נקראת אדריכל שהוא לשון מליץ והוא מרת
 הדיו הרפה שאינה מאד חזקה שהוא מתהפפת
 לרחמים והיא הנקבה משור הכר שמקבל
 מימנו ולכן צננה בהרבות שפע ממקום אחד
 נהיה נקראת ארץ שהוא ארץ ישראל והסנה
 ארץ אשר לא תחסר כל בה קצוץ כי בהסתב
 המוקד כמו שנקרא המשוגמת על בני אדם
 להשפיע להם טפע לפי מעשיהם ונקראת
 אלה ישראל כי הוא שרל והוא יד החזקה ו
 אשר בה יצאנו ישראל ממצרים כאמרו ואנ

תחת

כמו שכתבנו למעלה ונקראת ירח שהיא מתחזק
מתחדשת בקבלה טעם כמו הירח והוא הכרוב
השני והכרוב ראשון פרטטהו במקומו והוא
לשון נשר והסוד את כרוב ממשח הסוכך
והוא התרועה שהוא ממדת הרין (הסוכך את
אשרי העב יודע התועה באיר פנך יהלכון
והנה הפעם ידועש פרי טאכל אדכ הראשון
טהשפיע לה התאוה ודרך הציטר בא הנחש
והטול זהמא על חיה שהיא האשה והיא נקראת
תאנה אשר עריכה למים והסוד טיטר תאנה
יאכל פריה וכה נתקן אדכ הראשון כאוב נו
ניתפרו עלה תאנה והסוד התאנה הנטה פניה
ואז קומי לך רשיתי יפתי ולכי לך לאשך הראשון
והדבקי עמו והוא אתרוג שצריך למים והכל
בן אודכ ולובן והוא יין המשומר בענביו ולא
יטא כרי שלא יגבר הרין והוא המחילה שהוא
המקבל שבים ומתהפך ממדת הרין למדת רח
רחמים והוא אשרי שהוא חזק ורחמן לימי די

סיהרא כד איתחזרת סמא שטנה רכיב עליה ותפיס
 בה ואז כולי עלמא בעערא וכך אתקרבת לכך
 שמשא וקבילת מינה השפע בכך סיהרא מליא
 נהורא וכוילה עלמא אתקן וסלקא לעילא וסמאל
 דרכיב הזיא נפלא לאחוריה ההך ויפול רוכבו אחור
 וכגון כן פקד קדשא בריך הוא לקרבא שעירא
 להטאתא בריל דההוא שעירא מחולקי דסמאל
 ולא מקטרג להו לישראל וזהו סוד העזזל ופיר
 דכרי ה' שמעון כן יומי מובן הוא כי הוא הלכנה
 הירועה וכהיות השגחת השם מעט על בראיו
 אז מדת הדין גוברת והלכנה חסרה ולפי שמעך
 שמאל הטיל הנחש הזוהמא ונגע בכף ירך יעקב
 טאסר לו גר הנשה שהוא חלק השמאל ועל כן
 נעטוה לו הפריעה ולהסיר המענפת והראויה
 העטרה לרמוז כי השגחת השם עליה בלי סר
 סתנב ועוד כי העלה סותב ואם מל ולא פריע
 כאילו לא מל כי לא גלה הסתנב והמילה רומז
 אליה באמרו זאת כדיתי אשר תשמור יהוה
 כסא כבוד השם השריו בארץ ההך מלא כל הארץ

ידעתי כי לא ירן אתכם מלך מצרים להלור נלח
כיר חזקה והיא היך הגדולה אשר נגלה עליה
עליהם באמרו וירא ישראל את היך הגדולה וה
והיא חות ברית הקטת המנוג מאונדס נחוק ולכן
ונקראת את כמ שנאמר ותפתח ותראה את הילד
ואמרו הבנות זל שראתה עמו שכינה וגם הוא
סוך יבאה את תרומת וזו יהיא מדת האבות
שהחזיקו בה כל האבות פו כי השגחת השם
היתה עליהם והער שער באברהם וזו בידך
את אברהם בכל יצחק ואוכל מכל יעקב
וכי יש לי כל והמלאכים אשר ראה יעקב שז
בו ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זרה
והוא סוך קיסר שהוא לשון כריתה כי בהכרית
השפע מצד החסד אז גברה שמו ויצר אל
אדריטוס קיסר ימה שמו וזו המלך השגת
השם היתה עליו נדבך בזאת המלה והוא סוך
כי ככה ארוץ גדוד והוא סוך וזאת ליהודה
והיא לבנה שהיא מקבלת שפע מן השמש וז
וזהו סוך אמר שמשון בן יוחי בספר הזוהר

וגדולים כדי לפטר שכלב מן החיוב והוא הקורא הדו
 הדורות כי קול לו קול אליו ועל כן נאמר ויקרא והוא
 עין מדת הדין ולא מדת הדין מחש כי היא דפס
 והוא שר הפעם שכל הפעם פועב אליו והוא פונה
 לכל הפעם אחרו אשר השלמי
 זה הביאור הטע מזדיון אותך לזכור ולהבין נגד
 עיניך ולבך ההקדמה שהכל אחד למען תהיה
 יראתו על פניך ולא תחטא ואל יעלה בלבבך לומר
 כי המדות האלה גשמות באומריט כתר כסא
 הכבוד מלכות וכן כולם כי כוונתם בכתר לשון
 מעלה כגא כתר תורה כתר כהונה והכסא
 הוא רוממות השם והעבד כי הפארט נקראת רוס
 וכן מיכולט יש לך להבכוס כי אשפ שאט קוראים
 להם שמות יורה להם גשמות כי הדבר איט כן
 כי אינם גשמיים אך דברה תורה כלשון בני אדם
 וכל המדות האלו הם מעצמו והבן כי מי שיאמר
 אין סוף בלתי הספירות או עם הספירות הכל
 כפירה ואתה דעה והנה השם הידוע מורה שה
 שהכל אחד שהוא יאהדונהי שהם איתיות יהוה

כבודו . והיא השכינה השוכן אהם והוא סוד המשכן
ושכנתו בתוכו ונקרא תתאה כי כבר דברנו בעני
בעלזונה והכל אחר . ונקרא מטטרון כי הוא מתהפך
לזכר ונקבה . ומטטרון לשון שומה ישראל ולשון
מטרונא והוא המראה הגדולה שנאם והאנשים
אשר עמיו לא ראו המראה הגדולה כי חמדו לא
השיג אכן אימה גדולה נפלה עליהם כי ראו בעצן
השכל והוא מאמר רבתי על אעג ראיהו לא חזו מזר
מזליה הא חזו כי ראית השכל הזקה מאד עליו כי ה
החומר מחשיכה . והער כי האנשים בעת פטיירתם
יראו נפלאות כמו מלאך המות וגם יראו קרוביהם
מתים יבואו לפניהם להקביל אותם ויראו דברים
אמתיים עתירים להיות והאנשים העומדים עמם
לא יראו מאומה וכל זה כי להם נבטל החומר
והגביר השכל וכן היתה מראה הנבואה כי היו
הנבואים מתנבאים ואיבריהם מזדעזעים . ולפי
ילפעמים היו נפלים . והנה ער גדול מענין הקו
הקוסמים שיכו במזל ער יבטלו הרגשותם ואז י
ידברו עתרות רבים מהם יעצקו בקולות רבים

הן זה מקור שכל מענין מים חיים טובע
 כל איש ידביטו לבו להגות בו לל ישוע
 יעילת משגאות ייתן לו שכל מבין ולב יודע

עשר המה יסוד עולם אין אומר בלי שמע קולם
 מלכותו קיימת ויסודו והודו על כל נעלם
 טבח תפארתו עומדת גבורתו לעד נעלה
 גדולתו ופנת חכמתו וכתר שכ טוב על כולם

ברוך השם הטוב כח ועצמה
 לכתוב ביאור עשר
 ספירות
 בלימה

והיה אדני וכבר ביארתי לך כי הכתר הוא שם
אֵהִיָּה וְתַפְאֵרֶת יְהוָה וּמַלְכוּת אֲדֹנָי וְזֶה הַשֵּׁם
מִיַּחַד כּוֹלֵל כְּאַחַד וְסוּדָן יְיָ מוֹלֵךְ יְיָ מוֹלֵךְ יְיָ יִמְלֹךְ
יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְשִׁמּוֹתָיו כְּזֶה בְּמוֹכַסֵּי כְּזֶה
וְזֶה יוֹצֵאֵיהֶם מֵיְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד וּפְיֵרוּשׁ
יְדוּעַ וּבִימֵיהֶם הֵהֱם יְהִיָּה הַתְּרַבְּקוֹת וְשִׁפְעַת מִן
הַשִּׁמּוֹת וְאֵן יְהִיָּה הַשֵּׁם אֶחָד בְּלֹא פִירּוּר וְסִתּוּב
מִקּוֹר וְהַפְסֵק צִיּוּר כִּי כּוֹלֵל יְדַעוּ אֵת יְיָ
מִקְטֵנָה וְעַד גְּדוּלָה כִּי מִלֵּאָה הַאֲדָן דַּעַה אֲדֹנָי
יְיָ כְּמִיָּה לֵיךְ מִכְּסֵיכָה יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עֲמֵנוּ
יִשְׁפִיעַ עָלֵינוּ מִחֲכָמָתְךָ לַעֲשֵׂת הַעֲמִים וְיִצְלֵנוּ
מִשִּׁנְאוֹת בְּרַחֲמֵינוּ הַרְבִּיבֵךְ וְיִהְיֶה לְכִכּוֹרֵנוּ כֹּל

מַעֲשֵׂיֶיךָ אֱמֵן

כְּבוֹדְךָ יְיָ

ופי' בלימה בלי מאומה הוא עלת העלות שהיה
 אפיסה מוחלטת שלא יוכל הדעת להשיג בו מ
 מאומה ויש משקל בלימה בלום פיך מלדבר
 מלטון עקרו לבליק ועל כן אחזו החל לטון עלה
 במחשבותיט שאין מחשבתו במחשבותיט ולכן
 נאמ' בו עלייה כי האדם צריך לכת המרשבה
 על כן אומרו באדם ירד לסוף דעתו אבל עלת
 העלות ית המרשבה צריכה לקבל מכתו על
 כן אחז לטון עלה ולטון עלה במחשבה לה
 להשפיע להשמוע לאוזן מה שיכולה לשמוע
 ובאותה שעה שרצה לחשוב העלה במחשב
 על כן נקראת המחשבה ספירה ראשונה שהוא
 כתר עליון ולמה נקרא כתר עליון לפי שכ
 שהמחשבה כתר עליון לכל הספירות האצילות
 מוטו כתר עליון אגיד קדמון והחכמה
 רוח להיכ חיים והבינה רוח מרות והחם
 מים מרות והרב הגדול חולק על זה כי אמ
 על הבינה שהוא מים מרות מה שכתבו

קבלה מפיארת יפה

יהבך

ישב הבורא שהוא תי וקיים לעדי
עד והוא ברחמיו יאיר עט יחט
נותשכית משגאות ראשית כל דבר שהו
הראשון לכל והקדמון לכל והוא נעלה מכל
והוא עילת העולות ואין לומר עליו לא יש ולא
אין כי הוא נטרף מן המלאכים קו ממנו וז
נעליו נא במופלא ממך אל תחקור וידע
כי הכל כולו בו ואעלו לא נהחדש דבר אך
אעלית נהחדש והוא ית אין בו שינוי חפץ
ושנוי רצון וקורין לו הפלוסופים מה שאין ה
המחשבה יכולה להשיג ויש מהם קורין לו ש
שכל הפועל כי הכל ממנו והנה עלה בכ
במחשבתו להמציא ולהאמיל עשר ספירות
ולשון ספירות אור עך ובהיר מלשון ספיר
אזרוב עשר ספירות תלויות על בלימה

ספירות ועל זה אמרו היה המרשבה בונה עלמות
 ומחרי כן שראה שלא יתקיים העולם זולתי שלשה
 אבות והם שלשה ספירות חסד ודין ורחמים נמצא
 כי השלשה האטומות כתר עליון והחכמה והבינה
 הם ספירות טבולות ונחשטות ונקראת רוח ונשא
 ונשמה ונפש ועלית העליות הוא נשמת הנשמות
 כלומר לאותם ספירות והשבעה ספירות הנשא
 הנטארות הם נקראים בסו סיפור והשלשה ספ
 ספירות אחרות הם חסד ודין ורחמים הם בגוף
 וכתר עליון והחכמה והבינה בנשמה להם כי
 על כל פעם צריך הנשמה לפעול על ירו הכלים
 אשר הוא הגוף וחסד הוא זרוע ימין נחלק
 לכמה זרוע אורה ובטאמ דוד לק זה הגדולה
 על זאת הספירה אמר כי החסד קרוי גדולה זאת
 המדה החזיק בה אברהם אבינו ע"ה והוא כמו
 שאף לו לוי או יצחק ועלית אמר הכתוב לבנות
 לבנושה כאלו חנוור וטעם רישיה כעמר נרתי
 וכמו שהמפרק גדול מן הזרוע והזרוע גדולה
 מן היד והר גדולה מן האינכפשת והאינכפשת

כי הרב רבינו משה בר נחמן חולק על הא"פ כי
הבינה דוח מרחם והוא אומר מים מרחם נראה
שבנה חלוקים כי הוא אומר שכתב עליו טהא
קדמון הוא דוח להים חיים והחכמה הוא דוח
לדוח והבינה מים מרחם והחסך מים ועל
כרחיטו לו המחשבה תצא החכמה וזאת החכמה
קראה בספר יצירה ספר שכמו שבספר כתוב
דברי חכמה ודקדוקיה כך מן הספירה הזאת
הנקראת חכמה יצאו שלשים שנים נתיבות
שהם עיקר הכל והפלוסופים קראו אותה
כח הדלגל המקיף פי העליון דלי פנמינות
הספירה השלישית בינה קראו
בספר יצירה ספר והוא כמו ספר שהוא מפאר
ומוציא לאור תעלומות כן הספירה הזאת
הנקראת בינה הוציא לפועל נתיבות החכמה
והספירה הזאת היתה מבטת בחכמה
נהיתה רואה כל הקיקות ורשומות הדקדוק
שבה וכנה מהרשומות בעין שהם שבע ספי

התרחקו מן האמצעים שהוא הרחמים הוא דין ת
 קשה מחבירו. ועל כן אם הפסוק דודי צח כנג
 כנגד מדת הרחמים וארום כנגד מדת הדין ל
 דגול כנגד מדת החסד שהוא מנהיג רגלי רכבו
 רבנותו בחסד הספירה הששית
 היא רחמים. ועליה אמר דוד והתפארת והנצח
 וההוד והוא דמות לוחטו של יעקב אבינו ע"ה
 והיא הנקראת אספקלריא המאירה והיא כח גלגל
 החמה כלומר פעמונתו. וקראו אותו חכמים
 עץ החיים ועולם הכא והמרה הזאת היא הז
 והמבין יבין. ובעלי הקבלה קראו זאת הספירה
 מדת יוסף כי אור היום בא מכח החמה שהוא
 שופע ממטה הספירה השביעית
 היא נחם שהוא שוק ימין של רחמים כי הרחמים
 האמצעית כאשר ביארנו והוא ענת מן החסד
 שני עשמות בימין נחם וכבר ביארנו כי הח
 החסד הוא ימין האמצע שהוא הרחמים ולמ
 ולמטה מן החסד נחם והוא נחמי העולם ואותה

אחר גדול לחבירו . וכמו שהמפרק דכות אצל ה
הגנה יותר מן הצדוע כך המצא כמה מיט חס
הסדיס זה גדול מזה והמבין יבין . ושל אלה שלט
מדות שהם מיוחדות לאבות אמרו רבותי זל הא
האבות הם דגלי המרכבה כי נפשות האבנות
נאצלות מן המדות . וכאילו הם נפשות שלאב
שלאבות . והמדות הם דבר אחד יהם מרכבה
ובינה ומדת הדין היא זרוע שמל וקראה דור
גבורה ובספירה הצאת החזיק בה יצחק אבינו
ע"ה . ועל זאת הספירה אמר יצחק אבינו ע"ה י
ופחד יצחק היה לי . והיא נקראת מדת הדין .
ומדת רחמי הדין אט ממים . חמש מדות אלה
נקראים התעות . והחמישה האחרות נקראים
לנפשות . והיא נקראת מדת דין קשה ובה כמה
לזועים אקומים מאד כתולעת שני . ובה ללמד
כי חלקי הדין זה גדול מזה . ומוי יוכל לספר כי
עצמו מספר . והמפרק אינו דין קשה בעבור
שהוא קרוב לרחמים כי הרחמים באמצע ועל

הבאה מן הצפון ומכפר על הנעשה מגרמת
צפון ועל כן נזכר אהרן במעשה העגל וא
ואנכי שבעתו לשמים

הספירה התשיעית צדית יסוד עולם משכ
פירות הנשמות והוא הנקרא יוס השביעי
היאך חסד אחת דין שתיים דהמים שלשה
ג' ארבעה ה' חמשה ו' הכתר והחפזרה
והכינה שלשתם חשובים אחד הרי שש וה
והיסוד שבע והיא כנגד הכרית כי הוא המה
המחבר והוא סוד המלה והוא נרמז עם העט
העשיריית הנקראת שכינה היא העטרה והיא
מקבלת מן היסוד שהזכרנו והיא נרמזת
בלשון טן והוא העולם הזה כי הנהגת הע
העולם הזה על פיה בשפע הבא אליה מן הוין
שהיא המדה הששית ומשלמעלה ממנה כי
כל מדה מקבלת משלמעלה הימנה והיא
נקראת מלאך האלים ואם ה' משה ב' ו
נחמן ז' נכמת ואיט סמוך ופ' מלאך שנקרא

המעלה נתנה למושה רבינו ע"ה ועל כן זכה לתכל
התורה. שנ' מימינו צ"ש דת' למו' וכבר ביארנו
שהנבחה הוא לימין למטה מן החסך ונבחה אינו
גדול כחסך מפני התרחקו למטה כאשר ביארנו
וכן אתה רואה מראה המים אינו שונה
יש צד מחבירו במראיתו

הספירה השמויעת היא הנקראת הוד והוא
שוק שמול ענף היוצא מן הדין. והוא הנקרא
מושור שמושר לאדס דרכו על כרחו יתהלך
במשורים. ואינו דין כל כך תשה. כי הענף
אינו דומה לענף הדין. וכל התרחקו מחבירו
יקל כאשר ביארנו. וזאת המדה נתנה לאה
לאהרן הכהן ע"ה ועל כן היה אהרן מכפר
על עוונות ישראל הנעשים מצד צפון. כי
מדת הדין משמול שהוא צפון. ויצד הרע
כא מצד צפון. כמו שאמ' הסל מצפון יצ
תפתח הרעה (ועל כן שחיטת הקרבנות
ותיבול דמן מצד צפון. כד' למטע הרעה

ונשא הוא הנקרא חתן באותו הכח שהוא מתנהג
בו על כן מונהגט לשית פאר לחתן כנגד זו
שהזכרנו כי הפאר לחתן כמו הכתר לתפארת
ויושב על כסא לימין ומלכות שהיא העטרה
יושב משמאל כמו הכלה היושבת איכל החתן ומ
ומקבלת שפע ממנו כן העטרה לתפארת וזהו
שאמרו תפארת כנגד החסד יושב ימין
לוי כי החסד מימין התפארת על זה אמר ה
הנביא עולם חסד יבנה עולם פי עולם הכבוד
שהוא התפארת משפע החסד נבנה ובשין מ
מלכות שהיא העטרה כנגד מדת הגבורה שהיא
מדת הדין שהיא משמאל לתפארת ועל כן אמרו
כבודת זל המוצה להחכים ידריה רל כיון דעתו
למדת דרום שהוא התפארת כי התורה שכבת
ממנה כי הוא מקבלת משפע החכמה ואמרו
המוצה להעשיר יצפון כל כיון דעתו למדת
הצפון שהיא מדת העטרה והיא השופעת לעו
לעולם השפל מן השפע שהיא מקבלת מלמעלה

אֵלֶּיךָ מִלֶּאךָ שֶׁנִּקְרָא הוּא כִּי וַיֵּרָא אֵלָיו מִלֶּאךָ הוּא
וְאֵם כִּי עַל כֵּן נִקְרָא מִלֶּאךָ עַל כִּי הִנְהַיְתָה הָעוֹלָם
הַזֶּה עַל יְדוֹ כְּאִשֶׁר בִּיאֲרֵנוּ

וְהַ יֵּת יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתֵנוּ אֲמֵן

כָּל אֵלֶּיךָ מִעֲשֵׂי הַתְּכֵלֶה

אֲדִירֶיךָ
כָּל הַדְּבָרִים שֶׁהֵיוּ מִתְנַהֲגִים בּוֹ
בְּעַלֵּי הַמִּדְבָּרָה אֲמֵנוּ שֶׁהִכְתִּיר
בְּחֻפְתּוֹ שֶׁלִּמְקוֹם הַלְּשׁוֹנֹת הַעֲגוּרֹת הַכְּתוּבִים
עוֹמֵךְ בְּחֻפְתּוֹ וְהַחֲכִמָה כִּמּוֹן כְּתוּבֵי הַחֻפְתּוֹ
וְהַכִּינָה כִּמּוֹן פִּתְחֵי הַחֻפְתּוֹ וְחִסְדֵּי וְגִבּוֹרֹת הַיָּם
כִּמּוֹן זְרוּעֹת הַעֲגוּרִים בְּפִתְחֵי הַחֻפְתּוֹ שֶׁהִכְתִּיר
הַמִּצְוֹת וְהַמִּצְוֹת הֵן הַתְּכֵלֶה כִּי בֶן אֲרֻבַּע רֵב

פְּתוּחֵי

למטה כנגד החסר יאעץ שאנו רואים ומזכירים
 זה למטה מזה וזה כנגד זה הנהר כך כ"ר
 הכל מתייחד והסמך לך לבלתי תצנן בנטושות
 להפריד דבר מדבר אך הכל אחד כי אמרנו כי
 נבט הוא כסא שלהתפארת שהחסר למעלה
 ממנו נמצא התפארת עומך באמצע ולין
 כאותו מקום שיש פירוק ותצנן דק חיבור ודבוק
 וצריך יסוד עולם שהוא הספירה התשיעית היא
 באמצע כ"ר להעמיד הכל וממנו נמצא
 כל הנבראים בעולם וזהו יצריך יסוד עולם
 ומהיסוד מתפשטות כמה ענינים שאינם
 מן המעין לא מתפלגות והולכות ומקבלות
 שפע מן היסוד וכזה כונתנו לכאן הדברים
 האלה באר הטב כ"ר להעמיד האדם על צורת
 השכל על מה ש"נ נעשה אדם בעלמין כ"ר
 כדמונתו דמות ה"ן שזה נמנה באדם והיסוד
 שהוא שבע כשם כתפארת כיצך ראש האו
 האדם נעשה כנגד כתר עליון שהוא פאר וכבוד

ועל כן שולחן ביטפין כענין דונגמותה ובענין מלכות
שאמרת שהיא העטרה היא למטה מקבלת שפע
ממדת הדין שלמעלה הימונה ועל זאת הספירה
שהיא העטרה אמרו כי היא העולם הזה והתפארת
העולם הבא זהו מה שכתב בתורה עץ החיים
בתוך הגן ועץ הקצת טוב ורע ופי עץ החיים
החיים היא התפארת בתוך הגן בתוך עשר
ספירות ועץ הקצת טוב ורע היא מדת העטרה
טוב ורע כי היא תורה שבכל פה ונתקראת
טוב ורע כי היא מדת הדין רפה ותרבות
בתוך הגן באציעות ונתא ואי איפשר לשני
קברים במקום אחד שיהיה לשני קברים מציעות
מציעות בלתי אם יהיו אחדות גמורה ובעל
הקבלה ע"ה ממשילים הקבר הזה לתמר מה
תמר זה לא ישא פירות כל זמן שהוא נטוע
יחידו כשקרה אחר ע"ה שישנו תמר אחר
בת זוג ויהיו אהדיים למטה ולמעלה ונראים
שנים כן התפארת והעטרה ונעם עומדת

שלה בלא פירוד כלל ויש אומ' כמי לב האדם המ
 המזומן לו ועליה אם הכתו ואמר הן אל לב
 וגם נקראת נפש ושלא יקשה לך . הלא אמרנו
 כי החכמה והבינה נשמה על כן הואלתו לפרט
 לך . פי' נפש זאת המדה העשירית היא רצון
 שעל ידה מתגלה רצון עליון ויוצא לפועל
 גם נקראת בית תפארתו שכן ובית תפארתו
 אפוא . גם נקראת ביתא שהוא בית לתפארת
 ונקראת כל שכן אע"ה עושה כל והוא ירושל
 ירושלה שלמעלה וכח רצון שלמעלה היא
 התפארת שהוא רצון הכחות . אמטול לך
 משל מעשין הספירות שהם רבוקות בלו שו
 שום פירוד . כי הם כאשכול שהכל ענפיה
 ועליהם וזגס . והכל בזמורה ארת . וכל אחד
 ואחד מתגלה ומתברך אחד כן העשר ספ
 ספירות שהזכרנו שודש אחד להנה וממקור
 אחד מתברכות וכל מדה ומדה מתבלטת
 ממה שלמעלה . ולכן קרא שלמה לבטין אש

לכל הגוף . (על זה אמר הנביא ראשו כתם פז
מיחו שלא דרכו הראשון וחכו כנגד כח התכונה
שהיא פעמית לכל התכונות כדכתיב חכו ממ
מדות קיב לשון כנגד הבינה כפי להוציא כל ה
הכחות לאור . וזהו שאם הפתו יכול מחמדים
כמו הלשון כולל הכל בדבריו כך הבינה מוצ
מוציאה כל הכחות לאור בשפע היוצא ממנה .
משיבת הגוף כנגד התפארת שהוא כח וחזק
לכל הספירות ועל זאת המדה אמר משה רבינו
ע"ה אלהי הרוחות הזריצות כנגד הסך —
וגבורה והחסק הוא מימין . והגבורה משמאל
והחסק רחמים והגבורה דין . גלגל כנגד נצח
והוד . הנצח בימין וההוד משמאל . יסוד כנגד
הכרית מכוון באמצע . וכשראה את השלמת
הבעין שלם . וראה עוד מלכות המדה העשויה
שהיא העטרה קצת ואמ' שמה חס ושלוש —
שתי משויות חס . ולא נתן אל לבו בת זוג הא
האדום המיוחדת והמזומנת לו בכל עת בייחוד

כן התפארת האש לחמש גופניות שהם תחולת
 הישוב והתפארת נקרא רוב בשורת שהוא מעמור
 הישוב כמו שהכתר נקרא רוב בחולב. ולרמוז כי
 רוב בשורת עב רוב בחולב כמו המונח בחוש
 השדרה והיכפר בעדיט ויחשכינו משנאווית
 עוד הדבר נרמז בטפה שממנה יוצא עצם
 ובטרי וגדיה וכל הבריה כן מן הכתר נשפע
 הכל מפע שיבה תקוב דסבר באוריתא ואמרו
 רבותי אל את יי להיכס תיראו לרבות תלמודי
 חכמים אל לכבוד שפע המקובל מן התכמה
 והנאצל ממה וכהגבת קעתע. משיב וכוונתו
 וכוונתיהם לא תלכנ והולכים אחר מדת הפרד
 מכוח מעריב על ידי העולם שהיא נשפעת
 ממדת הדיון מעמד הר סיני היה בעשר ספירו
 כי עשר דברות נבראו מהם כי כל ספירה נסב
 וספירה פעלה מאמר אילו עשרת הדברים
 גם רוחות פעלו והמבין יבין אבל לא השיגו
 ישראל כי אכ העטרה ומשה רבינו עב המל

אשכנל הכופר דודי וסימן לשש תצוות מקוב פ'ר
שהב דביקות זו נזו בלי פירור פידוש למרה
ציה השב למטה לעשות כל המנודה ירכה
ותנה גביעה כפתוריה ופרחיה מן עשת אחת
רמז לשבע ספירות שהב נאדקות ומחוכרות
בלי פירור כי השלש ראשונות לא ישוה הרע
אליה והב נשמה לשבעה ושבעת תעב
רמז לשבע ספירות והשמן והאור רמז לשבע
משלש ספירות ראשונות רהיטו חכמה ובינה
אבל כתר עליון רוחני ביותר ואין כנגדו דבר
ויש אומדן שצריך להוסיף במלה ואז יהיה
רמז לשלש ספירות ראשונות שהב נשמה
לגוף האילן כמו שאמרנו המנורה רמז לה
לתפארת לכך היה נתונה בעך ימין למדנו
כי היכל הקודש הנרמז בספר יצירה הוא
הכתר ואינו נחשב בספר ההוא עד הגעו
לכלל התפארת לרמז כי כאשר הכתר
ראש לחמש עליונות רוחניות ושופע לכלל

אביר ועבדו . על כן ראוי לכל אדם להזהר
 וללמוד ולהוציא כל מחשבה מלבן זולתי על
 כבוד עולם כי כשידע אותו אץ ידע לעבדו כי
 בתרכו קדוש ואין לו דמות ואלה שז למי ת
 תרמויט ואשוה יאמר קדוש . וכאמת וכשבושה
 לכבוד אלה אין אלה ואין דמות כי אם לכב
 לכבודו שמראה לנביאים . וכו חפצו ורצונו
 כי הוא ממלא כל עולמים . וחוז לעולמים ועד
 נאמר ליראי הו' ולהושבי שמו

הע כיאור עשר ספירות תהילה
 לכבוד ארבע יסודות

עשר ספירות בלימה

הראשונה כתר עליון מוכתרת
 מכל יצירה . מחשקה הלבן ה
 העוב מכל ביאות העוב . ממנה
 נמשך נחל קדומים הידיעה היא הנקראת ימי ת

הספירה

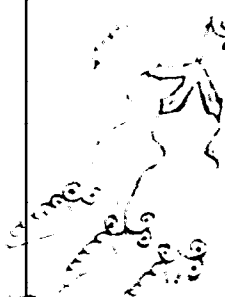
מחשבת
 יסודות
 יסודות

4
 שהוא ער התפארת. סוד בלעב רצה הקב"ה להיודת
 באומות העולם נביא לבדתי יהיה להם פתחון פה
 לעתיד לבוא. והוא השגב בשעה שכירך ארצת
 ישראל למעלה גדולה כלומ' לתפארת שכן אמרו
 רבותי' על ולא קם נביא עור בישראל כמושרה
 בישראל הוא דלא קם אכל באומות העולם קם
 ודוקא בשעת הברכה. כי לא נתקיימו זולתי
 התפארת בהמשכת הכל כי היא במדת הרחמים
 אכל לאחר הברכה נסתלקה ממנו. והיה כבד
 ככתחילה וצריך לקסמיה כשאר הקוסמיה ועל
 זה קראו בלעב הקוסם. ואתון מעשרה דבריה
 שנבראו ערב שבת עם חשיכה. ואנו לכל ארס
 למשוב על הכורא ולא על דבר אחר. זה כתוב
 בתורה ושני בנביאים ומשולש בכתובים
 כתנ' בתורה וידעת הינו והשבות אל לבכך
 כי יי' הוא הלהים וגו' שני בנביאים כי זה
 בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי יב
 ובכתובים כתנ' ואתה שלמה בני דע את להי

המשכת הנחל והכהו לטבעה נחלים ואברהם
 הנהן העליון הוליד אברהם התחתון הנקרא
 איש חסד וסימן מים רבים לא יוכלו לכבוש
 האהבה והוא הנקרא כסף כי יש לבק מוצא
 וסימן וכמוצא מים אשר לא יכזבו לומנו וחסד
 יז מעולם יעד עולם על יראיו מן המקום
 הזה מצות עשה

לכסף

הספירה החלושית גבורה מכאן המ
 המשכת הפחד ופחד יצחק
 היה לו מהו איש ממים והגורה כלולה משתי
 קצוות הללו עשה ולא תעשה וסימן מימנו
 איש דת ימי והסוד גלו בספר יצירה שהאש
 יוצאה מן המים מימנו חסד משמאלו איש
 ודת כלולה בין שניהם וזהו סוד יצחק העליון
 המשל ופחד מכאן התחלות הפחד הגדול
 המושל בלילות וצריך עקידה פן יחרוב העולם
 ומן המקום הזה משך נחש הקדמוני ואית
 הצפונ מצוות לא תעשה

תדע ימוצאותי מחדש . יהוא סוד איז מאין יבוא
עזרי יוכיח

הספירה השנית עליה במחשבה היא הנקראת
חכמה קדומה עבלת שלה תורה
תנומה בסוד לב ומזה המיקום סוד היבוב וסוד
ר עקיבה וחביריו וכל ספר איוב . אות ראשונה
מאותיות השם . ראשית חכמה יראת יי' מכאן
המשכת בראשית כרא להיך . היא סוד הייש יי'
בתרבינו אה אין מכאן התחלת הנהר והל על
גבי תורה

הספירה השלישית בינה הוא סוד היובל
הגדול . וספירותיה חמשים היא
היא הנקראת רחובות הנהר ונהר יוצא מערן על
יכול שלא שרשו הוא אות ששית מהשם . מיה
עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות ידלנה

הספירה הרביעית הסך היא הנקראת הסך
עולם אבל בספירה הראשונה הס
וחסדי מאתה לא ימוש הסדיה טובים מכאן הוא

הספירה

התשיעית יסוד וזהו ברית
השם בכל מקום הוא המשו
המשלים בין תפארת ובין כנסת ישראל זה
והקשת פרות עליו כמראה הקשת והסוד
את קשתו והיה לאות ברית והשבת ערות
על זה זהו ברית מלה גלה הכל המקום
יגלה לנו תפארת מתורתו וזהו צדיק ו
ועל שמו נקראו הצדיקים ועל ברית כ
מלה נאמר ועמך כולם צדיקים כולם רב
דבקים בספירה הנקראת צדיק יהספירה
הזאת שביעית לתבונה ועליה נבט ששת
ימי בראשית וזהו סוד וצדיק יסוד עולם
ונקראת כל בכאן מדרת השבועות

הספירה

העשירית היא הנקראת כנסת
ישראל היא כלה האמורה כסוד
השירים והוא סוד תורה שבעל פה יסוד
כתובים וזו הנקראת נשר וזו אות רבועית
מאותיות השם ונקראת שרה וגם נקראת

הספירה

הששית תפארת הוא סוף אורח
 שלשית מאותיות העשר יעקב
 איש תב יקו האמצעי לבו למעלה ועטו למטה
 הוא מכריע בין אברהם ויצחק וסימני כהתן
 יכהן פאר הוא סוף אבינו שבשמים וצורתו
 חזקה בלבנה וחיותו אמת והוא הנקרא
 שלום ומן המקום הזה התפשטות שבעים
 אומות בארץ וסיון כל הנפש לבית יעקב
 הבאה מצרימה שבעים

הספירה

השביעית נצח הוא סוף רגל
 ימין מוטו המטכת נביאים
 וסיון יכין והוא אחר מהדברים הנקראים
 לימורו וי וטעם לקחו הנביאים מטעם נבוא
 נבואתם

הספירה

השמינית הוד היא סוף רגל שמאל
 בין שתי הרגלים מקום יעקב
 הנביאים וטעמה נקראים לימורו וי וטעם זה
 בועז וסימני יכין ובוועז

כתיב

כי ביה יז צור עולמים כלום הני

השם יזר הא כמו יהיה כלמין

כז והעולם הזה נברא כהא והשלב הכא

נברא ביר שהיוד יחננו שלהבורא ורקודת

העולם שהיא כוללת כל דמיון וכל צורה

שנאמר ואל מי תדמונו ואשנה כלום אין הלב

יכול לשער ואחר יזר כאלפא ביהא תמצא

כלל שהוא מלך בהפק יזר קודם למלך לה

להודיע שהוא מלך הכבוד יזר מלך באמצע

כל האותיות שבתורה ט מכאן וט מכאן וא

נאמצעות להם ז מלך סובל עליונים ויתר

ותחתונים וגם היזר היא כוללת כל החשבוט

וחותה כל הספירות ואפרש אילו הספירות

שרה ונקראת אן יפט נשר לארכבעתה וזו היא
הנקראת אין עד כאן סוף היהוד השלם והיא
מלכות בית דוד והיא הנקראת ארון הברית
ושע הלוחות שרזיים בתוכה וסימן ארון
הברית ארון כל הארץ עד כאן סוף הייתה
השלם האמת בעשר ספירות והם עשר ולא
אחד עשר עשר ולא תשע כל המיוחד
עשר ספירות ה ית נקדש בקדושתו וכל
המפריד אחד מהם עליו נאז ונדגן מפריד
מלוק בין הספירות הללו מפריד ומבאן זה
והלאה סוף הפירוד לארבע מחנות שכינה
והסוף נהר יוצא מעדן להשקות את האן ית
ומשם יפרד והיה לארכבעת ראשים

תמו העשר ספירות בלימה

שבה ותהלה לשוכן

מעונת

אמן

המדות הטובות שהאדם שיש לו בינה טובה
 בכ ואיש צבאל וכן צורת ה' פתחה למטה
 וט רמז להכמה כי יש לה פתח פתח למעלה
 ומקבל מן המוח שיש לו כח בינה והיוך רמז
 לשכל שהוא כתר עליון ועל כן תמצא אחר
 היוך מלך ועל כן ההא ששה ליוך כי היא
 רמז לרוח חיים דכתיב וכרוח פון כל צבאם
 והיא לפי צורתה מורה שהוא כלי שש ליצירה
 שהרי קומה לאילן והיא תיבונה ונתקדשה
 פעמית דומה ליוך שהיוך פעמית ששה לה
 הא והיוך רמז לרוח הקודש ששה לה רוח
 חיים והואו יורה גסה ומפנית ומיוצעת
 להא ומפנית מעט כקבוץ שפתים מוצרת
 שהגוף שיש לרוח והוא כלי לקבל הרוח ובה
 ובהנתן בו הרוח נעשה כעין כי טרם כח
 בו הרוח הוא כמלאך ואינה גוף שלם על כן
 אינה כשם הגוף כא מעט ואין לה צורה
 כא ערך גוף והי ית בה לפי שהוא מראה

האמורות ואיך נרמזו באלפא ביתא עבר היוק
ואילו הם כתר חכמה בינה חסד לצבורה
תפארת נצח הוד יסוד מלכות תתחילת
חמטה למעלה יהיה מלכות ראשונה והוא
סוד שהיא ראשון לאודיות ובתו ויעבור מלכה
לפניהם ויג' בראשה והמלך הוא עדיק יסוד
עולה והוא רמז בית כי משמע בית והכית
בנו על היסוד והוא בית הבעל עומד בפני
גמל גמל חסד ליצט והוא גמל וידו פשיטה
במתן סתר ודלה עומדת כפופה כקל הט
העומד כפוף לפני בעל הבית והא אמירה
כלי נשימה רמז למחשבה הלב והא תקורה
תלויה בה כמחשבה בלב והוא תפארת אדם
המסתיר לבו על כן נקרא הא תפארת והוא
עומדת זקופה כצבור רמז לצבור הטובש י
יכרו והן נקרא חסד שיש לה פנים לבאן ולב
ולבאן רמז לבעלי החסד ההופך פטו לכל פטו
ער והם רמז לבית שהבינה למעלה מכל

הדיבה ועשאה דוחפת . כאומרו ולא יאשמון כל
 החוסים בו . וראיה כי היא ידברא על כל הדי
 האלפא בירא . והא אחרונה כרי לתקן די ה
 היות . והוא פי שכ יהוה יהוה יהוה בקריאה
 אחת יכול אדם לכוון בג' הוות כאומרו יה זה
 והא מפיק שלא לגלות כי זה לפרושים נעזר
 הא אחרונה והא ראשונה מורים כי השכ
 הוא באשון . ומעלה ומטה . כמו הא עלונה
 למעלה והא תחתונה למטה . מזרח מערב
 צפון דרום וערוק יסוד שלש הדי ה והמט
 והמשכת המציאות בנתיב הוא רמז לואי ה
 המשוכה ינתונה בין שני האין . ויוך ראשונה
 לכל כמו שפרשט . וכל המזכיר היות הטע
 יכוון לבו בעשר ספירות שהוא הכל והכל
 בו יהנה פירוש היות שהוא האש לספירות
 והיא סף לספירות ומתחלפת באלף בקר
 בקריאת שכ שהרי נכתב יהוה ונקרא
 אדני ובמקום היות נקרא אלף והאלף כח

פעולה כגוף המראה פעולת הנפש. והוא מורה
על כל אצילות הכח הנאיכל מעלתו שהרי הוא
עבה במעלה ונמשכות עק ישהיא כהמעט
והולכת גם אצילות הכח מעלה למעלה כח
ממדרגה למדרגה ומסיבה לסיבה ומציאות
למציאות. עק כי מוצע והולך לטף האדם שהוא
תש כח והוא רוח הנאו והואו היא פעמים רחעם
בהדבקה לאות אחרת. כמו לו בו וקומיהב—
וכן דוד רצה לרעת יגיעתה למען כחר בול
אמ שמוץ בטביל כי הם רחעם. ואמ המזמור
הזה ייסדו לאלפא ביתא כדי לחקור כל האותיות
באומרו אכרבה את יי. בול התהלל וגו עק
הביטו אליו ונהרו וגו זה עט קרא וגו מעו—
הווד והא רחעם. כשהגע לואו מצאה מעט
רוחעת. דילג אותה ולא נתנה במקומה כי היה
מתרא להשתמש בה והיה משמש ביה על
כן אמ כמה פעמים ביהילות הללויה וכשה
וכשהגע לסוף המזמור נתנה לסוף התנ

והוא מקוב לוי שהוא סובל הכל וכן עולה
לוי שהוא פועל כל והוא סובל כל העולם
כולו בחכמתו והשם שלעב שמונת
מורות הכתוב המשפחות על יב קצוות
שהם בעולם. כיצד הרי שהעולם עגול
וכל עגול יב קצוות בתוך זווית לנוכח
ה וכל אחד הוא פני חבירו יתכן להיות
יב. כעבור הקשת המעוקב ובתוך
לכל ה זווית הרי יב עמודים וכל עמוד
יש לו י קצוות. הרי לך עב קצוות והפ
והעמודים שהם יב הם שמות יב היוצאים
מזו שמות שהם יב אותיות בהיות השלש
אשר עדותך יהוה מלך זל מלך זל מלך
לעולם ועד. למדך שהא וצדית יסוד
עולם הכל ומתחת זרועות עולם בסוד
אמר והוא באחת ומי ישיבנו וכל לשון
זרוע הוא הכח הנה יהוה מתהפך ומתג
ומתגלגל לעב שמות והעב כולו

ראשון לכל מספר ואם תחשוב למטה למעלה
נמצא העשירי קודש וכן מלמעלה למטה הראש
הראשון קודש והעשירי קודש רמז שהוא ראש
ראשון והוא אחרון והוא סוף הבכיר והמעשר
והוא באמצע להיותו ראשון ואמצעי הו והו
והוא מתחלפת בקריאת הקדש לך הו
דמות ימין ושמאל פעם ואחור וכתר עליון
סומך הכל הנה נתקדשה הקדושה וכשנה
הרביעית היה כל פרו קודש והוא שבשכר
רמז לו קצוות והטן לז שיערי בינה שכל
אילו קצוות נבראו בנ שיערי בינה והוא
סוף יקדשתם את שנת המלשים והיוק
אחרונה שהיא במקום הא כבר פירשתי ש
שהיא אמצעית רמז שהוא היה והוא והיה
שרמז את הויה אמצעות המיד ונצחיות
הוא הוה בהויה ובקדושתו וכבר אמרנו
בו טעם שהיה ראש לקדושת הקצוות
השביעית וכן השם כולו מרובע עולה
למשן קפו וכן עולה בצמטו על הכסא

כמיצין סכור יהוא האמור בספר יצירה בלב
נתכות והחכמה לא נמצא בלעדי עלות הע
העלות כי השם משפיע החכמה והחכמה
משפעת הבינה ובכח החכמה היו כל ההנחות
ולא יצא לפעולה עד מדת התשובה והתשובה
לפי הבינה ומהתשובה יסוד הנשמות ונ
ושה ישובו והרוח תשוב אל הלהים אשר
נתנה על סן נקראת תשובה והתשובה היא עו
התבוננות סדר ההנחות ולהנציאם לפועל וזהו
להים הבין דרכה אז ראה ויספרה הבינה נגד
חקרה וכל מחקרה שתמצא להים הוא פועל בבינה
שנ בראשית ברא להים פי על ידי ראשית שר
שהיא חכמה ברא שמים וארץ ועל דרך הכב
הזה לא נאמרה יצירה בתורה אלא בריארה
שמטמנע שהוא דק ופעמי ואילו הג ספירות
שהם כתר חכמה בינה נעשו כמין סגול לה
למעלה האחת כתר עליון והוא הר המעלה
על הכל באין תכלית והוא כמו המוח והשנים
שלאמטה חכ מסצה ובינה והם כמין שני עטה "

משל שליח הכ ויעל לחשבון ריו אותיות כמעין
אריה וכן הכביא המושל ואכ אריה שאג ואג
מו לא ירא וזו אהיה דיבר מו לא יבא וחשבון
אריה צבורה ועל זה הרמז נקרא אריה להו
להודות על כח המפקיד הלככות אשר אין לו
תכלית למחקרו ועל שם כלל הצבורה קראו א
אריה דרך משל יסודו כתר והוא סוד העלה
העלוונה אשר אין לה סוף ואין לרדוש ולתור
בה ועליה טאכ כמנפלא ממך אפ אל תרדוש
ועתה אתחיל פי הספירות

כתר חכמה בינה

כתוב יז בתכמה יסר ארץ פי כתר עליון הודו
השכל עלת העליות ית הוציא דבר מן הכח אל
הפועל בלא זמן שהזמן נברא ולא היה לו מעצו
מעצמות טרם עאת היצור כאחת ומה היא
הפעולה שפעל כבוד והוא טאכ בתפילות
ינצר טוב ינצר כבוד ינצר בקמטרהו ברהמים
והכבוד הוא הבינה שיש לה לב שעריה גדולים

[Faint handwritten notes and scribbles on the right side of the page, including a signature at the bottom.]

המתעלמת מעיני כל בניה שאין לה צבע . ור
וקראוה גבורה היוצאת מן המים והגבורה
היא מדת הדין ויעקב אבינו לא יצה לקחת
כי אם ממדה ממוצעת . שהיא תפארת והיא
אמת . והיא ממוצעת בין מדת הדין ומדת
רחמים . כנגד הלב והחסד והגבורה כנגד
הזרועות . חסד כנגד יד ימין . גבורה כנ
כנגד יד שמאל . שהיא מדת הדין כנגד צפון
וכתוב מצפון תפתח הרעה ואמרו רבותני
לולב בימין ואתרוג משמאל כי מראהו או
חדוה . ואילנו כעל קוצים . כנגד מדת הדין
ויש אודם נהפך לשחרות . מרוב עכו עלבן
נקרא אפילה . והחסד הוא לבנה וכן דרך ה
הרחמים . לכן נקראת מים וכן כתב בשלח
ילבינו ואלה השתים החסד והגבורה הם
סוד הברוכים . והם כנגד סוד זרועות עולם
וזו סוד מעונה אלהי קרב מדת תשובה
שקדמה לעולם ומתחת זרועות עולם . ותפארת

חסד גבורה תפארת

חסד מדת רחמים והיא מדה שלקח אברהם אבינו
עמו שני תתן אמת ליעקב חסד לאברהם וגב
וגבורה היא מדה שלמעלה והיא האש הגדולה
יהאש האופלית על גב המזבח נקראת אש א
אופלית ונקראת פחר יצחק כיהוא לקחה לנו
למדה והוא סוד העקידה תפארת היא מדת
אמת ולקחה יעקב שני תתן אמת ליעקב וכת
בספר יצירה אמת רוח אהיב קרא רוח אהיב
החכמה שהיא רוח התשובה כלומר הנפש בק
בקיומה והחכמה גם כן נקראת רוח הקודש
ולא נזכר בספר יצירה כתר עליון כמין ש
שאמרנו שאין לדרוש מה היא ולא זכר האדם
לומר בה מה היא והוא שם כולל הכל ית וקרא
הבינה רוח מדות שהיא גם כן רוח וקרא
החסד מים מדות כלומר היוצאת מדות וקרא
בשם מים לפי נשמה לבטת ואם בספר יצירה
המאורות הרו וילכו מפילה פו אפילה אורה

יעקב וכן להי דוד אביך. ונקרא דוד אב דב
 והשם נקרא שרי כלומר תקיף ומנצח הכל
 והנה גם דוד מנצח מלחמות וגם הווי
 מנצח ומשורר למנצח מזמור לדוד ועד
 ועתידה מלכותו להיות מנצחת כל המון
 המלכיות ותשאר נצחית עד עולם. והמע
 והמשיח שהוא בן דוד יקבל הון והדר מזה
 וינתן לו הון מלכות. והוא יגלה טעמו הן
 תורה וסוד כב אותיות שהם יסוד לכל
 הכבוד לכל היעור. ועל כן היו גם אלה
 ספירות סגולה. ואז תשוב מלכות השם
 ומלכות ישראל למקומה. ותשוב העטרה
 ליושנה כמו שזו והיה יז למלך על כל ה'
 הארץ אמשול לך משל הספירות שהם
 אדוקות בלי פירוד כי הם כאשכול שהכל
 תלוי בו. ענבים חזק וענפים ועלים והכל
 מתגדל ומתברך משורש אחד. כן העשר

התפארת ראש לה הצפנות שהם החיל
 הישוב והתפארת נקראת רוב כשודר
 שהוא מעמיד הישוב כמו שנקרא
 הכתר רוב בחולם כמו המוח עב
 החוט השדרה והשם יכפר
 בעקיט ויחשביט משגאות
 עק הדבר הנרמז בט
 בטפה שמונת
 יוצאה ענה
 ובשר וגדי
 וכל הפר
 הכריה
 כי
 ממש נשפע הכל

כבודך יי

ספירות שהזכיר שורש אחד לכלם ומספור אחד
מתברכות וכל מדה ומדה מקבלת מזה שלמשה
לכן קרא שלמה לכנין אשכול הכופר וסימן לו
קצוות מקוב שהם אדוקות בלי פירוד פירוש
למה צוה השם יהוה למשה רבינו עשה לעשות
המטרה ירוכה וקנה גביעה כפתורה ופרחיה
מעשת אחד רמז לז ספירות שהם נאדוקות
ומחוכרות בלי פירוד כי הן הראשונות לא ישיג
הדעת אליהם והם נשמה לז וז קעס רמז
לז ספירות וכבר אמרתי שהם נעמוות
למך המטרה רמז לתפארת לכן היתה
נתונה בצד ימין למדנו כי ההיכל הקדוש הו'
האגמר בספר יצירה הוא הכתר ואיט נחשב
בספר יצירה על הגעו לכלל התפארת
לרמז כמו שהכתב ראש
לה העלוות רוחניות
ושופע לכולם
כן התפארת

ששים שמות ואחריהם נ' שערי בינה ואח
 ואחריהם ל"ב שמות ואחריהם ל"ב
 נתיבות חכמה ואחריהם כ"ל
 שמות ואחריהם כ"ב
 שמות ואחריהם י"ח
 שמות ואחריהם
 י"ז שמות
 ואחריהם
 י"ג
 שמות

ואחריהם י"ב שמות ואחריהם י' שמות וא
 ואחריהם ה' שמות ואחריהם ג' אותיות
 כרי שישתוה הידיעה כולה על ג' אותיות

נשלם שיקר השם יתעלה
 שבה למחץ ורופא ועסיב
 לעמו עושה

עיקר

יהוה הוא השם של עב שמוות שממנו
 יוצא ומתפשט לכמה חלקים וזהו ע
 עיקר יציאתו מיהנה יוד במלואה עולה ב והא
 ו ווו יב והא ששה הרי מד וכשיתחשוב השם
 פשוט עולה כו חכר עס המד הרי שבעי
 כרי שישתנו שני חשבוטת כאחד ושני אותיות
 שלשם הנעלם שהם אה הרי עב ואילו העב
 מתחלקים לכל שם ושם שבעולם וצריך לאדם
 להתכונן ולהתחכם בכל שם ושם מהשמות
 המפורשים כרי שישים כוונת חלב וכח כל
 אותיות או הידיעה הנכונה שיתחיל קורב
 מעב אותיות ויחכם בהם כיצד יצאו מד א
 אותיות על ידי צדוף וכיצד ישתנו וכיצד
 המקורות הנמשכים מהם ומפע מה נקראו
 אותיות ומפע מה נקראו אילו האותיות
 מקובעות שמות ומהן לשונות שם ואחר
 שישתיה דעתנו על הידיעה הנכונה
 מאילו נתחיל מקידת עב שמות ואחריהם

תפילין וסימן שבת.

כמשוש חתן על כלה כנימטה תבין. וכבר
 ידעת כי כל המצוות נכללים בהם. ומצוות
 עשה הם מיוחדים לחתן ומצוות לא תעשה
 לכלה. ואם תבין סוד חתן וכלה תבין הכל.
 שירת האזיט לכותרת בשם

הנכבד בראשי פסוקים וסופי פסוקים. הראשון
 והאחרון. הם האזיט בראש וכן אמרו פי. ה'
 הרטט בראש וכן ארמותו עמו.

פסוק האזיט שמוע ישראל יש בו ענין נפלא
 שכל הפסוק הם שמות הקודש דהיינו מלך כן
 לא פחות ולא יתר. ה' כשתחשוב הפסוק
 כולו עולה לך וק"ח. תשליכם כן כן יהא
 מן פעמים כן לא פחות ולא יתר. תחבר
 עם המלך אותיות יה שהם ב' הרי מ' רמז
 רמז לשם הנכבד שעולה מ' בתשלומן.
 הנה אנכי וכן אשר הכינתי. השמר מפני
 וכן כי שמי בקרבן. הכן כי ראשי הפסוקים

ג כתרובי הכ כתר תורה כתר כהונה וכתר מלכות
ועשית ארון ועשית מזבח ועשית שולחן ראשו
כתב בראשי תיבות כהונה תורה מלכות

הו היא קטנה שבאותיות והיא בראש השם הנכבד
יתעלה וכל דבר שבקדושה צריך להיות בעשרה
וכראש ישראל יוד עשר דברות וסקרי משנה
ד מן מרא

מלב עולה מ כנגד מ סאה שצריך העושה טכ
טבילה והם היוטע שעומדים על אפיקי מים
יושבות על מלאת עד מלאת ימי טהרה פירוש
ט הרה אעלה בתמר בראשי תיבות

אתרוג ערכה לולב הדס
חמה ששאלת אם יש אדם טהג בטורה בכל מ
מעשיו דע כי אין רק אחר והוא בארץ טרב
טרכסים ואתרוג כשר כידו ושמו פתח ופתח

מומור מזה הוא מ שפיל ש ירד : דותר ת
שלב משימ ישר לב דת ישכל וירד
ג מעות כתוב בהם חות והם שכת בריר

אמרו רבותי זל שאיקוטן שלו חקק בכסא הכבוד
 וזהו סוד ירטיבהו על במת ארץ כי נתעלה
 על כולם כי אברהם ויצחק לא הגיעו רח
 ער זרועות עולם אבל יעקב ער אחיזת
 הכתר זהו סוד זאת קומתך דמותה לתמר
 ושדייק לאטכולות יעקב במלואו יוד עין
 קוף בית הסר יעקב ונשאר ישרון

בארור קטן מזהר שלמה יקוו
 יחל ככל כתר על הצוב ז לזים נוקלי בלעז
 בלויים וועיל בנה ..
 ליטואה יאו אחר טוב להסיר השכחה ולהוסק
 הקעת והשכל ולשכך כח הלימה ולחזק האם
 האסטוולכא ולהנעיל לכל הגוף בטביל הקור
 קח לבונה וכה זנגביל כטעם ענבים
 יבישים ומחוק הכל כל אחר כפע עצמו וא'
 ואחר תערכ הכל עם היקורו או עם הדבש

וסופיהם יוצא מהם השם הנכבד. ועור כי למספר
התיבות שלטת פסוקים הם כן
ואמר טוב אשוב אליך כעתח יהיה נה כן
לשרה אשתך הכן כי מתחיל ואו יוד וגו' יוד
ואו יהם עוליה לב וגם כי התיבות
שלפסוק הם יו וב פעמים יו הכ לב רמו ט'
שבטו יהיו מוכתרים כלב נתיבות חכמה. וה
והאיותות שלפסוק ס רמו שבטו יתברכו בם
אותיות מברכת כהנע. ואם תחלקם לרביע
יהיו ל פעמים יו. ואם תעשה מהם תיבות
שלך אותיות יהיו גם כן טו.
ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. רגליו
בצמטרו. עולה כמו שלב הכא. והיא ענתח
הוד יסוד. כמעשה לבנת הספיר בראשי
תיבות כלה. ואתה דעלך כי הוא סוד נפו
נפלא. יערב אבנע תפס מדת
אמת למלקן כמו שנ תתן אמת ליעקב
פירוש אמת אש מים תפארת. זהו סוד

ויעביר הסונגלויו . ויוסיף במשגל . ויאמץ ע
 עושה מלקוח ומסביב הרשע . ומהרות
 סמלתהוית כגוף . ומן בקיעת הכינים . ו
 ומכאב החלצנים . ומהטחורים ומכאב הכל
 הכליות .

פתחת הלב לנער מי טעם ולמעלה
 קח כ אגוזים קטנים כל זים ויבשום . ול צר
 דגורים פלסל . וכותש יפה . ותן דבש במספיק
 ושום על האש בנחת . עך שובס לשלשים
 שנים . ולזה השיעור תוכל לעשות ממנו
 הן רב הן מעט כרעונך . ואחר שתסיריט
 מעל האש ערב בן מעט מוסקו טוב . ועטה
 ממנו דגורים קטנים כמו זית . ולא יותר
 גדולים ותן לאכול לנער על היים בבקר בכל
 ט ימים פעם אחר . וימתן אחר שלקחן א
 שעה גדולה . ויאכל מאכלים טובים . באותם
 הימים . שלוקח אותו . וזה עריך לעשותו
 בימי החורף . וינעיל כענה .

שהוסר קצפו כראוי ואכול ממנו כבוקר קודם אכיל
אכילה נויציל בע"ה

אחר טוב יפה ומנוסה

אמר גליאטס. את עצמתי בארבעות אלכסנדר
זמן ארוך ועמדתו בארץ לפיכך זמן ארוך
ולא הנחתי דבר מן הסמים שלא ידעתי ואמנם
אמרתו בטוב הזכרון ואני אגדכך מה שיש לי
הזכרון. ויחדר השכל. ועשו אותו פעלתו ע
וטוב. וזה אשר תעשה קח אקוריה
כלכל ארוך חלקים שנים. יודקו ויולשו בחמאת
בקר ישנה. ואחר כן כדבש שהוסר קצפו
ועשה כמדת גרעינים ויקח מהם בוקר וערב
אחר. ומו שיקח ממנו שבוע שלש יזכור
מה שירצה. ומו שיקח ממנו ב שבועות
יזכור כל מה שישמע. ומו שיקח ממנו
ב שבועות לא ישכח דבר מכל מה ששמע
מעולם. ויג סגולות יש כן ואילו הם
ירפה העדעת וכאב השניים. ודפיקת הראש

וללמדת רבו של אליהו שילמדו תורתך ויהיה
 לבי כפתחו שלא ילך להצית בתורתך ויהיו רב
 דברי תורה לזונחיה בפי כשלחן ערוך וכמעין
 טובע ויהיה תורתך שמורה כלבי של
 אשכח ואהיה כבוד סוד שאיט מאבד טפלה
 ואשחיה ואעריב בדרכי ככתיב לא ימוש ספר
 התורה הזה מפיק והצית בו יומם ולילה למען
 תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אין תעלול
 את דרכך ואז תשכיל כן יהי רצון מלפני
 להי אבינו שבטמים ונאמן אמן

כבודך

חלקי י"ג אמרתי לשמור דברך . חיליתי פעך ככל
לב חנני כאמרתך : חשבתני דרכי ואשיבה רגלי
אל עדותיך : חשתי ולא התמהמהתי לשמור מצו
מצותיך . חבלי רשעים עורונו תורתך לנו
שכחתי : חצות לילה אקום להודות לך על מש
משפטי צדקתך : חבר את לכל אשר יראוך ולשון
ולעומרי פקודיך : חסרך י"ג מלאה הארץ חן
חוקיך למריט :

בקשה אחת

חבור זאת הבקשה ה' מאלפא תמוע שמונה פע
פעמים . ואחר י"ג יהי רצון מלפני השם
הגדול היוצא מזה המזמור בשמונה פעמים
שואמרתי . שיתפתח לבי בתורתך ותגור
למעטרוני שר הפעם ששמו סגנזל לפי שכל
צנזי החכמה מסודין בידו . ולדקיל רבו של
שלמה הראשון . ולדקיל רבו שלמה
ולדקיל רבו שלמה אבינו . ולדקיל רבו
שליעקב אבינו . ולדקיל רבו שליוסף :

Handwritten marks on the left side, possibly a list or index.

Handwritten marks on the right side, possibly a list or index.

Handwritten text line, possibly a title or header.

Vertical handwritten text on the left side.

Horizontal handwritten text line.

Vertical handwritten text on the right side.

Horizontal handwritten text line at the bottom of the main content area.

13282